Continuatio
Protocolli Cõvẽtꝰ
Soleçensis

a Die 4 Junij 1655 a.

Skład Papieru J. Rakocy Ner 473 Lit. B.

G 1079

1079

Z BIBLIOTEKI
SEMINARIUM
SANDOMIERSKIEGO

IWDA

Xiądz Bartłomiej Buthkowski Reformat – Prowincyi Nayswiętszey Maryi Panny Anielskiej Prowincyał – i niegodny Sługa w Xsie Panu.

Nayprzewielebniejszym Przewielebnym i Wielebnym Ojcom i Naymiłszym w Chrystusie Braciom. ——

Czyniąc zadosyć woli i rozkazowi Sgo Ojca i Patryarchy naszego w Nawiedzeniu i napominaniu was, Szanowni Ojcowie i Naymiłsi w Chrystusie Bracia; dwojakie uczułem serca dotknięcia: Radość i zbudowanie – ze wielu Mężów Zakonnych, miłuiących Boga i Zakon, i dla Niego zadosyć czyniących powołaniu swemu = i Zasmucenie tegoż serca: z Obrazy, wielu także – mało albo zgoła mi, niepamiętaiących na miłość Bożą i powołanie swe Zakonne. w Tem dwojakim uczuciu, do Boga tylko ponawiałem prozby i westchnienia moie: dziękuiąc Mu i prosząc Go. — A czuiąc w sobie włożony od Boga na mnie obowiązek: starałem się podług możności moiey zadosyć mu uczynić – w czem mogłem; i bez co potrzebowało większey rozwagi, odwołałem się do rady VV. Definitorii – iako należących do wspomagania mnie w czynach większey wagi. — I stemto końcem ulegaiąc prawom naszym – i trwaiącym Zakonnym zwyczaiom: przedsięwzięliśmy wezwać VV. Definitorium do Klasztoru naszego Hrubieszowskiego – na dzień 28 Czerwca r6. – iuż dla załatwienia niektórych w Zgromadzeniach wynikłych zdarzeń, iuż dla urządzenia na rok przyszły, Zgromadzeń Klasztornych i Szkolnych Nauczycieli i Uczniów: a że dotąd niedoszło nas proszone pozwolenie – od Władzy Rządzącey na odbycie się maiące – nasze Zgromadzenie się, którego odbywać bez tegoż pozwolenia, iest niemożnością naszą; przeto gdy to pozwolenie nie nadeydzie w czasie wyznaczonym: My sami bez Zgromadzenia VV. Definitorii – starać się będziemy zadość uczynić, niezbędnym potrzebom Prowincyi – w tymże dniu przeznaczonym; Jeżeliby zaś nadeszło pozwolenie wzmiankowane, w czasie sposobnym do wezwania VV. Definitorii – każdego w szczególności wezwalibyśmy listownie, na ten sam dzień przeznaczony. — w taki bowiem sposób, pozwoli nam Bóg – odbyć to pierwsze Urządzenie nasze w prowincyi: zawsze uciekamy się do Rządcy Wszechmocnego Boga, aby naszym Umysłem i sercem kierował nasze: bo to wszystko co kolwiek w Prowincyi czynić zarządziemy, dążyło do Jego naywiększey Chwały i zbawienia nas wszystkich; dla czego – na wyproszenie w tem celu Łaski Bożey: podług zwyczaiu w prowincyi naszey, wyznaczamy zwykłe Nabożeństwo, dla wyproszenia Łaski Ducha Sgo od dnia 14 aż do dnia 28 Czerwca; w którym dniu 28 Czerwca r6 na dokończenie Nabożeństwa i czynów naszych, nakazuiemy odprawienie Mszy S. Wotywy o Duchu Przenayświętszym, spowiedź i Komunią S. pozwalaiąc wolne obranie Spowiednika – dla Braci przeznaczonego. – co wszystko odbyć się ma po odśpiewaney w Chórze Tercyi – a po skończoney Wotywie – ma być odśpiewany Hymn Veni Creator &c. — Co się dotyczy przesłania Aktów, Świadectw Nabożeństw i Szkół; iako też Mszy S. i Pacierzy ze Statutów za Braci i z Nowicyi; aby nayuroczyście

niey

wierniey, i iak nayprędzey nadesłane być mogły wzywamy: przez umyślnych posłańców – do następnego Klasztoru – aż na miejsce przez nas wyznaczone. — OO. Dyskretów o wierne do= pełnienie swych obowiązków obowięzuiemy. — OO. Wikarych lub Prezydentów – gdzie tego po= trzeba będzie wymagać, od nas wyznaczonych – pod sumieniem zobowięzuiemy, aby wszelkie= go dołożyli starania: by dobro Zakonu i Zgromadzeń Klasztornych, na niczem nieszkodziło. — Scheda spisana – aby w całości swoiey nietykalna, do przyszłego Przełożonego pozostała, a na= wszystko Chwała Boska w Kościele i Chorze utrzymaną była. — W tóm nam polecany nas i prowincyą, nie tylko należytym zaprawa, ale też i pochodzącym z dobrego Serca SS. Modłom, oraz wszystkim wszelkiey pomyślności – życzemy z miłosierdzia Bożkiego – obfitych Łask i zdrowia. List ten nasz przełożeńskie – ma być każdemu Zgromadzeniu odczytany, do Xięgi na to wyznaczoney wpisany, i spiesznie do Klasztoru następnego podług zwierzchu przepisanego porządku, umyślnym posłańcem odesłany.

Dano w Klasztorze Naszym w Hoymiey u świętey Marii Magdaleny pokutuią= cey dnia 4 Czerwca 1833 roku.

/: podpisano :/ Fr. Bartholomeus Reformat Minister Provincialis mpp

w Imię Páńskie Amen. —

Ks. Franciszek Wedrogowski, Braci Mniejszych, Zakonu S. O. Franciszka Reformatów, Prowincyi Najśw: Matki Páney Anielskiey, w Polsce, Wikaryusz Prowincyalski, Najpotorniejszy Sługa w Panu. —

Wszystkim Najszanowniejszym tejże Prowincyi Ojcom i Najmilszym w Chrystusie Bra= ciom, — Łaska i błogosławieństwo od Boga!

Wiadomo wam Godni Ojcowie i Mili Bracia, że obrany prawnie Prowincyałem na przeszłorocznej Kapitule, w Konwencie Hoymieckim odpra= wionej w dniu 4 Czerwca 1832 r. Najprzewielebniejszy Ojciec Bartłomiej Rutkowski, zasłużony Lektor S. Teologii, który pełnił poprzednio Urzędy: Definitora, Kustosza a nawet Komissarza Wizytatora Jeneralnego, zasłużył na godność i Tytuł Ojca Prowincyi, przyjął w prawdzie Prowincyalstwo, niechcąc się woli Boga i Lu= dzi przez Boga nadchnionych sprzeciwiać; jednak zaraz uznawał swoią nie= zdolność, uskarzając się na osłabione siły fizyczne; i lubo przez rok cały prze= trwał przyjęty na sobie urząd i wielki obowiązek Rządu Prowincyi, często jednak z ubolewaniem narzekał, przy różnych słabościach, które się w= każdem stanie trafić muszą;) na coraz większe osłabienie zdrowia, na= stanie na teraźniejszej Kongregacyi, dnia 27 Czerwca, r.b. na Sessyi O. Z= rarza, złożył urząd ciężki Prowincyalstwa ustnie, oświadczając: że zdrowie Jego, niepozwala dalej trzymać tegoż urzędu, a na dopełnienie go czynu, położył przez siebie wprzód napisaną podpisaną, i pieczęcią zatwierdzoną, Rezygnacyą; — a lubo od pierwszego Ojca Prowincyi, całego Definitorium i całej Prowincyi Jmieniem prożony, aby raczył cofnąć swoią Resygnacyą

jednak prozba skutku nie odebrała. – Więc pierwszy Pater i pierwszy Definitor Prowincyi i całe V. Definitorium, było niejako zmuszone przyjąć tey Resygnacyą. – Następnie tenże pierwszy Pater Prowincyi, polecił na piśmie ten czyn w Akta, a po południu o godzinie drugiej tegoż samego dnia, zaprosił przez znaki dzwonka do Ślubu na Sesyą Przewielebnego Ojca Bartłomieja Rutkowskiego z Prowincyała i V. Definitorium na obiór według przepisów Praw Naszych Wikaryusza Prowincyi i jednozgodnie padł los na mnie najmniejszego, niegodnego i tabego, a lubo wzbraniałem, aby nikogo innego powtórnie, jednak z zadaniu memu nie stało się zadosyć. –

Przyjąłem więc, chociaż pomimo chęci ten ciężar i obowiązek, leżący się Imię Boga, za nieywstrzemięźliwstwo i niezległość w radzy Prowincyi, pomniąc co powiedział Doktor Paweł Św. Akt. nie przestrzegającym się przeciwia się, Boskiemu postanowieniu sprzeciwia się, sami sobie piekło gęsto nabywają Do Rzymian w 13. –

Ufam w Bogu, że kiedy powołał, da łaski, pomocy i sił do wypełnienia tego w teraźniejszym czasie, tak trudnego Obowiązku i Urzędowania. – Przeto witam was Najdroższi Bracia, jako wszczery Brat w Chrystusie Panu z pełnią przychylności. –

Nie mysłę Ja Wam Godni Ojcowie i Kochani Bracia, narzucać nowych ciężarów i nowych zwyczajów, lecz przede wszystkich, abyście przepisane i ustalone dawno prawa i święte zwyczaje ściśle zachowali – abyście prawidłali na powołanie wasze, godnie pielęgnując to, do czego się dobrowolnie zobowiązali, przez powołanie Boże do Zakonu. – Mają ludzie nasi wiele, oprócz Prawa Boskiego, Prawa swoje, tak powszechne, jako i szczególne, które ściśle zachować powinni – Mają Duchowni prawo Kanoniczne – Postanowienia Apostolskie i Synodalne i do wszystkich stanów się wyraz Pisma Świętego: Zachowaj Synu mój, przykazania Ojca twego, czyli to Najwyższego Biskupa czyli Monarchy, a nie opuszczaj Zakonu Matki twojej; wiąż je zawsze w sercu twym i obwin koło szyje twojej – gdy będziesz chodził, niech idą z tobą, gdy będziesz spał niech cię strzegą, a gdy się zbudzisz z nimi rozmawiaj z niemi, bo przykazanie przykładna jest a Zakon światłość i droga do żywota, karność ćwiczenia; z Księgi Przysłowieści Roż: 6. – Zachęca do tego przykładem swoim Chrystus Pan, nietylko Boskich, ale i ludzkich praw jak najrzetelniejszy Wykonywacz, gdzie nietylko prawom Mojżeszowym, ale oraz i cywilnym się podawał: rozkazując co jest Cesarskiego, oddawać Cesarzowi; w Mat: 5 w Rozd: 22. –

Zakonnicy oprócz Praw powszechnych – oprócz ogólnych obowiązków Duchownym, mają szczególne Zakonu swego Prawa, postanowienia i Regały – mają i rady, które zachowując, wielki odnoszą pożytek i nagrodę – Pożytek, bo zachowujące te, stają się dalszemi od grzechu, gdyż nie ćwiczą grzeszenia oddalają – namiętności, umartwienie przykrzą – przywodki złych ciężarów zwyczaj zniewalają podnoszą, podają łatwość, do wykonania Przykazań Boskich – pobudzają nas i prowadzą do wykonania Rad Ewangelicznych – przez śluby dobrowolne Ubóstwa, Czystości i Posłuszeństwa, a tem samem pobudzają Nas do doskonalenia, o ileż jest nadziany. –

Stąd, kto dobrowolnie dla Boga i zbawienia swej Duszy miłości, porzuciwszy to, co miał, opuścił, niebędzie się starał o próżnych światowych rzeczy nabywanie. – Kto się wodał przez zakonne posłuszeństwo, jakiemu bądź, nawet obcemu i żadnych więzłem pokrewieństwa niepowiązanemu Przełożonemu, jakżeby nie miał umorzyć własnej woli i własnej miłości? Kto poprzysiągł Bogu, niekażitelność ciała, czyż może taki, gdzie obsobie chcieć czystości, pragnąc lubo inszego coś przeciwnego tej cnocie?! Owszem, te szczątkie Prawa, przepisy, i postanowienia Zakonne, wzbudzają Nas, i niejakoby pociągają do Cnoty i doskonałości, co raz wyżej, abyśmy byli nietylko dobremi Chrześcianami i przyzwoitemi zakonnemi ludźmi, lecz abyśmy zostali wyborowemi Uczniami Chrystusa, lecz wybranemi Kapłanami Wyższego, – a tak wiodą Nas drogą prostą i pewną do doskonałości i swiątobliwości; – Gdyż i Reguły zatwierdzonych Zakonów, są także do Stolicy Apostolskiej potwierdzone, jakoby do Boga Swiętym Fundatorami natchnione. – Natenmiast za nachowanie Praw, przepisów i postanowień zakonnych, nieprzemiąz nam robią nadzieję otrzymania błogosławieństwa, oraz Nagrody, jak przepowiedział Paweł Swięty Apostoł; Ktokolwiek te Reguły zachowają, pokój nad niemi i miłosierdzie; Do Galatyczyków w Rozd. 6. Nikogo wszystkiego się nie wstydzę, iż do wszystkich Nas stosuje się nauczenie Mądrości pięknej; Synu mój nie zapominaj Prawa mego, a przykazanie moich, niech strzeże serce twoje, przedłużą ci bowiem dni dni i żywota lat i pokoju, przydadzą tobie ...; Synu mój, strzeż Prawa mego i rady i będzie żywotem duszy twojej; w Przyp. 3. Bo kto chce życie prowadzić nie bez prawa, ten nie jest bez karności trwody; – Przyjdźcie się nauczyć: to jest prawa nachowania; by się Pan nie rozgniewał Pan i nie zginęliście z drogi sprawiedliwej, woła Prorok nakazowanym w Psal: 2. A zatym niechaj nikt nie narzeka, zwłaszcza by niekontent był z odmiany Urzędów, obowiązków lub miejsca otrzymanych z teraźniejszej Kongregacyi, gdyż te, jako to z praw Zakonnych, jak wyżej rzeczono, wynikłych, ale zawsze dla dobra każdego wszystkich, dla dobra ogółu i dobra Prowincyi nadchodzący. –

Obowiązanemy Przełożonych Klasztorów, aby O. O. Lektorów i Magistrów, nie wysyłano z klasztoru na dłuższy czas, aby ich wszy potrzeby nagłej na dzień lub dwa, oprócz na Spowiedź Wielkanocną, gdyż wysyłania wyniknęłaby dla Młodzieży i całej Prowincyi wielki uszczerbek. – Ponieważ w wielu miejscach w teraźniejszym czasie, dotyka Kara Boża

to jest Choroba zwana Cholera, więc zawsze a szczególnie w niebezpieczeństwie nagłej i niespodziewanej śmierci pamiętajmy na Boską przestrogę Czuwajcie bowiem wiecie dnia ani godziny. u Mat. S. po C. 22. Udajmy się z pokorną prośbą, z strapionem sercem do Boga, Ojca miłosierdzia, a żeby raczył te plagę sprawiedliwości swojej, odstąpić od nas i zatrzymać zgubnych skutków; a tak chorych, przestraszonych aby raczył do siebie przez pokutę nawracających wszystkich do litości przypuścić i miłosierdzie nad nami pokazać. Udajmy się pod macierzyńską Najś. Maryi Panny opiekę i doprzyczynę Roche S. szczególnego patrona od zaraźliwego powietrza; obyczajem kościoła katolickiego prosimy dla tego polecamy: aby powszystkich klasztorach Antyfonę Stella Celi &c. i Ave Rocha &c. trzy razy na dzień jak zwyczaj odmawiali. Kapłani we Mszach SS. Kollekta ex Missa pro vitanda mortalitate i 2ga Collecta aby mówili co dziennie do końca polecamy to lud miejscowy zupełnie nie ustanie. —

Gdy s. p. Wawrzyniec Goltz za rozszerzoną małżonkę Teklę niegdy Prezydentową Kazimierza, bardzo wiele poświęcali do odbudowania Klasztoru Kazimierskiego w Roku 1827 pogorzałego, VV. Definitorium na kongregacyi w Piliczy dnia 6 Lipca 1828 r. przyrzekło obojgu Suffragia po śmierci aże już za duszę śp. Goltz odprawiono w r. 1853 więc polecamy aby za zmarłą śp. Teklę d. 19 Czerwca r. b. w Kownie Kacmenkiem odprawić trzechdniowe Suffragia, jak za Zakonnika, tyczy się to i do klerykow potroje Def. i do Brau po 300 pacierzy. Zaś w innych Klasztorach Dominikow w chorze i Msza S. spiewana, Klerycy i Bracia dwa razy Stacye odprawią.

Podobnież zakonnik to doczesne życie w Mieście Pinczowie śp. Dominik Cieszyński Subintytut tegoż Klasztoru i przybyłej Szkoły tamtejszej więc należą się zategoż Dominika Suffragia, w Konwencie Pinczowskim jedno dniowe całe Klerycy po Jedno Def. Bracia i 100 pacierzy, zaś w innych Klasztorach Defun. w Chorze Msza s. spiewana. Bracia Klerycy i Laicy po jednej koronce za duszę Dominika.

Ta nasza odezwa ma bydź przy całem zgromadzeniu po Konwentach odczytana do końca wpisana i następnemu Klasztorowi przesłana. — Przesełamy wam Najszanowniejsi Ojcowie i najmilsi Bracia szczere życzenia od Boga: Błogosławieństwa łaski i zdrowia najlepszego — a zarazem dali Bóg doczekać osobiście was po bratersku uścisnąć będziemy mogli; teraz przyjmijcie przez litery — Polecamy na waszym modłom potrzeby Kościoła świętego wodzialna jego Głowę Dobrodzieja Zakonu Prowincyę Naszą i mnie niegodnego. Dan w Stabmey u S. Maryi Magdaleny Pokutującej

dnia 20 Lipca 1855 Roku

/podpisano/ ot Franciszek Vikaryusz Prowincjalski

Xiądz Franciszek Jędrzejowski Zakonu S. P. Franciszka Reformatów Najświętszej Maryi Panny Anielskiej. —

W Jezusie Wikaryusz Prowincyalski prowincyi w Chrystusie Panu Stróż. —

Przewielebnym Wielebnym i Szanownym Ojcom i Bracia w Chrystusie Panu Braciom, łaski i błogosławieństwa obfitego od Boga. — —

Nadchodzące Kongregacyi expansis, w Konwencie naszym Stopnickiem, dnia 30 Czerwca roku bieżącego, niniejszą odezwą oznajmując, wyraźnemi, szczerze postępować pragniemy śladem Naszych dziejszych Poprzedników naszych, którzy w takowych obowiązkach, interesach położeni, Bogu samemu, dobro ogólne Religii Prowincyi i Braci swojemu Bracie nieporuszonych, miłością zel i storliwością, tego w Bożym przede wszystkiem pragnęli, coby Mu chwałę Bogu pomnożenie takowej obserwancyi zachowanie, a staremu tu zbawieniu i spokojności wewnętrznej zmierzało. — A jako Poprzednicy sprawiedliwi, nie wiążąc ich prywatna do tego przykrości rożnej i własnej woli zdaniem, tak podobnież i my postępować pragniemy, to przeciwnie uchylając oddalibyśmy daleko od powszechnego dobra, a zkąd byśmy przyczyną gwałcenia Praw i Sprawiedliwości. — Aza tem pragnąc przysporobić was Najdroższi Ojcowie i Bracia w Chrystusie Bracia gacyi tegorocznej, wzywamy was uprzejmie tych, których nam Prawa Zakonne i przepisy Prowincyi wskazują, i tych w dniu 26 Czerwca b. r. wszyscy wymienionym Kongregacyi Konwencie z upragnieniem oczekiwać będziemy; to jest: Przewiel. O. Jakubskiego Czerwińskiego Zaprowincyała i Definitora Prowincyi, Wielebnych Ojców Cyryaka Sobieszczańskiego Ministra Stanisława Cybulskiego, Prescentego Bielawskiego, Konrada Pilarowicza Definitorów i Dyonizego Milewskiego Sekretarza Prowincyi. — Atoteby zatem Pan Bóg raczył naszym naradom być obecnym i pomocnym i je według swej Najświętszej woli kierować, przypominamy i zalecamy aby po wszystkich Konwentach Prowincyi naszej, przez dwa tygodnie odprawiane były zwykłe modły nabożne wzywając Ducha Najświętszego. Nam zaś dzień Kongregacyi po przyjęciu aby odprawiona została Wotywa De Spiritu Sancto na której Ociemiony i Bracia Konwentu, Święte przyjąć mają Viaticum czas we Mszach letnich do dat powinna Kollekta dla szczęśliwego skutku Kongregacyi i dla tego na ten raz pozwalamy wolne obranie sobie Spowiednika Approbowanego, któremu damy moc rozgrzeszenia a Casibus Reservatis Sedis — i to wszystko zmierzać ma do wzywania pomocy Boga. — —

Co się zaś dotyczy dobra Zakonu i OO Przełożeni Klasztorów poprzysyłać mają Świadectwa z odprawionych Mszy Ś. podpisane własnoręcznie

nadesłać. —

Podobnie Braci Klerycy i Laicy pod przysięgą zeznawszy czyli zupełnie zadosyć uczynili lub nie, wszystkim obowiązkom tak za Braci zmarłych, jako i za Statutów, i ile im pozostaw? i na to się podpiszą? 2do Starać się powinni Przełożeni, aby na wszystkie zapytania w Schedzie zamienione odpisać z podpisem Depositorów, którzy ani Schedy, ani Registrów Konwentu podpisać dopóty nie powinni, dopóki o pewności i prawdzie się nie przekonają. – 3io Co do Relatio wie Piazusób i Examinatorowie Klerycki mają świadectwa wierzytelne – 4to Lektorzy aby dali ziemienne świadectwo o prostocie i pilności porucznej im Officyi Kapłańskiej, co do obeyrzajów, tak z Przełożonym Klasztoru i Depositorów, przestali do zapieczętowania Konwentów, tak aby znowu z tychże bliższych miast, przez 00 Definitorów, w swojem czasie w miejsce Kongregacyi tam potrzebne wiadomości, doszły nas nasze. – Pokonicie przeczytego i czytanego wam od Boga Godni Ojcowie i Bracia odpisztych tak, abyście się cieszyli i nasycali piękno jem wewnętrznem i zewnętrznym – Ze, nasza odezwa Przełożeni Klasztorów w swych Kapitułach odczytana, w księgi wpisana do martyrologów Klasztorów według przepisu na stronach podpisanego, nieszwłocznie, aby przestali. –

Polecamy modłom waszym Godni Ojcowie i Bracia potrzeby Kościoła powszechnego, Ojca Jego widzialnego – Prowincyę Naszą – Dobrodziejów i nas niegodnych. –

Dano, w Klasztorze Naszym Pietrzykowie w S. Andrzeja Apostoła dnia 5 Maja 1856 roku

X Franciszek Rey Witaryusz Prowincyalski

W Imię Pańskie Amen

Ja Brat Franciszek Wodrogowski Zakonu S. O. Franciszka Reformatów Prowincyi N. Maryi Panny Anielskiej w Polsce. Witaryusz Prowincyalski, pokorny w Chrystusie Panu sługa. –

Przewielebnym Wielebnym i Szanownym Oycom, oraz i najmilszym w Bogu Braciom, obecnego od Boga błogosławieństwa życzę. –

Naszego obowiązku usilnem pragnieniem szczerą troskliwością bydź, żeby wraz z W. Definitorium stosowne potrzebom Prowincyi, wymaganiom Konwentów, zdolnościom i chęciom każdego Zakonnika zadosyć uczynić / o ile tylko sposobność i okoliczności pozwolały / na tegorocznej niedawno odbytej Kongregacyi ustanowić Urzędy oraz obowiązki w Prowincyi. Jednak niektóre postanowienia na tejże Kongregacyi niektórym niebyły wypadkami, z Naszej strony bydź nie powinnością, aby wolą każdego wszystkim zadosyć, gdyż różni różnie sądzą i zapatrują osobie. Ze strony bliższej przyjmowanych wyniknie postanowienia,

przyczyna iest; że nichaidy wie czego wymaga dobro Prowincyi i
Ss. Pastorów, i jakie był powód ich przodkowy, inaczej ustalić i rozpo-
rządzić zgromadzenia. Własna nawet, niekiedy miłość, nie pozwala
ludziom poznawać swoie ułomności i słabości abowiem, stawa
się, przyczyną przykrości i nieukontentowania. Ale zdaie bydź, że
owe wszy wprzód My i cała Prowincya Nasza i pomocy od Boga
chcemy i starać się, ich sprawiedliwość jak i miłość
zachować. Wam więc Najukochańsi Ojcowie i Bracia, wypada
poddać się zupełnie woli Bożej, własną swoią wolą, ktòrzy się
zupełnie Bogu poślubili i przysięgli posłuszeństwo, wypełnia
nie swoich przełożonych rozkazów. Zupełne mowię posłu-
szeństwo, nie oglądaiąc się na przyczyny, nie pytaiąc o Was roz-
powszechnianie; nie uważaiąc: co się więcey podoba, co mniey
albo żadney, lecz przyięć i wypełniać pogodnym i prędkim umy-
słem to, co względem was Wola Boska postanowiła. Aby czy-
nić i czynić sumienia waszego zachowanie, i pewną nadzieię
łaski Bożey i błogosławieństwa, które Bóg przyobiecał i oddaie
za cnotę posłuszeństwa nie bądźcie. Zdaiąc się uwłaszcza
ycie Zakonnikowi Prowincyi naszey uchybienia, przeciwne
Panowi Zakonnemu zamierzaią mnie, swiego urzędu i obo-
wiązku, abym odzwał się do tych, i do wszystkich zakliniaię
na wszystko, a nayprzód na miłość Pana Boga, aby pamię-
tali po to przyszli do S. Zakonu, iż poświęciliśmy się dobrowol-
nie na służbę Bożey; aby pamiętali iż na sybów S. Francis-
szka; więc ztąd nam pamiętać należy, że żyć w Zakonie a
nie żyć podług Zakonnego, iest to umyślnie buntować się przeciw
ić, przeciwko Bogu, i sumieniowi własnemu - iest to wyrze
kać się woli Boga i Zakonu, tego, co się poprzysięgło zacho-
wać do śmierci, a żadnym, iest to samowolnie, bowiem drogą w
gdy nikt tego dozwolić nie powinien. Starajmy się więc wszy-
scy odnowić w duchu, i przyoblec odnowionego człowieka, który
według Boga stworzony iest. Do odnowienia życia naszego
aby nastąpiło, nie nowych praw i sposobu życia chwytać się
mamy, lecz przepisania Prawa Bożego i Zakonnego, powinni
wrodzone złe skłonności ciągle umysły umartwiać, gorliwey
i usilniey pobożności się oddawać, pracy bez odpoczynku,
niedbałych dla rozkoszy mieć wzgardę się bezprzestannie ćwi-
czyć, i codziennie życie duchownym i wstrzemięźliwym dyscypli-
nie się poddawać mamy. Na takiem postępowaniu grun-
tuie się Zakonność nasza. Gdy więc odnowieni się, i tak
prawe życie prowadzić będziemy, porządek w klasztorach,
między Braćią miłość, pokój i zgoda znaydować się będą.
Ciałem swiadczym nayściśniey da się przykład, a Boga

chwała oddawać się będzie należycie, Ustał. się prowadzenie Processyi nowie ułożony Processyonał. Błogosławionemi. Beati immaculati in via, qui ambulant in lege Domini. Beati, qui scrutantur testimonia ejus, in toto corde exquirunt eum Psalmo 118mo. Starajmy się więc Bracyszkowie Nayukochańsi Bracia, aby prawa Boskie, Kościelne, Reguły S. Franciszka, postanowienia, i dawne zwyczaie przez Nas zachowane były. Nasi, aby swoim życiem budowali odchodzących. Młodsi tych Kapłanów się i chronić powinni, gdyby co złego zdrożnego ukazali się w Nas szyscy a naśladować mają co widzą prawego i dobrego uczynili. Co widząc przy pominaniu tego Nam mili Bracia, obstawamy, i nast. punkta postanowienia, albo raczey odnawiamy dawamy że.

1mo W Swiątkowanie naszego, które zwykły się odprawiać uroczyście jak to: w Dzień wyrażenia Nayśw. Panny Matki S. O. Franciszka, S. Piotra w Alexandryi i Wszystkich świętych Kościoła, aby nie tak uczyniono zwyczajnego Nabożeństwa, co do wysławienia Nayświętszego Sakramentu w Mszy Processyi, Kazania, i Nieszporów i Salwowych świętych Bracia Kapłani Kaznodzieje, Spowiednicy powinni, zachęcać do do Trzymania, uwiadomić Lud a Ambony powinni, zachęcać do do Przyjęcia Odpustów przywiązanych tychże dniach nowych.

2do Księgi wszelkiego rodzaju Bibliotheki Klasztornych Braknie, zdaie się, że przez pożyczenia. Ktoś przypomniany Exhortowanie czyli Kazanie przez Sędziusza Sgo i Klemensa 8go wydanej na Post, którzy jak inne gdzie sposobem biorą Księgi z Bibliotek nazwyż, i natarczywiey napomniany; aby żaden Zakonnik, ani Bibliotekarz nie ważył się pożyczać jakiey Księgi i komukolwiek bez pozwolenia miejscowego Przełożonego i bez Kwitu / ozna czającego, liczbę Księgi; Numeru Księgi i z pod jakiey Szafy Bibliotecznej, i wiadomej materyi / oraz czasu wydania. Zwierzchnym Zakonnikom, każdą Księgę, w jakiey materyi, pod jaką Marką i numerem biorą, zapisać winien Bibliotekarz, a uchronienia takiego odebrać.

3mo Nie należy na obrzędy Boskie do Chóru, na Wieczerzę i Refektarz, wiele spóźniać, nawet i niektóry Przełożeni Konwentów, jako z Wizyt Kanonicznych przekonałiśmy się, obowiązuiemy się Wszyscy, aby pamiętali o swym obowiązku pod surowiemi, wynikaiącymi z praw Kanonicznych i Zakonnych, i aby starali się powściągać chwały Boską przed sobie, i dawali dobry przykład Poddanym i Młodszym, inaczey, nie unikną kary od Boga i od ludzi.

4to Wszyscy Cyrkowie, nawet ~~niektórzy~~ niezobowiązani do odpowiadania na Kazaniu na Kazany / ile będzie może / wchodzić odpowiadania na Kazany przez inszych, aby bywali obecni prosimy o to i napominamy.

5to Cyrkowie Zakonni mają zachowywać Grzeczności i nie potrzebnych dwuznaczności Mianowicie od dalić od Zakonnic za pozdrowieniem się &c.

Miejscowym Przełożonym, na chór ograniczony; lecz całkiem do końca roku, a wiedzy Prowincyała. Wszelkiego stopnia Uczniowie naszej Prowincyi, nienależą z Konwentów wychodzić, nawet na czas krótszy, nawet w czasie Wakacyi, bez wiedzy Ob. Lektorów - a Przełożeni Klasztorów, tym więcey ich na spacery, nie mogą wypuszczać Uczniów, lub puszczać, dowiedziawszy się bez wiadomości Ob. Lektorów, ale o potrzebie pod wyraźnym poświadczeniem -

6to Niektórzy Bracia Clerici i Brackia, zarówno starsi, nie mniejszą winę do Ulicy S. dobrze odpowiadać w Klasztorze, admieniaiąc przekraczaiąc i opuszczaiąc słowa; więc wkładamy na Ob. Wikaryuszów obowiązek, aby dopilnowali tego, iżby się jak na Ulicy ani Klerycy i Bracia nauczyli -

7mo Ponieważ niektóre Szafarze są bardzo wymagaiące Abstynencyi, a nadto prosimy Przełożonych Klasztorów, aby opatrzeniu tych sprawiedliwie co potrzeba pamiętali i Szafarzom Braciom zalecali, aby Zakonnikom chudych biedy dawali co sobota, jak był dawny zwyczaj -

8mo Gdy bardzo często do Poprzednich należą dochodzą, iż nas dochodzą uwolnienia w charge po Klasztorach, oraz wielkie na przychylenie czynią się Zakonnym Pobrodzieiom za to, przez wyżebrane na ubogich Zakonników - 12 ci udaią się do Sanctuarium, czyli granic sąsiedniego Klasztoru, i zadnego z odległego Klasztoru bywaią za pieniądze na żebrzą z widzących miejscach. Polecamy wprzykazaniu: aby odtąd żaden z Zakonników bez szczególnego pozwolenia na piśmie od swego Gwardyana nie ważył się wchodzić w granice sąsiedniego ubogiego Klasztoru pod pretekstem czyli Kommunikacyi, do której uwolnienie tylko przez Nas, lub przez Nas Delegowanych. Przełożeni zaś Klasztorów oprócz tego mają nakazać wszystkich Konwentach spisać Gratyfikacyi naczynione odpisów Exemplarzach i takowe na Kapitułę dla uregulowania tychże Gratyfikacyi na ubogich dostawić! -

Z BIBLIOTEKI SEMINARIUM SANDOMIERSKIEGO

Zalecamy nas wiecznej modły, a zgonie godnych Obywateli pozdrawiaiąc, wielu dobr. Naszych nayprzychylniejszych Dobrodziejów Syndykowe: X. Stanisława Wzięcia Klasztoru Pinczowskiego, przez wiele lat Syndyka Apostolskiego: X. Józefa Jastkowskiego Syndyka Klasztoru Krasnobrodzkiego przez siedm lat: Tudzież X. Grzegorza Olyszewskiego Syndyka całej Prowincyi, którym dobrodziejstwa w zapisie -

opisywać, utrzymuiąc na obydwie, iuż poruszaiąc Dowodzi czynności,
Prowincyi inaczey obchodzić niemożemy, jak Cyrkuł przez wiele lat. —
Przeto radzimy, aby 1mo na 2gi Wszystkie jako Syndyckie Pro-
wincie, tak Suffragia, jak na Zakonnikach odprawiono, to iest:
Kapły Kapłan po 3. Mszy S. Kapły Kleryk. po 5. Defunctorum,
Kapły Brat, po 300. Pacierzy a Dusze sp. Ministrowi, oraz Defun-
ctorum w Chórze z Mszą S. opiewaną; to oddaie ipso impetu
Patrzorach odprawić należy. 2do Za Duszę sp. Józefa Jabłkows-
kiego Syndyka, Suffragia minus dicit w Kazimierzu, oraz Defun-
ctorum ze Mszą S. opiewaną wszędzie. 3tio Za Duszę sp. Jerzego
Ryxa Abgrzewskiego, wkładym Konwencie Łaguie z Mszą S. opie-
waną odprawiona bydź ~~mamy~~ powinna. —

Odebrawszy a Reverendissimo Patre Ministro Generali
uwiadomienie iż Oyciec S. Pius 9. raczył w tym roku Jubileu-
szowym dispensować Nas ad postulata Bulli, porzynaiącego się
od Wszystkich S. Prowincyi do Bożego Narodzenia, powsze-
dniego używanie potraw mięsnych, raz tylko na dzień: bronione
razem używanie mięsa i ryb: zwyczaiem, środ, Piątków,
Sobót, Wigilij do Niepokalanego Poczęcia Najświętszey Marygi
Panny, oraz Wigilie Najświętszego Bożego Narodzenia Pana na-
szego Jezusa Chrystusa. Wyznaczyć nazad oraz uczynienie,
chociaż częstokroć: Kroć Cyrkuł, Kroć Prowincyi, i Kroć razy
Chwała Bogu Cyrkuł, codziennie w Chórze po Wieczorach,
aby odmawiane były, oraz od wszystkich Zakonników Nasze-
go i w Konwencie Pana. Przeto naradziwszy się z Oo. W. Definito-
rami ważnego rozbioru a Krzyżowey wwiele uważaiąc przychyl-
nemy; na ten rok tylko dispensę, z tym nastręczeniem; aby
Zakonnik tylko powtarzał Zakonnicy, jak chce Cyrkuł Swięty
to iest: rozdzielne na dzień używać potraw mięsnych, a malen-
ka jak zwyczaj w Krajach naszych, aby była potrzeba Polecza-
Nimaybiż odezwą Naszą Braciom Kapłanom w swoich
Konwentach odczytać kazać, i co polecone wykonać, a po wpisa-
niu w Księgę, oddać maią bez zwłoki czasu, do bliższego Wes-
tfalowi, według porządku na podpisie znaydującego się. —
Polecamy was Ojcowie Przełożeni i Bracia Bogu —
prosimy o modły za Trzodą Swięty. Jego wielbiony głos
Pasterski za cały Zakon nasz: Obowiązuiąc nasze —
Dobrodziejów żyiących i umarłych, i na nas nieżadnego
Dan w Konwencie Naszym Chełmskim
w Dzień Andrzeja Dnia 30. Września 1856 roku.
X. Franciszek Ryx Wikaryusz Prowincyi

X. Franciszek Wędrogeski Zakonu S. O. Franciszka Reformatów Prowincyi Najświętszej M. A. Boży Panny Anielskiej w Polszcze Wikaryusz Prowincyalski. pokoiu w Chrystusie Panu Sługa

Przewielebnym Wielebnym i Szanownym Ojcom i ukochanym Braciom, Łaski i obfitego od Boga błogosławieństwa.

Odebrawszy nie dawno przez Warszawę List Pasterski Naszego Najwyższego Przełożonego Zakonu, Ministra Generalskiego, w którem zachęca Nas do pełnienia gorliwie i sumiennie obowiązków, tyczących się powołania Naszego, równie przestrzega: aby nie zbaczali z drogi którąśmy sobie sami obrali, aby trafić do celu, do którego wszyscy ludzie, a tym bardziej Bogu poświęceni, na Służbę Zakonniey, dążyć koniecznie powinni. —

Tenże list w Oryginale załączam.) 1° zalecaią aby w każdym Kommencie Zgromadzeniu odczytanym, i Komunitym był; starać się ob wszyscy mamy, aby czego żąda po nas w swej Odezwie W: Jenerał aby to wykonanym było. — Następnie odebrałem, od Tegoż Naszego O. Jenerała, tąż samą drogą, smutne uwiadomienie: o śmierci ś.p. O Józefa Maryi ab Alexandria b. Ministra Jeneralskiego, Biskupa Katany w Sycylii, przeto że Tenże O. Jenerał polecił – aby w każdym Kommencie ten list odczytanym został więc równie go dołączam.) 2° i proszę aby się wszyscy OO. Klerycy i Bracia do niego zastosowali i wypełnili co do kogo należy, następnie po wpisaniu w Księgę zwyczajną ma bydź niniejsza odezwa, odesłaną do następnego Klasztoru, według porządku na zewnątrz przepisanego. Nakoniec polecamy Waszym Miłi Ojcowie i Bracia modłom Kościoł Święty z Jego widzialną Głową, Prowincyą Dobrodziejów i nas niegodnych.

Dałem w Kommencie naszym Chełmskim w S. Andrzeja Apostoła.

Dnia 26 Września 1856 r.

X. Franciszek Refor: Wik: Prowd: mp

Epistola Pastorales

Ad Fratres Minores

Fr Bernardinus a Montefranco

Regularis Observantiae

S. P. N. Francisci

Jam S. Theologiae Lector, Provinciae Seraficae Ex-Minister, Ex-Custos Terrae S^ae etc. Totius Ordinis Minorum Minister Generalis Commissarius, Visitator, Reformator. Apostolicus, Humilisque in Domino Servus.

Omnibus Patribus ac Fratribus suae curae concreditis spiritum pietatis, sapientiae, pacis, ac consolationis in Domino

Gedeon in Praesidem ac ducem suae gentis electus ut fortiter praeliaretur contra Madian, et populum suum regeret, gubernaret, ac ab omni servitutis iugo eriperet, hoc praebuit responsum «Familia mea minima est in Manasse, et ego minimus in domo Patris mei».

Haec verba nobis quam maxime congruunt, ac in intima cordis parte die nocteque resonare videntur. Minimus in domo patris sui ultimus inter fratres electus fuit in Praesidem, integram Minoriticam Familiam tanta virtute ac sapientia praeditam in viis Domini pascere, regere, et gubernare debet: Oh quam incomprehensibilia sunt judicia Domini, quam investigabiles viae ejus. Nos qui Jerusalem commorantes tamquam Custos ac praeses, Terrae Sanctae

gubernium

gubernium deponere studebamus utpote magis imperium, supremam Ordinis potestatem attigimus. Ab Urbe Jerusalem cum lacrymis egressi, ac ad generale Capitulum in hoc Aracoelitano Coenobio sub praesidentia Romani Pontificis Pii IX., qui verba dulcedine ac sapientia plena Vocales alloqui dignabatur jam celebratum, accitis, licet immerentes fere unanimi Vocalium suffragio in Ministrum Generalem electi fuimus. Melius certe pro nobis fuisset Jerusalem commorari, ac illam Seraphici gregis portionem regere, quae ad sanctorum locorum custodiam sedulo invigilat, ac in vinea Domini Nostri Jesu Christi colenda tota versatur, quam hanc consequi dignitatem. Fatemur quidem aliquando, et illuc vestigia sacrificiis, et amaritudine plena praemisisse, sed recordantes Christum Dominum in illis locis passurum et mortuum fuisse, ut deperditos homines ab omni servitutis jugo redimeret, et nos pro ipso pati fruebamur, immo hac recordatione commoti sacrificia tribulationes, amaritudines cum filiis et fratribus nostris veluti verae consolationis flores, colligebamus. Melius ergo erat Jerusalem commorari, et in Christifidelibus illas regiones incolentibus, pascendis sedulam navare operam. Attamen Deus qui infirma mundi eligit ut fortia quaeque confundat, Deus qui omnia suaviter disponit, cuius providentia bonitas, Deus qui apud Israeliticam Gentem pastores in Reges seligebat aliter disposuit; infirmitatem nostram sua bonitate visitavit, supremam Ordinis potestatem nobis conferre voluit. Nos grates ipsi reperimus et licet fragilitatis nostrae consci, tamen divino auxilio freti tam nobile ministerium aggredimur, ac persolvere nitimur utpote imperium, ac angelicis humeris formidandum, praesertim hisce tam difficilimis Christianae Reipublicae temporibus. Hinc a supremo Pontifice Pio IX. tanta sapientia ac prudentia Dei Ecclesiam feliciter gubernante, confirmati, ad vos cogitationem nostram convertimus, et a Patribus nostris exordium trahentes, sic alloquimur.

Certum et Fratres carissimi, Patres nostros spiritu pietatis, sapientiae, ac virtutis in Ecclesia Dei floruisse. Ipsi enim de rebus divinis mirifice loquebantur, pullulantes haereses maximo argumentorum robore

robore mira eruditione refundebant, in rebus Theologicis, Philoso-
phicis, aliisque scientiis ut plures testantur accademiae, mire versa-
bantur, immo inter doctissimos viros sapientia eminebat. Verum
cum absque Dei timore ac amore omnis vilescat sapientia, ideo
virtutem colere eminentiorem perfectionem attingere nitebantur; Do-
minum nostrum Jesum Christum in corde revolere, poenitentiae
studere, corpus cum Paulo in servitutem redigere gloriabantur. Flau-
mentimur filioli mei! Nam ut historis edocemur omnium populorum
Christifideles fratrum minorum vitam attendentes in admirationem
rapiebantur, et ipsos tamquam viros sapientia, ac sanctitate praeditos
praedicabant atque venerabantur. Supremi autem Pontifices de Ordine
nostro Patres zelales canonice congregatos alloquens, Patrum nostro-
rum sapientiam ac virtutem mirifice commendabit. Sed nos Patrum
nostrorum vestigia praemimus? eorum virtute, sapientia, ac sanctitate
donamur? Proh dolor! „Obscuratum est aurum, mutatus est color
optimus.“ Ab hac summitate Seraphica Ordinem nostrum conspicientes,
illico cernimus non solum illum deesse spiritum sapientiae ac virtutis,
qui praelucere debet in iis omnibus qui vitam monasticam agunt, sed plures
quoque abusus irregularitates in ipsis conspicimus. Nos de hac re vehementer
dolemus, ac nostrorum subditorum saluti providere cupientes, quae de
tam virtutem, ac sapientiam spectant vobis alloqui opportunum consemus.
Vos interim Patres, fratresque dilectissimi intimo cordis affectu Pa
trem vestrum verba salutis alloquentem audite.

Ut omnes compertum habemus fides catholica est fundamentum
et radix totius justificationis et salutis „credere enim oportet accenden-
tem Deum quia est, et inquirentibus se remunerator sit.“
Ast fides nostra sine charitate mortua omnino est. „si habuero
omnem fidem

omnem fidem ita ut montes transferam, charitatem autem non habuero nihil sum. [3] Et iure meritoque, absque charitate, tamquam nihilum repeantur linguarum et scientiarum dona, et opera omnia licet in se bona haud odorem virtutis effundunt, ac merito et perfectione expoliantur. » Si distribuero cibos pauperum omnes facultates meas; et si tradidero corpus meum ita ut ardeam, charitatem autem non habuero nihil mihi prodest. « Attamen si fides sine charitate mortua est; charitate corroboratur, perficitur, enutritur. Charitate enim filii Dei efficimur, nominamur, et sumus, rei Christi discipuli constituimur. In hoc cognoscent omnes quia discipuli mei estis si dilectionem habueritis ad invicem et meritò quidem, « charitas est vinculum perfectionis [3] » est fons irriguus et quo emanant omnium virtutum genera. Ipsa enim patientiam, mansuetudinem, benignitatem operatur « Charitas benigna est, patiens est. » [4] Memento te Patres nostros, quia charitatem profitebantur ac ejus vestigia persequi in deliciis habeant, humilitate, patientia, mansuetudine, zelo, aliisque virtutibus fulgebant. Quid insuper loquar de eorum fortitudine, ac pietate? Quamplurimi inter ipsos zelo animarum inflammati barbaras petierunt regiones ut animos Christo lucrifacerent, et pro Christi gloria ludibria, aerumnas, mortem ipsam invicto animo perpessi sunt, evangelium sanguine obsignarunt. Quid pluria? Omnes illi viri, qui charitatis vestigia praemere studuerunt, et nobiliorem consecuti sunt perfectionem, et invictum animum in pectore gerentes pro Christi gloria, ac animarum salute, ad omnia supplicia velut ad epulas convolarunt. Si haec charitas inter nos principatum teneret, religiosi omnes Christo vivorent, nobiliores consequerentur virtutes, ecclesia praelucerent sanctitate. Sed quis dicere poterit omnia bona quae ex charitate generantur? ex ipsa enim velut ex radice germinant pax dulcedo, veraq in fratres commiseratio. Attendamus tantisper primitivam Ecclesiam, quia illorum temporum Christiani charitati studebant, ac ejus praecepta adimplebant, pacis ac fraternitatis vinculo consociabantur, se se mutuo fovebant, ac ut legimus in actibus Apostolorum omnia bona velubi communia habebant. - Multitudinis autem credentium erat cor unum et anima una; nec quisquam eorum quae possidebat, aliquid suum esse dicebat, sed erant illis omnia communia. ...

Neque enim quisque egens erat inter illos, quotquot enim possessores agrorum aut domorum erant, vendentes afferebant pretia eorum, quae vendebant, et ponebant ante pedes Apostolorum. „ [1]

Nec mirum. Charitas enim eminentiorem parit virtutem illam operatur pacem, quae imperia, Ecclesiam, Domus Coenobia, divina replet dulcedine. Cum res ita se habeat, vos Fratres carissimi, ut digne ~~ab~~ ambuletis in vocatione qua vocati estis, cum omni humilitate et mansuetudine, cum patientia, fraternae dilectionis studete: invicem supportantes in charitate solliciti servare unitatem in vinculo pacis. [2] Haec sunt, Fratres dilectissimi, quae vobis alloquimur, ut in omnibus operibus vestris, et praecipue in iis quae ad sacrum ministerium peragendum spectant, maneat semper spiritus pietatis, unitatis, fraternitatis amatores, misericordes, modesti, humiles. „ [3] Vos interim oh ter, quaterque felices si vocem Patris vestri humiliter et efficaciter audientes, haec implere, et operari satagitis! vos illam sublimiliorem attingetis perfectionem, quae coelos aperit, et aeternam ducit beatitudinem; nam eritis „ Charitate fraternitatis invicem diligentes: honore invicem praevenientes: solliciti non pigri, spiritu ferventes: Domino servientes; spe gaudentes: in tribulatione patientes; orationi instantes: necessitatibus sanctorum communicantes, hospitalitatem sectantes. [2] „ Demum ad charitatis excellentiam ac faecunditatem dignoscendam audiamus Christum ipsum sic Patrem pro discipulis deprecantem. „ Pater sancte serva eos in nomine tuo quo dedisti mihi, ut sint unum sicut et nos. [5] „

Verum licet haec virtus tanta excellentia, nobilitate, ac faecunditate donetur, tamen apud nos qui in viis Domini ambulare debemus, quotidie vulneratur. Fere undique resonant in fratres obmurmurationes, et quem saepissime, quae in Ordinis detrimentum, ac infamiam vergunt extra claustra divulgantur. Nec his coarctantur limitibus, quae fraternam charitatem laedunt ac saeviunt. Nonnulli enim fraternae dilectionis immemores conspirationibus student, libellos famosos in fratres suos edere non erubescunt; alii autem ut dissidia, inimicitias cum Religionis, et Ordinis detrimento enutrire

valeant, quaestiones nonnullas ad saecularium tribunal deferre audent, immo eo deveniunt insaniae, ac perfidiae ut superiores quoque apud judices saeculares accusare non pertimescant. Qui talia agunt et viam perditionis percurrunt, et in gravissimas incidunt poenas: quippe sic legimus in Ordinis nostri constitutionibus.

1° Qui divisiones inter fratres praelatorum depositiones vel privationes, aut peccata in Ordine correcta, vel corrigenda, dissentiones, discordias, et quidquid in infamiam et detrimentum Ordinis vergere potest extra Ordinem ipsum quoquo modo divulgaverit; eoipso excommunicationis sententiam incurrat, et silegitimae convictus fuerit omnibus actibus legitimis perpetuo privatus sit: neque absolvi posit a Generali, vel provinciali Ministro N 533

2° Qui per malitiosam concordiam, seu conspirationem adversus alium, et superiorem maxime, se erexerint, omnibus Ordinis Officiis privati sint, quousque per condignam satisfactionem a superiori generali vel Provinciali releventur. Conspiratio tamen non intelligitur, ubi subditi Superioribus aliquit significare volunt N 564

3. Qui falso nomine aut nomine alieno libellos famosos ediderit miserit, projecerit, vel quomodolibet exposuerit in alicujus infamiam ipso facto excommunicationem incurrat: quod si ediderit in infamiam Prelati Generalis, vel Provincialis, absolvi non possit nisi per Generalem ipsum, vel per eum cui idem Generalis specialiter duxerit committendum; si autem aliorum infamiam a Provinciali tantum modo absolvatur debita satisfactione premissa. Qui vero de predictis legitime convictus fuerit, poenas subeat, quae contra deponentes falsum in judicio constitute sunt N 535.

4. Calumniatores, infamatores, falso testes puniantur poena quae talionis dicitur, sintque perpetuo infames N 539.

5. Qui in judicio quidpiam falso, ac scienter deposuerit, vel ad id faciendum induxerit, aut quod vero depositum fuerat, revocaverit vel revocandum procuraverit, ipso facto excommunicationem incurrat Provinciali reservatam, non absolvendas, nisi, prout juris, fuerit, satisfactione premissa atque etiam semestri carcere puniatur et infamis perpetuo sit N 540

6. Accusatores, qui crimen objectum legitime ac sufficienter non probaverint, poena talionis puniri debeant, ea ipsa videlicet, qua debuissent accusati, objecto crimine legitime probato. Eadem poena puniatur, qui scienter de crimine alias sufficienter

punito quem

punito quemquam acusaverit de crimine, de quo accusatus alias in judicio innocens habitus, et declaratus fuit, nisi ad novam se obligens probacionem, et in ea aliqve non defician.- Et quia huic S: Damasi constitucio ad proeudendam calumniis, et injustis vexationibus viam, impostoresque coeriendos multum salutaris est, et opportuna eandem a Prelatis omnibus, sub gravi suspensionis, vel etiam privationis poena servari volumus et mandamus.— N 541.

7.° In casibus autem, in quibus de jure, vel justa Ordinis constitutiones, appellare aut recursus habere licet non aliter ad fieri possit, quam gradatim, hoc est a gravamine Guardiani ad Provincialem, a Provinciali ad Commissarium Generalem Familiae si de negotio, et causa agatur Familiam ejusdem Commissarii coercemde; alias immediate ad Generalem; et ~~ab~~ ipso ad Generalem Ministrum, ita ut causae appellationis cujusmodi, antequam ab eodem Generali Ministro cognite, et definitae fuerint, extra Ordinem deferri et agitari nequeant idque non solum in appellationibus, sed ~~de~~ in quibuscumque recursibus et gravelis observari debeat.- Qui hunc Ordinem per saltum recurrendo violaverit juris suffragiorum decennali privatione, et bimestri carcere puniatur N 553.

Haud latet nonnullos existere inter nos, qui docent haec statuta jamdia antiquata fuisse; sed maxime in errore versantur; ipsa enim ~~suo~~ suo robore semper permanserunt, et adhuc permanent prout decrevit ac statuit Definitorium Generalem Ordinis legitime et canonice congregatum in hoc nostro Coenobio Aracoelitano.- Haec expendite, Fratres carissimi, et plene observare satagite, et sic caritas Christi, quae sanctitatem operatur, et viam sternit ad gloriam semper erit vobiscum.

Praeterea neminem vestrum latet miserrimus hisce temporibus errorum monstra undique grassari: Quippe nonnuli existunt, qui philosophorum nomine gloriantes, bellum in Christum gerunt sanam doctrinam inficere, mores corumpere, jura omnia tum humana perturbare; catolicam religionem, nec non civilem societatem convellere, labefactare, imo si umquam fieri possit, funditus evertere commoliuntur.- Requidem vera ut tristima edocemur experientiam hi infensissimi Christiani nominis hostes os suum in blasfemias aperientes palam publiceque edocere non erubescunt, commenticia esse, et hominum inventa, sacrosancta nostrae religionis mistena à catolica Eclesia-

doctrinam

humanae societatis bono ac commodis adversarii: immo ipsum Christum et Deum ejurare non extimescunt. Humanum progressum ut alia praeteream errorum monstra, quae in vulgus prodire, ac disseminare contendunt, humanum progressum summis afferunt laudibus, ac in catholicam religionem temerario plane, ac sacrilego ausu illud inducere vellent, perinde ac ipsa religio non Dei, sed hominum opus (set ut philosphicum aliquod inventum, quod humanis modis perfici queat. Cum res ita se habeat, Nos qui in sortem Domini vocati sumus, ut populum Dei viam salutis edoceamus, sapientiam cum pietate conjungere sedulo curemus. Sic enim se gesserunt Patres nostri; dum haereses pullulabant et veram doctrinam funditus evertere conabantur, in Christi, sapientia comparanda ac edocenda insudabant, quippe ut Ordinis nostri, historia testatur sacras literas, Ecclesiae Patres, acta conciliorum canones, nec non Theologos ac saniores Philosophos diu, noctuque volvebant; hinc veram sapientiam consecuti, et haereses profligarunt, et Christifideles vere doctrine pabulo enutrierunt. Eorum vestigia praemamur, ac sapientiae studio sedulo ad laborremus. Vae illis qui otio indulgent, ac Ecclesiasticae doctrinae Studium negligunt! Damnationis periculo se exponunt et hanc provocant sententiam „ Quia repulisti scientiam ed ore tuo ego te repellam „[2]. Deinde cum Deus illuminet omnem hominem venientem in hunc mundum, cum sit omnium sapientiarum thesaurus ideo sanctorum, et praecipue Patris nostri Bonaventurae Ecclesiae Doctoris, educti, studio orationem adjungamus veramque sapientiam enixis precibus a Patre luminum expostulemus, et ipse qui infinita bonitate est ~~mihi~~ proditus, spiritum sapientiae et scientiae nobis conferre dignabitur. Optavi et datus est mihi sensus, invocavi, et venit in me spiritus sapientiae. Haec sunt verba quae vobis alloquimur, haec sunt monita quae in Generali Capitulo Ordinis nostri Patribus placere voluit Supremus Pontifex. Ipse enim oratione de Patrum nostrorum virtute ac sapientia elegantiori stilo, paterno affectu edarata ad eorum praemenda vestigia nos quam maxime hortabatur. Monita ergo tanti Pontificis in alta mente reponite, et ejus voluntati inhaerentes veram sapientiam inquirite, hac praecipue ratione ducti, videlicet ut in vinea Domini nostri Jesu Christi colenda zizaniam a tritico secernere valeatis.

Sed nunc ad vos sermonem nostrum convertimus Ministri Provinciales quotquot estis Ordinis nostri superiores. Omni studio, nec

non

charitatis fraternitatis zelo nobis adlaborare contendite. Itaque provoco quem tenetis pro munere quo insigniti estis, nihil intentatum relinquite ut fratres vobis subiecti, serio meditantes vocationem, qua vocati sunt digne ambulent in ea et vota quae Deo semel voverunt religiosissime semper reddere studeant. Omni vigilantia prospicite ut ipsi insignia majorum nostrorum vestigia sectantes, ac sanctam disciplinam custodientes, nec non mundi illecebris spectaculis, negotiis, quibus se abdicarunt omnino adversantes sine intermissione praecationi rerum coelestium contemplationi doctrinae lectioni instent, in animarum saluti sedulo incumbant, et mortificati carne, vivificati autem spiritu, se ipsos populo Dei exhibeant, modestos, humiles, sobrios, benignos, patientes, integritate, castitate, irreprehensibiles, charitate ferventes, sapientia honorabiles, ne cuipiam sint offensioni, sed omnibus praebeant exemplum bonorum operum, ut qui ex adverso est vereatur nihil habens malum dicere de nobis. In super vitam communem, et quidem perfectam ac bene ordinatam, promovere studete. Haec enim quam maxime importat, ac valde necessaria est ad plenam regulae et nostrarum constitutionum observantiam, nec non ad veram perfectionem assequendam Ubi enim viget virtus eminet, regnat charitas, et fratres Christo Domino viventes, spiritu pietatis, charitatis inflammantur: e contra ubi haec deest, virtus infirmatur ac langueseit, et, ut tristissima edocemur experientia irregularitates, abusus, jurgia, dissentiones quam serpent ac dominantur.

Deinde cum Superiores omnes subditos suos regere ac gubernare debeant cum omni humilitate, mansuetudine, ac patientia, non coacte sed spontanee, nec tamquam dominantes in clero; ideo quos in mandatis Domini delinquentes, in legum, ac regulae nostrae observantia et a veritatis et justitiae semita abertentes invenerilis eos in spiritu leniteatis et mansuetudinis paternis, monitis et consiliis in omni bonitate et patientia, et doctrina corripere, arguere et obsecrare satagite: nam saepe, ut docet Tridentina Synodus, regra corrigendos, plus agit benevolentia quam austeritas, plus exhortatis quam comminatio, plus charitas quam potestas. Christi exemplum prae oculis semper tenete; ipse enim ut in Evangelio saepe legimus, cum omni mansuetudine, humilitate, benevolentia peccatores vocabet ac convipiebat, immo, ut in vi-

viam salutis ipsos revocaret, cum ipsis manducare ipsosque omni doctrine alloqui veluti in deliciis habebat. —

Demum cum experientia doceat societatis ac religionis bonum nec non virtutis ac scientiarum incrementum, ab optima juventutis educatione pendere; ideo Ordinis nostri alumnos vestre curae concreditos, et praecipue qui in seminariis degunt, tum ad pietatem ac solidam virtutem tum ad litteras ac severiores disciplinas praesertim sacras informare satagite. — Vae vobis, Vae Provinciis vestris vae Ordini si hoc munus negligitis: Ubi juventus optimis non imbuitur a teneris annis istitutis, haud scientiis, vir virtutibus incumbit, sed otio indulget, ac vitiis, voluptatibus, aliisque saeculi blandimentis oreseit, ac sanctissime vocationis oblita, a suscepto instituto ita declinat, ut perditionis periculum, incurrat ac maximum Ecclesie, Ordini ac societati damnum afferat. — Ideo ne in nos tot tantaque mala struet, ne nobis durissimum judicium sit solvendum; in juventutis educatione nervos omnes impendite. — Sic juventus nostra optimis imbuta disciplinis et studio valebit, et virtutum ac sapientie specimen exhibere studebit. — Insuper compertum habemus Christum Dominum verbo ac exemplo populos vias virtutis edocuisse; ita et vos si cupitis subditos vestros in via Dei pascere ac perficere, exemplo confirmate, quae verbo edocetis sic enim egebat ac alliciebant. — Sic et vos operamini et Deus semper erit vobiscum. —

In iis autem peragendis, nec non in omnibus officiis vestris explendis, haud vos informet partium studium. —
Nec illis Provinciis ac Cœnobiis in superiores signa praedilectionis exhibeant partium studia ac in justitias agant. Ipsi dies enascuntur, quies, tranquillitas ac pax ipsa undique coartitur ac perturbatur. nos haec omnia corrigere cupientes partium studia evitare satagemus, ac omnes filios et subditos nostros sive ad Observantium, sive ad Reformatorum familias spectent, aequo animo, nec non paterno affectu pascere ac gubernare curabimus. — Omnes fratres sumus, etsi patria, genere, Provincia discrepantes, ideo

Fraterno —

fraterno vinculo colligati, viterm ducamus, et sic dulcedine ac jucundi-
tate fruemur'.

Deinde ad subditos devenientes sic sermocinamur? Filioli dile-
ctissimi obedite praepositis vestris, ipsi enim personam Dei gerunt,
ac pro vobis vigilant quasi rationem pro animabus vestris Deo reddi-
turi. Hanc virtutem Deo vovistis, hanc Deo reddite, et veram perfe-
ctionem attingetis: cum haec virtus maximum sanctitatis odorem
effundat; quippe, ipsa Scriptura testante, melius est obedientia quam
victimae. Sed hanc rem in aperto ponit Sanctissimus Pater'
Noster' Franciscus; ipse enim Christi edemplo edoctus obedien-
tiae flores in corde suo olebat, ac in manibus sui superioris ve-
luti captus esse voluit. Ideo ejus vestigia praemamus tamquam
filii obsequentes. Vae illis! Fratres carissimi, qui superioribus, suis
obedientiam praestare renuunt, viam perditionis percurrunt,
et vitam ducunt amaritudine plenam: vota igitur' reddite Deo
vestro, si vultis bene vivere, ac aeternam consequi salutem.

Sed et vos specialiter quoque alloquimur, qui sacrum
ministerium edercentes, verbum divinum sivae in Ecclesiae
sinu, sive apud infidetes annuntiatis. Ut vobis notum est se
men est verbum Dei, ideo ut in audientium corde suaviter
descendat, germinet, ac ubertimos perfectionis ac virtutibus
fructus afferat, ommem diligentiam adhibite in hoc munede-
edercendo: hinc in praedicatione quam facitis sint examina-
ta, casta vestra eloquia, ad utilitatem ac aedificationem
populi; nolite eos imitari qui inanium verborum appara-
tui studentes seipsos praedicant, et haud cogitant de ani-
mabus in viis Domini pascendis. Mementote ipsos Aposto-
los quia zelo animarum erant inflammati, verbum Domi-
ni annuntiabant in simplicitate et claritate sermonis.
Deinde cum omnes compertum habeatis Christum Domi-
num Patris sui sapientiam verbo et exemplo docuisse
ideo verbi Dei praedicationi attendentes exemplum sitis
fidelium in verbo, in conversatione, in charitate, in fide,
in castitate: Vae illis praedicationibus qui fidelibus scan-
dalum praebent, et opere destruunt quod verbo annuntiat
hi damnationem inquirunt, et ministerium in bonum

fidelium

fidelium ordinatum, in ruinam animarum vertunt, dum verbis virtutem praedicant, malorum operum exemplo animas sanguine Christi redemptas in viam perditionis inducunt! Sed nos, Fratres carissimi in vestra virtute confidimus, et a vobis omnibus qui apostolico ministerio fungimini, exemplum bonorum operum vehementer speramus. Haec sunt quae vobis, Fratres carissimi alloquebamur, vos interim Patris voluntatem adimplere satagite.

Insuper confirmamus, ea omnia quae statuta fuerunt a Praedecessoribus nostris tum quoad regularem observantiam tum quoad educationem scientificam ac moralem studiose juventutis, tum quoad Missiones indigenas.

Demum ut omnia prospera nobis eveniant, adeamus thronum gratiae et misericordiae ac Deum totius consolationis crebris precibus obsecremus, ut per merita Unigeniti Filii sui nos adjuvare dignetur, et fidem pietatem devotionem in cordibus nostris augeat. Ut autem facilius clementissimus Deus inclinet aurem suam in preces nostras ac annuat vobis nostris, adhibeamus Sanctissimam Dei Genitricem Immaculatam Virginem Mariam nostram mediatricem, matrem ac Patronam ejus patrocinio, Fratres carissimi nihil apud Deum validius, nihil praestantius. Deum itaque ac Deiparam advocatam nostram humiliter obsecremus.- Hinc vos Patrum nostrorum vestigia tenentes orate pro Pontifice nostro Pio IX qui difficillimis hisce temporibus Ecclesiam Dei tanta pietate sapientia, ac prudentia regit, ac gubernat; orate pro Eminentissimo Principe Domino Antonio Maria Cagiano de Azevedo Inclito Ordinis Nostri Protectore; pro omnibus Principibus, Prelatis, et Pastoribus Sancte Romane Ecclesiae pro incremento, et exaltatione Religionis Nostrae nec non Ordinis Nostri Serafici; pro pace, et concordia inter Principes Christianos, et Proprosperitate, populorum; pro Benefactoribus Nostris; pro conversione omnium peccatorum, ac Infidelium ac tandem pro Nobis qui intimo cordis affectu Seraphicam benedictionem vobis impertimur. Datum Romae die 30 Junij 1856

R: P: Ministro Provinciae } Dictissimi in Dno Servus Fr Bernardinus M.G.
De Mandato pd. Rmi. Fr Aloysius a Genua Sec.G.
Secretarius Generalis Ordinis

Fr Bernardinus a Montefranco
Regularis Observantia
S. P. N. Francisci

Totius Ordinis Minorum Minister Generalis, etc. —
Omnibus Patribus Fratribus ac Monialibus suae curae et jurisdictioni subjectis salutem, plenamque in spiritu Sancto consolationem. —

Die decima Aprilis proximi elapsi anni 1856 in gremium Seraphicus Ordo. nec non Ecclesia Calata Hieronnis in Sicilia, quae suo remansit viduata pastore: nam illa die clero, ac populo lacrymantibus, extremum diem obiit in osculo pacis Reverendissimus Dominus Joseph Maria Maniscalco ab Alexandria dictae Ecclesiae Episcopus zelantissimus. Statim ac ad Nos pervenit hoc tristissimum nuntium cor nostrum versum est in luctum, ac cum Fratribus nostris non solum tantum Patrem mortuum lamentati sumus, sed solemnia funeralia egimus, ipsius animae precibus ac sacrificiis parentare studuimus. Et jure merito; ipse enim erat omnibus acceptissimus, de Ecclesia ac Ordine nostro optime meritus.

Verum cum Nobis compertum sit tanti Praesulis obitum omnibus Seraphici Ordinis Provinciis haud fuisse annuntiatum, hinc veterem nostri Ordinis consuetudinem servare cupientes, praevio quoque Definitorii Generalis consilio, opportunum ducimus ejus memoriam in conspectu vestro celebrare. Ipse enim meritis ac virtutibus claruit: ab ineunte aetate Ordini nostro nomen dedit in conventu Baida apud Siculos inclitae Observantis Provinciae Vallis-Mazzarie. Tirocinio absoluto, ac solemni, maximo cum pietatis fervore emissa professione, sapientiae ac virtutis studio sedulo vacavit. Lectoris lauream adeptus, Philosophiam ac Theologiam omni cum diligentia, ac maximo discipulorum profectu edocuit. Vir prudens virtute ac sapientia exornatus ad Ordinis gradus promovendus; hinc dictae Provinciae Patres vocales comitia agentes, eum in Ministrum Provincialem elegerunt; quo in munere obeundo non solum erat omnibus omnia factus sed ita prudenter ac sapienter regessit, ut omnium existimationem ac benevolentiam sibi comparaverit

sibi comparaverit: quippe Clerus et Cives Panormitani in rebus omnibus ejus consilio utebantur. Sed ejus virtus in supremo Ordinis regimine emicuit. In Vicarium primum, et postea in Ministrum Generalem electus paterno affectu Minoriticam familiam gubernavit. Vix hanc dignitatem consecutus illico ad omnes Ordinis Provincias animam convertit, et nihil intentatum reliquit, ut regularem disciplinam instauraret, pietatis ac scientiarum incrementum promoveret. Nam plures peregrinit Provincias, et ubique pietatis ac sapientiae verba allaqueabatur, ut filios suos in vias Domini pasceret, ac in regulari observantia confirmaret et perficeret. Ut vero vera sapientia floreret studiosam juventutem optimi disciplinis, tum quoad mores, tum quoad scientias imbuede summopere satagit. Deinde cum verbi divini praedicatio Dei gloriam, animarum salutem, societatis bonum operetur, hinc ut Apostolicum ministerium promoveret, ac optimos formaret verbi Dei praecones, sacrae eloquentiae studium instituit. Uno verbo: sedulam navavit operam, ut Dei gloriam, subditorum salutem, verum Ordinis bonum ac incrementum consequeretur.

Sed virtus progreditur, utique verum effundit odorem, hinc ad Episcopalem dignitatem electus in vinea Domini Sabaudia totus incubuit, verbo et exemplo oves concreditas pascere nitebatur: se exhibuit sobrium, humilem, modestum, hospitalem: prudentiae, charitatis ac sapientiae speciem gregi suo praebuit. Testes appellamus Andelinensem ac Calata-Hieronis Ecclesias, quem in pastorem habuerunt; ipse enim tanti praesulis virtutes ac merita recordantes adhuc ejus mortem conquerunter. Attamen Episcopalia munia haud obitus est Ordinem suum, cui prima juventute nomen dedit, immo ipsum in pectore semper gerebat, ac beneficiis repletre in deliciis quam maxime habuit. Quid plura? illo ipso momento quo animam agebat pro Minoritica familia deprecabatur, velut alter Jacob toto cordis affectu Filiis, a Fratribus suis benedicebat. Quae cum ita sint, publica proinde indicimus piaculatia

praecipientes.

praecipientes ut a singulis sacerdotibus bis sacrum peragatur, in uno quoque conventu una Missa cum integro Defunctorum Officio, et Exequiis, solemniter canatur, a Clericis autem Laicis, et Monialibus tres coronae Beatae MARIAE Virginis cum duabus Stationibus recitentur.

Haec nostra litera per legenda erit in unoquoque Conventu nostrae curae concredito, et quidem in plena communitate religiosorum. Tantem pro nobis preces fundere ne obliviscamini, ut quaem pro Ordine aggredimur semper in ejus bonum cedant, vestrumque utilitatem, quibus Seraphicam Benedictionem per amanter impertimur.

Datum Romae ex nostro Conventu Aracoeli die 12. Augusti 1856.

Fr. Bernardinus M. Ge-lis
De Mandato Rmi in Christo Patris
Fr. Aloysius a Gena L. F. C. E.
Secretarius Ge-lis Ordinis

Xiądz Cyryak Sobieszeński
Braci Mniejszych Zakonu S.O. Franciszka
Reform. Prowincyi W.M.P. Zwiastowania w Polsce
Komisarz Wizytator Jeneralski i spowiednik
w Kśc. Panien straży.

~~Wiadomo Wam~~

Wszystkim Przewielebnym Wielebnym, Najczcigodniejszym Ojcom Naszym, i Najmilszym w Panu Siostrom Braciom, pozdrowienie i obfite od Boga niebieskiego błogosławieństwo. —

Wiadomo Wam Najmilsi OO. i Bracia, jakie wypadki zaszły w Prowincyi Naszej. W ostatniej Kapitule prawnie wybrany na Prowincyała O. Bartłomiej Pentkowski, sobowolnie w nocy po

Kapi-

po Kapitule Urząd ten złożył. — Okoliczność ta nie praktykowana w Prowincyi, chociaż może sprawiedliwemi wywołana powodami, spowodowała wybór Wikaryusza Prowincyalnego, który Prowincyą, pozbawioną właściwego i prawego Przełożonego, rządził przez dwa następne lata. — Po takiem wstrząśnieniu, zachwianiu w takiem położeniu Prowincyi, w by dla zagodzenia spokojności należało, podług dawniejszego zwyczaju, zaprosić na Komisarza Jeneralnego z innej Prowincyi jakiego poważnego Patra — albo zwiększą godności nauką wymową, biegłością doświadczeniem i powagą z pomiędzy siebie wybrać. — nie wiem z jakich widoków, czy zrządzenia, czy też zdopuszczenia Bożego, przez Szanownych i Czcigodnych Oo Definitorii, mimowolnie wtłoczony został na mnie mniej zdatnego, mało rozdolnego obowiązek Komisarza Jeneralnego, do uwolnienia i do prawienia wszelkich przypadających Kapituły Prowincyalskiej zaraz po jej przeprowadzania i uspokojenia Prowincyi, przez wybór nowego podług Boga i sumienia Przełożonego. — Niechcąc się sprzeciwiać objawionemu przez ludzi rozporządzeniu Pana Boga, bez którego woli nic się nie dzieje, a się nawet dzieje, ani jeden włos z głowy człowieka nie spadnie, z którego woli wszystko się na nim stało a stawać się stało; z bojaźnią i drżeniem przyjąłem ten ciężki urząd z którego Bogu i ludziom ściśle trzeba będzie dać rachunek. Obok tej obawy i takiej lękliwości jakie we mnie skutki i jak dalekie sprawienia tutaj będzie, mocną w Bogu pokładam nadzieję i upewnię się sam który mnie na ten obowiązek wezwać raczył, takąż też swoją pomocną wspomagać mnie nie przestanie — wszystkie czy i kroki moje na drodze prawdy kierować raczy, dla pomnożenia większej chwały swojej dla waszej pociechy i ogólnej prowincyi dobra.

Niechże wtem wszystkiem będzie błogosła-
wiony Bóg i Ojciec P. naszego J. Chr. Ojciec miło-
sierdzia i Bóg wszelakiej pociechy który nie
tylko nas kocha[illegible] Ojcowsk i Bra. w ucisku cierpi
utrapieniu abyśmy i my mogli cierpieć tych
którzy są w ucisku przez napomnienie którem
nas sam Bóg napomina 2 ad Cor. 1. —
do zjednoczenia do wszystkiego dawa-
ku dość trudnego szczególniej w tem czasie
w takim jak prawie dziatem razie i posto-
jeniu odebranem przez prawielebne-
go O. Franciszka Xdrog wszystkiego Wika-
rynsza Prowincyi O.O. Kapucynów Kapitule
Sandomierskim wczerwcu nyuw azanie
nie a Venerabile Def. wydane d. 20 Marca
r. b. do rozpoczęcia nizyty. — Dopoki patent
od O. Generała nadesłany nie będzie który
w zupełności w drodze gdzie indawej nalega
albo może wszystkich kochani OO. i Bra. m-
ini Komisarz tak wizytatora Generalnego
z powieści jeden drugiemu niedziwi że
jednak nie z takiemi wiadomościami
mogli być z nim zajęci, dla ich teraz
mniej dziwnemi niż dawniej pawi a domiem
or dz kanonicznemi wizytami zajęci a
ogłupiani — zwyczaj i zwyczaj jabi ma
być zachowany wiedzcie dobrze
boście nieraz czytali i słyszeli w prawach
naszych przepisany i do dziś dnia
dobrze i natchnieniowo w r. 8 por. Generał-
przy gotowaniu nie zajęcie mnie
niedziwi ale mijące. — A jak ja pozy
jej niezdatności dla wszystkiem więcej przy mo-
ści i miłości przyjaciół na ziem
stem ciężar takiej wizytacji przyjmie wszy
skie niezdolności moje wszystkie moje
tr udy mijące niezdatności, wszystkie
słabości swoje przed nim Boga ukryć mnie
do wykonania w czem wszystkiego tego
chcą,

z najwiekszą chwałą Swoją a nieprzyjaciół naszych dobrowolnieniem — prokuje zwarzym duchownym powzięciu y tkliwem i powściągliwem a z miłością przed Niemniej chwałą Swoją a nieprzyjaciół naszych w ogóle i ich zwłaszcza na miłość Boga prowadzi abyśmy przyjętem zamiarem wskazywało i obstawali przeciwdali miłości y czcią Stworzyciela i nieprzyjaciół a nie mogą nie tak ich będą. — Lecz nie dbamy że ich jacy jesteśmy i sądzicie to tylko dopuścili co z Boga i sumienia widzą i nieprzyjaciół do nieprzyjaźni a bez zadnej jednak nienawiści niechęci gniewu, nikczemności i prowadzamy z nieprzyjaciół gorliwości, miłości do bliźniego, nie gwałtownością, nie przeciwko Chrześcijaninowi Katolikowi a tym bardziej Zakonnikowi ale z samej jedynie miłości braterskiej.

Oglądamy bowiem będą, że chcemy nic każdemu, i nie przyjaciół nieprzyjaciół — bardziej niż bolewać nad błędami, nawracać do duchu tego dobrych, a nie złych, jakiej jacy jesteśmy, wedle przykazania od Pana S. Pawła Ap. dane przełożonym. — Że zaś wady będą nie chybienia wykroczenia które przez miejscowych były poprawione skarcone napomnienia i skutek poprawy przyjęty, które jednemi jawnemi nie mogły być przeciwdziałane wadami nasz fałszywych błędnych, przeciwko tak jednemu nie będą. — Znaczy przeciwko takowym zdrowym patrzymy dowodzącym — miłość wszystkim bliźnim nadzieja miłującym, trzymającym zgromadzeniu pamiętamy i wolą z miłością będą a miłość i karą zostaje.

Prosze was więc najmilsi B. i Bzia. ja zwię-
zany w Panu słowy S. Pawła Ap. do Ef. Rz. 4. abyś-
cie postępowali godnie powołania
waszego do którego z miłosierdzia Bożego
wezwani jesteście: abyście we wszystkiem
chodzili z pokorą i cichością z cierpliwością
znosząc jeden drugiego w miłości, starają-
jąc się zachować jedność ducha w spo-
dku waszym. - Jednoć to i jeden duch
w którym wszyscy wezwani jesteście w jednej nadziei powołania
waszego: oczekując i z radością
dzierżenia błogosławionej nadziei i jaśnie-
nia wielkiego Boga dawcy w Królestwie
trzodzie którego my kochani B. i Bzi
naszego obrazu wzajemnie miłujemy.
Strzeżcie miłości waszej świętej i czystej
i ducha miłości więcej niż chrześcijańskiej
bo zapalonej - Kochajcie się wzajemnie
w Panu dla Boga i według Boga, upamię-
tajcie tego wszystkiego Boga co się
miłość wzajemna rozrywa i oto do-
wiadują jeden drugiego, wyjawie-
tyle przed wami z upomnieniami dwóch to-
jest to wcale nie należy, sam Pan jak
jeżeli wejdzie na wolność w duchu Ewan-
gelii Braterskiej upomnij tego i tak
dwóch trzech a tego, albo powie dla do-
niego zwierzchności jeżeli cię nie usłucha
a nigdy nie chowaj złość! przed wieczorem
Przepaść się świętości zapomna hańbę
stan zapalony wyrada w oczy dwojaki
tajny w prawdę nie bacz tego ciebie - i zapom-
nie który jakim głębiej Bóg do opowie-
stanie się powodem do nie zbawienia
zapomnienia z grom odzenia zasłużonego —
Pamiętaj się zawsze na tę naukę i na
to największe i najpiękniejsze przykła-
danie Jezusa Chrystusa w porządku

Ewangelicznem o wspólnej teraźniejszej
miłości przez którą nam nie zaszkodzą wszystkie
przykre przypadki chwili teraźniejszej a zwłaszcza te wszy-
stkie które nie zależą z woli Bożej, ani
posty, ani dyscypliny, ani zmartwienia
czuwania dzienne i nocne modlitwy ani nabo-
jeństwa, ani opuszczenia, ani skrupuły
zachowania jedności miłości, nie pomogą
Kościołowi. — Bądźcie zawsze wzajemnie jedno
w Sercu Chrystusa, uczcie się wzajemnie
jeden z drugiego, wzajemnej cierpliwości
przebaczać jeden drugiemu wybaczyć, nastą-
pienie dobrowolne, przykre zdarzenie wzgardy
się nie gniewajcie na siebie ani dobrowolnie
z powodu odpadnięcia, tak i wy najmilsze Bogu
mi jednego duchowego ciała wzajemnie
Chrystusie. Kto wspomina otrzymuje, uczynie
gliczną miłością, dlatego jedynie, że takie-
go przymierza jego testamentu stałego bra-
tu potrzebuje, chorób duchowych dozdro-
wienia. — Kiedy zmowy wypadnie tu
z zgodnym wszystkim, skarcenym
nie [illegible] w duchu cierpliwej
boć to nie czyni się tylko dla jego
duszne go dotyczą, bo przykładnym
tego [illegible] z wzajemnym
nym pokrzepieniem brata — Tak
ciała chrześci, stają się jasny czyn
ire [illegible] tyle się tylko dotyk wzajemnej
zbawczej ciała chrześci ile potrzeba wy-
ciągnąć wyparcia do uleczenia duszy, i to-
nie niema sobie za złe, że się jej [illegible]
dotykają, tym bardziej, że się jej [illegible]
w dobrym stanie jak Pawła

1903

miejcie miłość wzajemną, która jest
jest nasz, skiem doskonałości, i doznat
niemiem prawa Bożkiego, a jowkiej Chry-
stusów, niech przemysłu na przecach wa-
ory ek do którego tęsnemu jesteście w
jednem ciele: w zgromadzeniu zakonnem
sczęściem. - Jakoż my milsi no
Chrystusie są, i kochani Bra. na moje
dania i pubitania: daj Boże jemy milem
się w Panu chlubić i wy z niego dowas
przykłycia i z mojej więzy mogli tyć
pocieszeni i uweselenii. - do czego z yczę
przystkim z całego serca, błogosławień-
stwa Jego i zdrowia a dotrego. - Polecam
świętym modlitwom i pożbożnym wcat-
chnieniom wszystkie wtoiche na mnie
wego z kutkiu dopawadził. Potrzeby
dzieciotaświętego Katolickiego, i wi-
dzialnej głowy jego s. Ojca Piusa Papie-
cy Piotra S. tudzież Matki naszej pore-
mi z miłością ludzi stworzone. —
Siostry stkich mówne duchownych
jak kyuilnych ch pary chybnych
dobrodziejów naszych. —

Te wyłoszenie i ta niniejsza odezwa
mieją, w kajdym Klasztorze mieć będzie
z gromadzenia przeczytana, w księgę na
to parzeznaczonej wpisana i kolejno
do w nich przez Kustodyuszów bez opuszczenia
jeden wdzyscy w czasie nie zapomniadomieni
zostali, z podpisem parzełożonego odestam.

Pisano i wydano w Klasztorze Sand d. 20
Października S. Roku 1857. N. M. Panny
d. 20 Kwiet. 1857. Fr. Cyryakus Rekol.
Vic. Gen. mp.

Jksiądz Cyryak Sobeczański

Bracia Mniej. Zakonu S. O. N. Pats. Franciszka Reformatów
Prowincyi Najśw. Maryi Panny w Polsce Komisarz
Delegowany Wizytator Jeneralski i Stolicy Ap.
Chrystusie Sługa

Wszystkim Przewielebnym Wielebnym Najszanownieyszym
Czcigodnym Ojcom naszym i Najmiłszym w Panu Jezusie
Braciom zdrowia i obfitego zycia od Boga Błogosławieństwa.
Zbliża się czas zwołania i odprawienia w tym Seraficz. Kapitu-
le, stanowiącey wybór nowego całej Prowincyi Przełożonego.
Wprawdzie i okoliczności tak mierney wyboru, z którego dobry wynika
pożytek, zachowanie Reguły, zlubów praw i ustaw nasyche.
z którego bierze wzrost cnoty, pobożność i dostoieństwo Zakonnika, po-
większa się wzór przyświecający wszystkim prawdziwego życia,
nauki świętey, a następnie formuje się chwa-
ła Boża, i zbawienie Bliźnich. — Wiadomo Jest wam Kochani
O. O. Najmilsi i B. B. powodować obieraiących się, ale zniżeniem
ułomności i słuszności. mając względ na ogół i dobro po-
wszechne, żeby nie podobadzić do czego potrzebujemy pomocy i
łaski Boga bez którey nic czynić nie powołany. — Wznosić
przeto należy do Tronu miłosierdzia Bożego gorące prośby.
wyleiać trzeba przed obliczem Wszechmocnego Pana Zastę-
pów gorące modły, aby on Sam, jak Apostołów wybierał
cyek na Apostolstwo Macieja, natchnął Duchem S^go, pomoc
i zgody serca tych którzy winni na obranie nam
głowy Prowincyi Naszey." — Tu Ene quid cordi omnium
mihi ostende quem elegeris ex his unum Act. i. 24. —
Aby On Sam dał nam Pasterza i Przewodnika podług ser-
ca swego, który by mądrością Seraficznego Patryarchy Ojca
zbawienną harmonią lat mianiał nauką, wzorowem przy-
kładem życia swego pouczał, prosto do Nieba prowadził
drogą, i nazwisk nie tylko zachwalał Pana Boga! i
Duchownym naszym pożytkiem, ale obok tego dobrem
i chwałą Prowincyi. — A że ten Pasterz ma bydź wy-
bierany w pośród Braci przez Ojców którym powierzone
mi, więc wypada aby się takowi zgromadzili w Pro-
wincie Polskiey do tego na to przeznaczony Klasztoru. — —
Tym dla tego upoważnionym Patentem Najprzewie-
bardziejszego Ojca Bernardyna z Montefranko Jenerała

Jenerała całego Zakonu naszego z Rzymu dnia 16. Grud. 1856. r.
w Starchtańskiem Pokwitowaniu wydanym Zawiadomienia, wio-
trymanem wysokiej Komisyi Rządowej pozwoleniem N: 508.
z dnia 15. Kwietnia r.b. 1857. — Za wspólną tych dobrych
należy naradzy; ogłaszamy i wiadomo wszystkim Ojcom i
Braciom czynię niniejszą daną, że wyż. wyznaczony
jest na odprawienie Kapituły Prowincyalskiej Polanto-
Słupnickiej dzień stanowszy 8 Lipca; nakłada wszystkich
Ojców dobitnych praw nie obierania należy, najmniej-
mniej bez żądnej wymówki, pod karą w Statutach wyzna-
czoną zaprzestania. —
Kapitułę Przewielebnego O. Franciszka Nekrogowskiego Wikia-
rego Prowincyalskiego — Przewie. O Bartłomieja Kuttowskiego
Prowincyała — Przewie. O Tuskiewicza Czerwonka
Przemyskiego Definitora — i Patra Prowin. Przewielebnych
OO. Prezentego Bidawskiego Konrada Pirunowicza
Stanisława Cybulskiego Definitorów — Dyonizego Milew-
czyka Gwardyana Słupnickiego, jako Aktuaryusza i przy-
sięgłego Sekretarza Prowincyi. — Tych wszystkich za-
pragnieniem oczekiwać będą w powyższonym Klasz-
torze w dzień piąty Miesiąca Lipca najpełniejsze, a przy-
najmniej przez Deputowanych. — Wszystkich zaś innych
OO Gwardyanów i Ojców Kaznowskiego, którego nie
Zakonne ale Krajowe prawo i Komisya Rządowa wy-
łącza i na dzień i rok tegoż miesiąca nawzajem zapra-
szamy, i prosimy, ażeby tenże bydź mogł, aby
podwójne stowarzyszeni i połączeni podwoi dobyli. Znaczej
dyteg, jaka potrzeba była jawna powinna mi bydź wia-
domą dla otrzymania nato wypłacenie pozwolenia. —
Oprócz tych wzmiankowanych, wszystkim innym
niewolny pod karą, z powstałych przypadków do Klasztoru
Kapitularnego prawem Zakonnym zakazanym
zabronion[illegible] Stat. Jener. fol. 53. N: 15. Prow. fol. 98 n. 2
i Statut. niezmiennie. —
Na uprzedzenie oświecenia i taski Ducha Przenajśw. we wszyst-
kich czynnościach Kapitularnych, a mianowicie w Gwar-
dyańskich wyborach, przez dwa tygodnie w kardynał Fela-
strze zwykłe suffragia odziemnie pod lasem Ferye i
Nieszporach Obrządku Bożego czyto w Chórze razem
ony na osobności mowionego lub śpiewanego, powin-
nie mają bydź od wszystkich znawiane. —
a w dzień Kapituły dnia 8 Lipca w kardynał

Klasztorze Swskonczonej w Chorze Primic, Votywa Solemna Duchu
Przenaj: z Hymnem przystolemi kolektami odspiewana,
na ktorej wszyscy Filenyey Bracia poprzedzaiacy Sakra=
mentalna Spowiedzia, Przyimowac Bda Najswietsza
Komunija. Dla ktorych y dla wszystkich innych
Klasztorow rownie odnowia zanych Sakramentalney
dopetnic Spowiedzi, powtala sie wybor Spowiednika
byle by byt approbowany do Suchania Braci naszego
Zakonu; tak wybranym Spowiednikom powtala sie
na ten jeden raz wladzy odszerniejszej rozgrzeszenia=
Se Komunija z Matka Swig. Ojcowie i Bracia opiaro=
wac maja ozczegolne powodzenie Kapitulec.=
Wszyscy Klerycy we Mszach Swig. przydawac bda modli=
twe do Ducha Swietego - i Memento ogolnego wy=
bor Przetorzonego Glowy Prowincyi Jego Kommul=
torow, i kazdego Klasztorow miejscowych Przetorzonych.=

Ojcowie Gwardyani wszelkich dopatrzia formal=
nosci, i co do spisu Schedy na wszystkie zapy=
tania, i co do Regestrow Mszy, Przychodu, i wychodu
jak mszny pieniezney, do Dyskretow pitnie, skrzy=
pulatnie, przejrzanych - wiernie zamiescza=
pisanych, i podpisanych. - Takowe Schedy, oraz
wczesne Regestra zwizytowane na Wizycie Prow:
Ojca Wikarego Prowincyalskiego z mocie, do przej=
rzenia i sprawdzenia, a Venerabili Definitorio na
Kapitule podadzg. - Owo ne zas Schedy spi=
sane per extensum wszelkich in pantis remanen=
tiis, jako to Mszy Swietych Jalmuzny pieniezney
Viktuatiow &: et et. - Regestra wszystkich Officyu
kazde na dwie rzecz, do Dyskretow podpisane w celach
Gwardyanow zostawia. - Swiadectwa: 1. Mszy S. w przeszgz
rocznig, tak co do odprawienia przyszlych, jak do odprawio=
nych, i do odprawienia pozostalych. - jako tez
zgrzan z Listow Prowincyalskich, tudzies za CC. i
B.B.: zmarlych dopatrzionych i od wszystkich
Oficyi przysiegg jako tez Charakterem Kapitalnym
utwierdzone i ostatnie rzeczownie podpisane. -

Z Skryptow rebrzadziwa za zmarłych B. Braci zgromadzenia za-
mieniem za to nasym za przyszłe i przeznaczeli
własna każdego ręką spod pisane 4 OO. Lektorow
którym powierzona jest młodzież do której najwięcej
należy tejże prowadzenie, wykształcenie i chlubny
wzrost zakonny, wierzytelnie sumienne Nauczenie
swoich do postępków w nauce zawstanym a co do oby-
czajow łącznie z Przełożonego spod pieczeń 5 OO. Examina-
torow, Spowiednikow i Rezolutorow Nauczenia
Łacińskich i Polskich, jak się którzy przykładali w powiedzi.
Wszystkie te wymienione świadectwa razem zebrane
Regestra razone i Schedy, wjednozapieczętowane OO.
Gwardyani przed jenor OO Definitorow dostawia. —
Po wydaleniu się OO Gwardyanow zeby Klasztory nie zostawały
bez wczasie Kapituły bez miejscowych Przełożonych:
nawzystkich Klasztorach powstania OO Wikarzy Prze-
dsiadami, wypadszy gdyby dajakiej wazney dobrze
wiadomej przyczyny musiała być kto nieco na jaka
zmiana, którym to Prezydentom wszelka uległość
posłuch i uszanowanie od Zgromadzenia winne jest.
Stan zeństwa S. powinnie dodawać nauki, względem tego
co by niebyło przeciwko duszy sumieniowi i Regule
naszej. — Wzmiankowanych Prezydentow, na mieście
Boga proszę i spodziewa, nie postępowanie obo-
wiązuje, ieby wiernie swych obowiązkow dopeł-
niali Chwały Bożej w Słowie i Słowie regularnie
pilnowali, zadney jednowiny nie nie potrzebne
rzeczy nie rozpoczynali, ani wydawali, ale z ostro-
żnością wiernie, sumiennie, dla usprawiedli-
wienia się nowo przy tym Przełożonym,
nowinie i Ojcu S. zapisowali, wydalenia się z Cela-
rium ani do bie samym, milczącym, bez ważnej
przyczyny nie pozwalali. —
Te wszystkie obowiązki przeto ten krótkiego, tak niech dopeł-
nia, ieby nie nagany lubiany stali się od nami, ale
sobie pochwały i pomnięci oniech. —

Wreszcie przez was OO. Najmilsi i B.B. orzęte i gorące wzbudzenia do Boga na przysłanie szczęśliwego powodzenia następującej Krucjaty, ażeby zamocowaniem Ducha Św. C. na Przeklętych i Bożców Prowincyi jednomyślnem losem zgodnie wybrani zostali, których sam Bóg widzi przytem niejednych na powrócenie chwały swojej, i utrzymanie prawdziwej Seraficznej Reformacyi naszej. — Módlcie się zapewne by Ojciec S. Stato. i głowy Jego wikariuszej S. O. Piusa Papieża, jakoteż i Stolicy naszej Prowincyi nieśmiertelnej za Cały nasz Zakon, za wszystkich Duchownych i Cywilnych przychylnych Dobrodziejów naszych, zamarłego niegodnego Sługę i Brata waszego, którym wszystkim wszystkiego najlepiej w Panu życzy. —

Co wyłożenie i powiadomienie w każdej Klasztorze, niech będzie całemu zgromadzeniu przytoczone przeczytane, w Księgę na to przeznaczoną zapisane i kolejno do następującego Konwentu, bez najmniejszego opuszczenia, aby wszyscy wreszcie powiadomieni byli daty i podpisem. Przełożonego dostanie. —

Pisano i wydano w Sandomierzu
przy zakończeniu S. Jozefa Obl. N. M. Panny
Dnia 8. m Czerwca 1857 roku

X. Cyryak Sobczyński Rektor Kom. Jer. mp.

3 3

Ksiądz Konrad Pirunowicz.
Zakonu S. O. Franciszka Reformatów
Prowincyi Najświętszej Maryi Panny Anielskiej
w Polsce: Lektor S. Theologii Minister Prowincialny Sługa
Wszystkim Przewielebnym Czcigodnym Ojcom i Najmilszym
w Chrystusie Braciom pozdrowienie braterskie

Na odprawionéj w Stopnickim Klasztorze Kapitule dnia 8 Lipca r. b. głosy zgromadzonych Ojców przeważniejszą zgodą wybór nasz określiły. Wolą ich powołany zostałem na Przewodnika i Rządcę rozliczności niepomyślnych wypadków ustroszonéj Prowincyi Naszéj. Nowe zajmując stanowisko ciężkich i straszną odpowiedzialnością przed Bogiem i ludźmi uwarunkowanych obowiązków, wyznaję się przed Wami Najmilsi Ojcowie i Bracia, że mnie bojaźń przeraziła, rozlitrzona tą uwagą że mimo najlepsze chęci, znając w całém znaczeniu potrzeby Prowincyi, odpowiednich do tego Urzędu zdolności wcale w sobie nie widzę. Poddźwignąć albowiem do jednego celu rozdzielone myśli, sprostować zwichnięte przekonania, ująć w wszelki porządek to, co z czasu upływem wyszło znaleźnéj prawa dróżek, zaspokoić wzruszania tych, którzy się najmniéj znaszéj strony tego spodziewają, ciężkiem i trudném jest zadaniem. Grande opus et impar viribus nostris S. Aug. Wiedz smutném jednak położenia, myśl ta na pociechę mi podaża iż odwołać się mogę do Waszego Najmilsi Ojcowie i Bracia przekonania, że do urzędu tego nie sięgałem pragnieniem, wyszukaną pretensyą, nie wdzierałem się pozyskiwaniem przychylnych wyborczych głosów ale że wybór nasz padł na mnie mimo mnie, a co nie jest z naszéj woli, to z woli Bożéj pochodzi. Dlatego ufać mogę wywinocy Boga który bezsilne niekiedy narzędzia do swych dzieł wybiera, a nikomu proszącemu w pokorze, nie odmawia dzielnéj łaski do spełnienia mu powierzonego na ziemi; ufać mogę i wierzyć w radzie od Pana, że łaskawym wsparty i wzmocniony będę, że mnie ręka opiekuńcza poprowadzi po drodze cierniséj i śliskiéj Przełożeństwa na mnie włożonego. — Bonus est Dominus speruntibus in se anima quarenti illum. Thren. 3. Objąwszy przeto dane mi urzędowanie powiadomiam Was o tem Najmilsi Ojcowie i Bracia, i wtéj pierwszéj odezwie, braterskiem sercem witam Was i pozdrawiam.

Na wstępie rozpoczętego Przełożeństwa naszego chcę się otworzyć przed wami OO. Czcigodni i Najmilsi BB: mi z tem co boleśnie uciska mi duszę przedstawić Wam stan położenie i potrzeby Prowincyi Naszéj; a zawierzywszy pomocy Boga wezwać i Was do wspólnéj pracy, abyśmy użyciem najwłaściwszych środków zaradzić im zdołali. Nie mówimy i nie powinniśmy zakrywać tego przed sobą o czem smutna prawda nas przekonanie, i na co nasze patrzenie

co dziennie Ut prudentibus loquor vos ipsi judicate
qd dico 1 Cor 10 Do rozta[ja]nych przemawiam sami
to sądzic co mowię prowincya nasza starthes-
zaniedbania i odrzucenia najistotniejszej
treści powołania Zakonnego pochodzi się
do upadku. — nie wiele brakuje aby duch
Zakonności tyle już osłabiony zagasł do reszty
to co powinno bydź najwyższem complemem i
najwierniey pełnieniem stało się najniższem
przedmiotem troskliwości, miłości i pracy
naszey. rozdwojenia serc i umysłów odbite
echo, same lubie widoki i tworzyć się nie
pomiarkowane pragnienia Przełożeństwa
rozprzęgły te jedność ducha Zakonnego a na-
stępnie złamały wszystkie postawy podtrzy-
mujące trwałość i życie powołania dla nasze-
go wyrwawszy się stroskiej skrupulinny i bo-
lesna dawniej silnie podpierała byt każdego
Klasztoru. Duch powołania jedynie mało znany, w drugich osła-
biony, nie mógł być przywróconym i wzmocnionym zewnętrznemi środkami, bo ten
sam Zakonna powstrzymując niekiedy bez prawne chęci, nie powstrzymywała
złych do nich usposobień bo nie było dobrego w sercu przekonania i poczucia sta-
nowiska swego. Chcąc złe usunąć trzeba działać na przyczyny nie ras na skutek, bo to
praca bezowocna. —

Może też i słusznie świat się na nas gniewa bo często nabit tylko
ale nie obyczaje wyróżniają nas od świata i nie cechują życia
naszego wydatnem pięknem wyższej doskonałości jakąśmy za-
przysięgli Bogu.

Na taki smutny stan Prowincyi naszej spoglądając
ty na serce przemawiamy do was Szczerze BO i BB Naymi-
lowey Fratres S^e Fratres videte vocationem vestram Kon.
Ojcowie Bracia na powołanie wasze, rozpoznajcie jego is-
totę od przeznaczenia i obowiązki. Nolite conformari huic
seculo. Niedziwcie bydź podobnymi do tego świata
do Rom. 12 Nawracajcie się serdecznie do Duchu Ewangelii z któ-
rej Duch naszej Reguły wypływa, o gorliwości Duszy mojej
powołania Waszego świętości doskonałości zakonnej i istotę obo-

Krzyż

naszych, a przytrzwie sobą wolą i czystemi chęci do ich wypełnienia. Religiosum oportet esse devotum, humilem, mortificatum, sobrium, castum, laboriosum, exemplis viventem, salutis proximorum studium. Zakonnika powinien bydź pobożnym, pokornym umartwionym trzeźwym i czystym, w sprawach nabożeństwa przystadanie jaśniejącym, bliźnich zbawienia pragnącym, mówi Bernard S. Trzeźwy sobie uniewinnia pijaństwie. Jest was te wszystkie warunki Zakonnika w przymowionej jestże choć jednej wydatnej nieodbiegacy jest od wszystkiej doskonałości naszemy? Gniewasz się i Brzuch hoc opponi, przyjmijcie mnie przyjmijcie moje myśli i chęci które jak Bóg wróci do tego abym zmieniać abym godnie prowincyą naszą w wszystkie stanowisko doskonałości; aby przyszłość dawne zakonności i powołania naszego. Zakonnicy najściślejszą do tego dzieła przełożyć zamierzeni rekę wszelkie wszelkiem przeciwności pracą i dźwignąć moją Pobożnością gorliwie bez wątpliwej w Waszej strony pomocy. Życzmy sobie przeto wzajemnie chęci zmiany dajmy miejsce prawdzie słowo moje na moje prośby uwagi i bierzmy serca nasze otwórzmy, powołanie Waszej niedbałości nie.

Kapłani Chrystusa! Szanujcie tak jego poznajcie wysokie posłannictwo nasze; a zmiłości Boga i bliźnich, zgłoszenia wszelkiego powołanie odpędzajcie to złego Boga i ludzi od was wymuszają. Nie obrabiajcie sobie zamiast tego dla najmarniejszej zapłaty bo to zgroza Świat przez mię, a Swą sobie Bóstwem pilnie wszelkie charakteru Kapłańskiego. Jak kto może niech służy bracznie aby był pożytecznym dla Boga i ludzi. Unusquisque prout accepit ita Domino. Kapłan nie dać chleb zwalczyć pasibus wszystkiej wyższej rzeczy zapłaty godniejszej pod Ambonę i przy konfesyonałach. Żeby nie ten chleb Duchowny na pokarm dla bliźnich, trzeba kształcić

woli

rozmysł i sercu, czytać xięgi pobożne i naukowe, zbierać potrzebne wiadomości, pomarine zdania Oyców SS.; a wtenczas będziem wiedzieć, jak mamy poruczyć, oświecić i pewną wskazać drogę służbującym u nas rady i pomocy. Za taką usługą pełną miłości i prawdy, Bóg nas oprzyjaźni błogosławieństwem, lud otoczy wdzięcznością i szacunkiem, a własne sumienie pociechą drożną, nad wszystko na innych drogach doświadczane. Qui enim bene ministraverint, gradum sibi bonum acquirent et multam fiduciam in fide. 1. Tim. 3. A którzyby dobrze postępowali, stopień dobry dla siebie nabędą i wielką ufność w wierze. —

Bracia Najmilsi, Bracia moi! Wy którzy zbieracie pamiętne z powieści, proszę Was i zachęcam na zbawienie, abyście wszędzie i zawsze pomnieli, że zawsze i wszędzie zakonnikami jesteście. Zachowajcie wśród ludzi, skromność zakonną przyzwoitość i trzeźwość. Milczeniem świat zbudujecie, a próżną gadaniną, koncepatami płaskiemi i niedorecznością rubasznych żartów świat powszedni życie i pamiętch ludzki wywołacie dla siebie. Pomnijcie na słowa Pawła Sgo który mówi Exemplum esto fidelium in verbo, in conversatione, in charitate, in fide, in castitate. 1. Tim: 4. Bądź przykładem dla wiernych, w słowach wrozmowie. wmiłości w wierze, w czystości. Dobry i przykładny Braciszek, swoją prostotą, cichością i skromnością więcej nauczy niż tarannem bez serca i przykładu powiedzianem. Bóg będzie zapłatą waszą. Operam detis ut quieti sitis et ut vestrum negotium agatis, et operemini manibus vestris ... : et ut honeste ambuletis ad eos qui foris sunt. 1. Tes: 4. Dajcie baczność abyście spokojnemi byli, i abyście Wasze sprawy pełnili, i pracowali rękami waszemi i abyście z przyzwoitością chodzili do tych którzy zewnątrz są. —

Żeby wszystko w zakonny powrócić porządek, trzy do tego najskuteczniejsze są siły pierwsza spoczywa w OO. Magistrach, - Druga w OO. Lektorach, a trzecia w Prefektach miejscowych. - Młodzież nasza od pierwszych chwil zakonnego życia dobrze pokierowana, pod okiem mających na nich baczność Nauczycieli do porządku przywykła i do pracy zachęcona, wyrobi się na wzorowych, pilnych i pracowitych zakonników. Błagam przeto w imię dobra Zakonu, OO. Magistrów, żeby w duchu Zakonności, młodzież im powierzoną prowadzili. Niech w upływie roku próby, uczą się Nowicjusze w prawdziwem a nie fałszywem świetle poznawać, co to jest zakonność, jaki cel i obowiązki powołania. Niech w nich OO. Magistry rozwijają życie wewnętrzne przez czytanie i nauki duchowne niech się nie uczą dziwactwa, ale cnoty chrześciańskiej i zakonnej, iżby ją czysto i rozumnie pojmowali i pełnili. —

Przypominam tu Decreta Vilemensia VIII de Reformatione Regularium. Institutiones. Nr 16. 17. 18. 19. — Tali wprowadzona i ugruntowana, w pierwszych zakonach zakonnego życia młodzież, nauczywszy się bojaźni Boga i szacunku dla Przełożonych, nie będzie tyle niewdzięczną. Lektorom, da się dalej kierować na drodze Cnoty i pracy. Tych zaś OO. Lektorów proszę, aby baczne oko zwracali na nowicyuszów bez ich pozwolenia niech się krokiem nie wydalają za klasztor OO Profesi. Mistrzowie niech mają baczność i słuchają mistrzów. niech śpiewają lekcye i kazdy dzień po kolei S. Officium recitet. — Wreszcie OO Gwardyani niech starają się o tego porządku w klasztorze aby zakonnicy obowiązani do chóru zniadowali się na Medytacyi Refektarz: na Mszy kowalskiej. niech zabraniają szczególnie młodzieży schadzek wieczorowych to warzystw zlada pierwszym przybyłym z miasta. — przesiadywania po stancyach i kościele. — niech każde ważniejsze uchybienie poprawiają publicznie, a w mniejszych ogólnych poprawach niech przypomnią obowiązki zakonne. — Tym sposobem zwrócą uwagę na prowadzenie się zakonników szczególniej na kształcenie młodzieży, przez podanie im dobrych rad i przykładów, pod mianem się kogo którego oni za ojca mieć będą a może Bóg nam pozwoli cieszyć się owocem pracy naszej. —

V. Definitorium postanowiło niektóre punkta które obecnie ogłaszam. 1. nieletnie dla zakonu stycznie się dały kleryki wywołanie, niepotrzebnym na publicznych farmistrzowaniem zakazujemy, przeto aby żaden z zakonników nie ważył się takowe wyjeżdżać z klasztoru, jak nawet zakazujemy wszelkiej gry w karty pod do której uczniowie młodzi zakonnicy nawet w pierwszych 2 pokazuje się niestosowna kumbrowość w młodzieży zakonnej niedogodności dla Lektorów i Przełożonych. i jeżeli brudna nie wdzięczność dla swych nauczycieli pragnących dla ich dobra, jest to gruba niewdzięczność w wszystkich stanach nie znosna, a nawet nie znana tak bardzo. —

2. W tym punkcie stanowimy najsurowsze prawo, że każdy obchodzący się nieulęgłym krnąbrnym i uchwałom, bez względu czy Osoby Kleryki Braciszek będą postawionym do nawrócenia na wszystkie próby zabronne.

3. Przez Ojców G. G. aby w wydziałach na Kapitułach szczególniejszymi byli pieczołowici z Ewangielistij S. każdy Annacyjonin jest obowiązany do życia umartwionego, to zakonnik mocą Reguły swojej obowiązany jest do życia umartwionego.

4. OO. Gwardyjani niech mają mieć większą czujność nad mowami rozciągłych bo ciągu rozmowy nadużyciu zapobiegli. Przez OO. aby wynaczali klasztorów lub Osoby zdolnych, któryby chcieli uniknąć lub Święto uczyć się na chórze Pacierza i żeby służący chcieli dnymy do roku mogli być na S. Spowiedzi. Przypominam tu słowa Pawła S. Desiderium et maxime Domenticorum curam non habet fidem negavit et est infideli deterior Oto mianie na wszystkich z całą gorliwością odpisywać się będzie

5. Przez OO. Kaznodziejów aby nad kaznodziejami pracowali z zamiłowaniem i poznaniem urzędu swojego. Miewali je z pamięci powinnie według myśli nowicjatu i woli S. Ojca Fran: Tydzień czasu wolnego jest wystarczającym aby kazanie porządnie wypracować i na pamięć się go nauczyć. Napominam ci tylko mało ich mogą przemawiać którzy się gorszymi być powinni. Kazania na wszystkich przeglądać nieobmieszkam.

6 Ojciec Amadeusz Kwiecieński rzetelne prace Kaznodziejskie otrzymuje pochwałę i podziękowanie W. W. Definitorium przyjmuje mu tytuł Kaznodziei Emeritus.

7 OO. Gwardiani niech Braciom w klasztorze rzetelnym wymagają natrudnienia, aby ciągle zajęci pracą nie oddawali się zakonnym przemiałkowim. Jeżeliby broń Boże pomiędzy niemi powstawały się pijaństwa obwiemy OO. Gwardianów aby takowym po wyrokach przestrogach kapitułach dojść. Przypominam tu prawo pośrednika Świętej Pamięci Ojca Joachima Majewskiego.

8. W. R. P. Cyriak Szczepański raspetniony Urząd Wizytatora i Komisarza Generalnego jak również nadawniejsze swoje Prace mianuje jest Patrem Prowincyi.

9. Reverendissimus Pater Minister Generalis nadawał Dyplomy Kwalifikujący się na lektorów Kandydatów z przedmiotów filozoficznych i Teologicznych. Powiadamiamy przeto że którzy będą chcieli otrzymać patent na lektorów zechcą się zgłaszać do Examinu, na który wydany zostaną później Dyplomy ex objectis supra dictis i czas do naczelny.

10. Zbyt zawczesne profesowanie i święcenie niedostatecznych jeszcze do tego stanu wywodziły najsmutniejsze następstwa, czynyły wiekuistość to co wyżej powiedzieć powinno w tym punkcie ogłaszamy ażeby się młodzi Alumni studyów nadziejąc przedwczesnego Święcenia, i nie mieli sobie za niewzględność z naszej strony niepozwalania ich ad Ordines. Odnawiamy zapomniane prawo Świętej Pamięci Joachima Majewskiego, i stanowimy że przez czas niedostatecznego, żaden dawniejszych spomnienty nie wstanie aż wostatnim roku Teologii.

W tym jednak względzie uważać będziemy napilnować, moralność i dobre prowadzenie się Alumnów którymi to warunkami mogą na czas nieiaki uwolnienie prawa przyrzekać. —

ii, Żebyśmy przyrzekli Błogosławieństwo od Boga, udajmy się z pośrednictwo N. M. Panny Patronki naszej aby pod Jej Opiekę dobre nasze chęci pewnym skutkiem uwieńczone zostały. Dlatego polecamy przełożonym aby na tę Intencyą w każdym Klasztorze w pierwszą sobotę po odebraniu Listu naszego odprawiona została Missa Votywa de Beata na której niech Wierzący i Bracia będą obecni ku Ss. Sakramentowej Mszy niech przyszły odśpiewają Przed Wotum N. N. Sub tuum Praesidium

Jest słowa które Wam najmilsi OO. i Bracia o gorącemy wspierające mnie Modlitwami Waszemi, niejście dla mnie Braterskie serce z jakim ja dla Was gorąco być pragnę. Przychylnie jedni o drugich myślmy i radźmy. Non in passione Desiderij sicut et gentes quae ignorant Deum. 1. Tes. 4. Nie w nieczystych żądzach jako narody nie mające Boga jednomyślnie działajmy, nienagannymi Pokoju wszystkich Alberdeli Alter Alterius onera portate. Pomnijmy w Paweł S. Powiada Charitas est Vinculum Omnis perfectionis Miłość jest związkiem całej doskonałości de charitate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis, ipsi enim vos adeo dicisti a dicisti ut Diligatis in vicem 1. Tes. 4. Omiłości zaś Braterskiej niemam potrzeby pisać do was bowiście się sami wyuczyli od Boga abyście się wzajemnie miłowali a Królestwo Boże które według słów Chrys: jest w nas wróci do nas a na jego powrocie Swięty pokój Wam zawrócił, miłość w sercach rozpanuje, Bogu i ludziom miłemi będziemy. Przyjmcie OO: Czcigodni i BB: Najmilsi wyrazy moje takim sercem jakim ja do was przesyłam, a przesyłam je z miłości i prawdzie.

List ten niech będzie w pełnym zgromadzeniu w każdym Klasztorze przeczytany w Księdze w tym celu założonej i potem wysłany do bliższego Klasztoru odesłany. — Wkrótce żegnam Was OO. i BB: pragnę Was w braterskiem duchu pamiętać pomnijcie w Waszych modłach na Kościół S:, Prowincyą naszą i na mnie Sługę i Brata Waszego. —

Pisałem w Klasztorze naszym Sandomierskim pod opieką S. Józefa
Dnia 27 Lipca 1834. Roku

Ks. Konrad Piramowicz Rek. Prowincyał.

Prowincyał Reformatow
Prowincyi N. M. P. Anielskiej w Polsce

Sandomierz dnia 3 Października 1857 r.

Do Przełożonych Klasztorów tejże Prowincyi i Zakonu

№ 27.

Najprzewielebniejszy O. Generał powiadomił Nas, że Stolica Apostolska na ten rok zwolniła swą Dyspensą od postu Zakony. Reguły S. O. Franciszka w tych Słowach. -

Sanctissimus Dominus Noster Pius divina Providentia Papa IX etiam hoc anno precibus nostris indulgere voluit; hinc benigne Nobis concessit pro viris ac Sanctimonialibus Ordini Nostro subjectis usum carnium, in proxima Regulari Quadragesima Sacri Adventus in unica tamen comestione et vetita promiscuitate ciborum, - exceptis diebus Veneris Sabbathi, Feria IV Quatuor Temporum Vigiliis Immaculatæ Conceptionis et Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi. Attamen hanc gratiam Vobis communicantes notum facere oportet quod omnes Communitates dicto Indulto utentes notum facere oportet teneantur singulis diebus prædictæ Quadragesimæ, sequentes in Choro post Vesperas absolvere preces, videlicet: Litanias B. M. Virginis cum Antiphona Tota pulchra et orationibus. Deus qui per Immaculatam ac Pietate tua quæsumus Domine quæ habentur in fine diurni. Animadvertimus has preces esse obligatorias etiam extra Chorum. -

Ogłaszając Klasztorom nadesłaną nam Dyspensę, prosimy Przełożonych aby się ściśle zastosowali do myśli Dyspensy, raz tylko dziennie to jest na obiad wydając mięsne potrawy; aby publicznie zapowiedzieli obowiązek odmawiania zaraz po Nieszporach Litanii o N. M. Pannie z dołączonemi modlitwami, - oprócz zwykle odmawianej po Komplecie, do czego wszyscy są obowiązani i po za Chórem mówiący pacierze. Zakazujemy aby Przełożeni żadnych śniadań mięsnych przyrządzać nie pozwalali, - a Środy wszystkie Adwentu aby były poszczone. Nie będących w domu Zakonników niech przełożeni o tem powiadomią.

List Nasz niniejszy ma być w takta Klasztorne wpisany i kole-

jąż wyznaczoną następnie przestany.
Sandomierz Dnia 3 Października 1857 r.
/podpisano/ Ks. Konrad Prawocheński Ref. Prowincyał.

Prowincyał
REFORMATÓW
Prowincyi N. M. P. Anielskiej
w Polsce.

Sandomierz d. 17 Stycznia 1858.

№ 42.

Wszystkim Najmilszym
w Chrystusie Ojcom pozdrowie-
nie przesyła.

Iż wcze Najprzewielebniejszy Ojciec Venanty a Celano Minister Generalski Zakonu naszego, w Pasterskiej do nas odezwie zadał, ażeby Alumni nasi na Lektorów sposobiący się, przez examen złożony okazując wzdatnienie swoje, urząd ten pozyskiwali. A. R. Pater Juvandius Czerwonka były poprzednik nasz, w Liście swoim na Prowincyą przestanym, żądanie Ojca Generała ogłosił nadmieniając, że każdy chcący otrzymać stopień Lektora będzie obowiązany dokładnie rozwiązać
60 pytań wydać się mających z nauk Teologicznych. Reverendissimus Pater Bernardinus a Montefiano teraźniejszy Generał Zakonu Listem swojem którem tu do odczytania publicznego załączamy, powtórzył w silniejszym jeszcze znaczeniu poprzednika swego zlecenie. Pastuszny rozkazowi Najwyższego Wzelożonego, Woli Jego oznajmujż wam Najmilsi Ojcowie Konkurs Lektórski ogłaszam.

Uważając wszakże wielkie trudności, prawie niemożność zgromadzenia wszystkich podać się chcących na Lektorów do jednego Klasztoru. Przesyłając wypisane ze wszystkich przedmiotów Questiones, żądamy tylko, aby na takowe każdy dokładnie i stosownie odpisał, i wyporządzone odpowiedzi wraz z Kazaniami złożył nam do.

przejrzenia

do przejrzenia dla Bóg doczekać na wrzycie jesiennej, po pierwszej Kongregacyi naszej. Examen scriptotenus złożony bęz Dzie. Przejrzawszy wraz z dawniejszemi Ojcami Lektorami wypracowania, po ocenieniu pracy sumienną opinija przeszle do Ojca Jenerała o Patenta dla ukwalifikowanych Lektorów uprasząc bę. Wszyscy zaś później ze Studium swych Odzący pisznie scriptotenus ale cretenus w czasie i miejscu wskazanych Examena podobne składać będą.

Przy niniejszej odezwie zachęcamy was Kochani Ojcowie, abyście dla dopełnienia woli Najwyższego Przełożonego, dla dobra Zakonu i pożytku ludzkości podjęli tę pracę i z zamiłowaniem serca ję wszelkie chcieli. Pomnijcie że ile wykształcicie uzdolnienie swoich Kapłanów a następnie ile oni pracą waszą wpływ przyniosą w Kościele Bożym pożytku, tyle was czeka przed Bogiem nagrody. Wzywamy tu szczególniej z młodszych Lektorów RP Vincentium Martkiewicz. RP. Stanisław Elgetti. MVP. Matheum Malinowski MVP. Eusebium Michalski. MVP. Gregorium Michalski. MVP Rochum Łyszniewski. MVP. Józephum Bittiowski. MVP. Theodorum Orzechowski. Lecz prócz wyżej wymienionych wolno jest każdemu z mitujących naukę i pracę podać się na Lektora i wypracować zadane pytania.

Dla lepszego wyrozumienia woli Reverendissimi Patris Ministri Generalis załączam tu List Jego. który we wszystkich Klasztorach w razie mojej odezwy: w których Klasztorze wpisać się mają cy: niech będzie czytany.

Żegnam Was Najmilsi Ojcowie waszym modłom Kościół Zakon i siebie polecając.

/: podpisano :/ Ks. Konrad Lipiniewicz
Reformat Prowincyał

Epistola Encyclica
ad Fratres
Ordinis Minorum

ROMÆ
1856

FR. BERNARDINUS A MONTEFRANCO
Regularis observantiæ.
S.P.N. FRANCISCI.
Sanctæ Theologiæ Lector.
Almæ Seraphicæ Provinciæ Ex-
Minister, Ex-Custos Terræ Sanctæ.
Totius Ordinis Minorum Minister Ge-
neralis, Comissarius. Visitator, Reformator
Apostolicus, Et Humilis in Domino Servus

Dilectissimis in Domino Filiis suis ubique terrarum degentibus superioribus et subditis
Salutem, pacem, et plenam a Domino consolationem.

In Ministrum Generalem licet immerenter electi, verba pacis, ac salutis vos alloqui venerabiles Patres studebamus; ac sermo noster haud fuit inefficax, sed Dei gratia uberrimos protulit obedientiæ fructus. Quippe compertum habemus filios, ac fratres nostros in Domino, verba Patris cruci sapientiam alloquentes reverenter percepisse, et Provinciarum Nostrarum moderatores, qui attente, et solicite in Ordinis regimine Nobiscum pervigilant, ea adimplere, ac executioni mandare studuisse, quæ in Ordinis bonum, ac regularis disciplinæ instaurationem

instaurationem, et perfectionem statuebamus. Quapropter, Fratres dilectissimi, Nos in Domino gaudemus de Ordine nostro bene sperantes; et jure merito: ubi enim obedientia dominatur, regularis observantia corroboratur perficitur veramque induit sanctitatem. Nam haec virtus docente Gregorio, ceteras virtutes in mentem ingerit, et custodit. Ad testes apellamus Patres nostros, quia hanc virtutem pronto hilarique animo exercere studebant, adeo ut cum sanctissimo Patre nostro Francisco in manibus superiorum suorum capiti esse voluerint omnium virtutum genere floruerint ac sanctorum scientiam consecuti, Christum Dominum in corde revolere quotidie nitebantur. Cum res ita se habeat, iterum de vestra docilitate gaudemus spem nostram redintegrantes. His praemissis iterum ad vos sermonem nostrum convertimus et quidem gravioribus de causis.

Imprimis permulti ex iis qui Lectoris munere in nostris studiis fungebantur et Seraphicos alumnos in vera sapientia severioribus disciplinis instituere satagebant, jam Magisterii metam gloriose attigerunt. Non ipsis gratias reprendimus, et intimo cordis affectu congruis honoribus, id est Jubilationis, vel Emerentiae, laurea condecorare satagimus: ita importat officium Nostrum, ita decreverunt Ordinis nostri Patres. Et merito quidem; etenim si ipsi Gentiles, qui in densissimis errorum tenebris versabantur, congruis honoribus repletebant atque maxima veneratione prosequebantur eos omnes, qui studiosam juventutem in scientiis et moribus erudiebant quanto magis apud nos, qui divina sapientia illustrati catholice gratiis sensus in pectore gerimus, vel gerere debemus, congruis honoribus condecorandi erunt qui juventuti florem scientiarum studio, virtutum exercitio consecrarunt, ut diligentius, ac efficaciter studiosam juventutem ad sapientiam et Seraphicam pietatem informare valerent. Illamen si interest quammaxime Jubilationis, vel Emerentiae, laurea eos insigniri qui Lectoris munus laudabiliter absolverunt ac perfecerunt, interest quoque alios instituere, ut Ordini nostri Cathedrae congruenter provideantur. Hinc Conarsum Generalem tum Theologice, ac Philosophice, tum Sacrae Eloquentiae et Mathesis indiximus die vigesimo Maii proximi futuriannii convocandum; attamen nan adhuc statuimus Coenobium in quo locum habebit conarsum celebratio hoc notum facimus tempore opportuno Ministris Provincialibus, vel indicabimus in litteris obedientialibus singulis concurrentibus

concurrentibus ac Nobis suo tempore mittendis. Deinde Nostrum subditorum commodo prospicere studentes pro Provinciis ultra montes et mari, nisi libuerit concurrentibus ad Italiam accedere, facultatem convocandi concursum committimus respectivis Magistris Provincialibus, quos in concursuum Praesides praesentibus his litteris eligimus et creamus; volumus tamen, ut Nos de concursuum convocatione, celebratione ac omnibus aliis annexis, doceant atque ut concurrentes, qui inclusi fuerint litteram Patentalem, seu Institutionis a Nobis petant, ac obtineant antequam Lectoris munus exercere suscipiant.

Praeterea Lectorum institutio maximi est momenti, omnem attentionem atque diligentiam meretur; nam ubi instituuntur Praeceptores sapientia, ac virtute praestantes, juventus scientiis, ac morum sanctitate progreditur; Religio et civilis societas pace et tranquillitate fruuntur nec non sapientia legibus, artibus et morum probitate florent, Cenobia, Sodalitia omnia Sanctorum Doctorumque vestigia persequentia, scientiarum incremento, ac omnium virtutum genere illustrantur: ubi vero Praeceptorum officium ac dignitatem tenent qui ingenio, moribus et doctrina claudicant, studiosa juventus erroribus, ac praejudiciis imbuitur, otio, ac illecebris voluptatibus indulget, veris scientiis, nec non sanioribus institutionibus spretis inanium, et aliquando etiam impiorum librorum lectioni vacat: breviter; sapientice, et catholicae virtutis studio omisso vitiis progreditur, et erroris pabulum exquirit: hinc, ut tristissima edocemur experientia religio obscuratur, virtus perit, et societas vitiis erroribus aliisque innumeris perturbationibus onusta amaritudine repletur et ultimum minatur excidium Revera, historiarum monumenta ferunt, Nationes non paucas tametsi virtute et catholica sapientia jam florentes fidei jacturam fecisse eo quod in Praeceptores habuerunt viros, qui doctrina et moribus infecti adolescentium animos vitiis, erroribus et superstitionibus imbuere conabantur. Cum res ita se habeat Nostrum erit hac in re caute prudenterque procedere ac in mores et scientiam illorum qui in Lectores instituendi sunt sedulo inquirere. Quapropter statuimus, ut omnes utriusque Familiae Observantium scilicet, ac Reformatorum juvenes qui generalem concursum petere censent, opportuno tempore consilium petant a suis Mini-

stris

Ministris Provincialibus Praefectis et Lectoribus, et vera obtenta, ad Nos transmittere teneantur per respectivos Ministros Provinciales sequentia documenta et quidem ante calendas Aprilis. Videlicet 1° Attestationes de vita et moribus juxta professum statum. 2° Attestationes circa respectiva studia seu cursus et scholasticas exercitationes, prout statuunt nostrae Constitutiones precipue sub numeris 131. 349. et 351. Pro concurrentibus sacrae Eloquentiae et Mathesis preter Philosophiae et Theologiae laudabiliter absolutos requiritur cursus respectivus et quidem accurate completus. Hic vehementer admonemus Ministros Provinciales studiorum Praefectos ac Lectores Guardianos ac Discretos conventuum ubi juvenes concurrentes de familia comorantur quod dictas attestationes haud conferant iis, qui regularis observantiae Seraphicae diligentiae ac ingenii specimen in studiis absolvendis non exhibuerunt iis qui regularis. Venerabiles Patres vae Provinciis vae Ordini nostro, si Lectores scientia et moribus destitutos regulari observantia et quidem in iis quae perfectam vitam communem spectant laudicantes instituerentur! Vestri alumni haud ad pietatem ac sapientiam informarentur, sed scientia et moribus deficientes crescerent et Lectorum vestigia prementes, vel illiterati remanerent vel saltem regularem disciplinam parvi facerent ac negligerent et sic nec Ordini nec Religioni nec societati prodessent immo Cruis sapientiam negligentes et otium enutrientes potius, ut tristissima edocemur experientia scandalorum occasionem praeberent. Hic animadvertere opportunum censemus, quod concursus absolvetur per examen et oppositionem, prout actum est proxima praeterita vice.

Demum quia juxta leges Ordinis nostri nemo in Lectorem instituti potest nisi previo concursu hincenon solum ad concursum vocamus illos Juvenes, quia jam Philosophiam vel Theologiam etc. legunt cum onere concurrendi sed illos etiam qui absque concursu legali, Patentes absolutas obtinuerunt immo Patentes hujus modi non solum irritas declaramus sed abolemus quoque et cassamus.

Set urget et quidem vehementer alia loquendi ratio

ratio Beatissimus Pater Noster Franciscus mente, et corde cogitans Christum Dominum mortuum et passum fuisse, ut homines ab eterna damnatione eriperet, divino estuabat amore et maximum charitatis erga proximum suum enutriebant. Hanc charitatem quotidie fovens eos miserebatur qui in erroris tenebris commorantes eternam perditionem incurrunt: hinc quoties in conspectu discipulorum suorum sermonem de vera perfectione ac Christi charitate aperiebat eos vehementer hortabatur ut Dei gloriam populorum conversionem et salutem promovere satagerent. Sed proprium Sanctorum Ordinum Institutorum est filios suos verbo et exemplo in viis Domini pascere ac enutrire; hinc Sanctissimus Patriarcha quod verbis edocebat exemplo firmavit: superne gratie lumine illustratus zelo pro Dei gloria ac animarum salute inflamatus licet jam penitentie rigore attritus arduum ingressus est iter. Orientem petiit ut Christum Crucifixum Gentibus annuntiaret; eo appulsus presentiam Soldani edocuit Dei evangelium strenue ac Apostolico zelo predicavit et permultos Machumethice legis observatores ad fidei lucem perduxit. Eodem tempore misit alios operarios videlicet Berardum Petrum, Accursium, Adiutum, atque Otonem ad Miramolinii Regnum. Hi Piis Patris orationibus, exemplis et sermonibus confortati, Aragoniam primo, et postea Hispali ac Maracchium petierunt ubique Machumethicam fidem damnantes et Christum Dominum verum Deum et Hominem coram Regibus Principibus ac populo predicandes. Saevit quidem in ipsos Tirannorum furor ac impia subexstitio omnia adhibuit atrociora tormenta ut eos ab Evangelii Predicatione averteret. - Sed frustra tamen; ipsi eni Dei gratia recreati, atque repleti, in fidei predicatione firmiter persistebant; immo invictum animum in pectore gerentes ludibria, detrimenta, carceres, sereno, hilarique vultu pertulerunt; atque pro Dei Gloria et animarum salute ad Martyrium velut ad epulas convolarunt. Hoc Patrum Nostrorum exemplum uberimos edidit fructus, et subsequentibus seculis in Ordine nostro viros pietate plenos, Apostolica vita prestantes agrelo animarum

servantes progenuit

ferventes progenuit. Nam Fratres Minores Apostolorum vestigia prementes omni ævo, barbaras et remotissimas petierunt nationes, ut ubique animas Christo lucrifacerent; adeo ut de Patribus nostris tuto dici possit: "in omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum." Revera si terram obeas ubique invenies Fratres Minores centena hominum millia ad Christum convertisse magnosque Principes ac Reges quam plurimos sacro fonte excipisse, Dei verbum ubique gentium prædicasse et quidem: "In multa patientia, in tribulationibus in necessitatibus in carceribus, in seditionibus in laboribus in vigiliis:" et sæpissime in sanguine.-

Hæc attendentes maxima perfundimur lætitia et de Patrum nostrorum missionibus gloriamur.- Ipsi enim Apostolicam vitam instauraverunt, ac pro fratribus animam ponere in deliciis habuerunt. Sed vivit in nobis ille spiritus Apostolicus: Patrum nostrorum vestigia persequi studemus: ita aures nostras pervenit Venerabiles Fratres nonnullas missiones, quas Patres nostri aperuerunt, et sanguine obsignarunt, percipue in Regno Sinensi viduatas fere remansisse; adeo ut de ipsis dici possit: "Viæ Sion lugent eo quod non sit qui veniat ad solemnitatem." Illuc per multi, quos Patres nostri ad Christi ovile perduxerunt conlacrymantes cibum petunt, et prob dolor! haud inveniunt qui cibum eis frangere valeant: hinc fere quotidie apud illos resonant hæc tristissima verba: "Parvuli petierunt panem, et non erat qui frangeret eis." Quapropter Nos mœrore lætitiæ Nostram apellamus juventutem sic alloquentes: Filioli mei, si pastor æternus qui animam suam pro ovibus posuit ad munia Apostolica gerenda vos vocavit gratiam quæ data est vobis nolite negligere! sed divinam vocationem in cordibus vestris enutrientes, ad Dominicum gregem colendum ad populos adhuc in erroribus tenebris commorantes in viam salutis vocandos properare satagite. Illuc messis quidem multa, operarii autem pauci. Imperviæ quidem tribulationibus angustiis, et sacrificiis plena est via, quæ ducit ad messem; sed nolite timere, Deus semper erit vobiscum, vestram coronabit virtutem, vos replebit lætitia inenarrabili. Etiam Patres nostri multas sunt tribulationes duriora percessere vestigia tamen cum exultatione venerunt et virtutum, ac laborum manipulos ferentes coronam gloriæ sunt assecuti. Æterum ad quid timor? Illuc fulget Crux Christi, quæ virtutem

virtutem infundit quaecque jam fuit Patrum nostrorum meritis et virtutibus irrorata; illuc cineres illuc Fratrum nostrorum eius gloriosso sanguine conspersa et Dei gloriam enarrantia vos expectant, et pro vobis jam intercedere dignatur. Haec sunt juvenes charissimi que vos alloquebamur, et utinam verba nostra suum assequerentur effectum.

Nunc ad eos devenientes, qui in missionibus Ordini Nostro concreditis jam militiam Christi exgunt sic sermocinamur: filioli mei, qui in sortem Domini vocati agrum Dominicum colitis et verbum Dei gentibus annunciatis vestram sollicitudinem ponere contendite in Dei gloria et animarum salute promovenda. Attendite ad petram ex qua excissi estis et Patrum vestrum vestigiis inherentes confortamini in tanto munere ingratia, quae est in Christo Jesu ut digne et secundum Dei beneplacitum vestrae et aliorum justificationis stadium percurratis. /: Predicate verbum instate opportune, importune arguite obsecrate, increpate in omni patientia in doctrina. - Cavete ne dormientibus vobis, inimicus homo qui somnum nescit, superseminet zizania eius in agro Domini. - In omnibus vosmetipsos prebete exemplum bonorum operum, in doctrina in integritate verbum sanum irreprehensibile ut is, qui ex adverso est vereatur nihil habens malum dicere de vobis. Laborate, ut boni milites Christi: fut gentibus se:/

Est, ubi nam Venerabiles Patres enutriuntur, ac crescunt boni milites Christi? Ino argo Domini, idest in illis caenobiis ubi majorum nostrorum instituta sedulo, ac reverenter custodiuntur. ubi regularis observantia viget et perfecte dominatur. Revera: quia Patres nostri sedulo ac diligenter Beatissimi Patris Nostri Francisci monita, ac regulam custodire et observare satagebant omnium virtutum ornatu claruerunt ardenti in Deum et hominem amore flagrarunt et spectaculum facti mundo Angelis et hominibus omni cura studio et contentione in rerum divinarum meditatione die noctuque versabantur. ac mortificationem Jesu Christi in suo corpore circumferentes catholicam doctrinam a solis ortu usque ad occasum propagare studuerunt. Cum ergo Regularis observantia ita influat in Religionis, ac Ordinis bonum, et incrementum et veros Dei milites efficiat vos omnes Ministri Provinciales ac Guardiani qui Nobiscum in Ordinis regimine adlaboratis nervos omnes impendere studete, ad regularem disciplinam ac vitam com-

munem

communem prefectam. vel tuendam vel instaurandam.-
Væ vobis si hoc munus negligatis maxima jactura Ordinem
afficitis et durissimum Dei judicium provocantes, in æterna
perditionis periculum incurritis. Vos autem quotquot estis filii
dilectissimi in Domino manete in vocatione qua vocati estis
et vota quæ Deo semel vovistis religiosissime semper reddere cata-
gite. Demum Superiorum vestrorum disciplinam humi-
liter audientes, eorum salutaria monita, ac præcepta adim-
plere semper studete. Ipsi enim pervigilant quasi de ani-
bus vestris rationem reddituri. —

Deinde nemo est qui non videat optimum esse Dñi
nostri gloriam originem ac progressum necnon Patrum
nostrorum gesta celebrare. Hinc inhærens principiis Prædec-
sor noster Joseph Maria ab Alexandria decrevit continu-
ationem Annalium Waddingi et hoc opus commisit
viro in rebus historicis versatissimo idest nostro dilectissimo
in Christo Filio admodum Revñdo P. Stanislao a Cerreto
Lectori Jubilato, ac ex Definitori Generali observantis Provin-
ciæ Licence. Ipse sedulam novavit operam in hoc opere
conficiendo jam in lucem edidit duo volumina et in promptu ha-
bet alia volumina, quæ tamen in lucem proferre non potest ob me-
diorum defectum; et media ideo Patres charissimi deficiunt, quia non
omnes Provinciæ dicta volumina acquisiverunt prout statutum
est a dicto nostro Prædecessore. Hinc ne tantum opus imperfectum
remaneat, hortamur, ut omnes Provinciæ, quæ dicta volumina
non acquisiverunt pro respectivis Bibliothecis, illico acquirere
satagant et mittere curent statutum pretium idest duo sca-
fata pro unoquoque volumine ac Procuratorem hujus nostri
Traccelitani Conventus Revñdum Patre Aloisium a Tiburi
sic edi poterunt alia volumina, quæ in promptu sunt, et acqui-
renda erunt omnibus Provinciis. -

Nos quoque ordinavimus compositionem historiæ no-
strarum Missionum ut appareat et in aperto sit, quanto in-
sudarunt Patres nostri pro Dei gloria animarum salute
ac vera populorum felicitate promovenda. — Hortamur omnes
Ministros Provinciæ, ut hoc opus quot ecsiguum pretium
importabit acquirere satagant, saltem pro Bibliothecis. —

Est

Est enim filiorum gesta Patrum percurrere ac contemplari. Admonemus quoque, quod jam typis edita sunt Breviaria corabi a, ac parva et corabia Diurna. – Breviaria parva quamprimum typis consignabuntur. – Editio erit accurata, ac optimis characteribus confecta. – Denuo typis committetur Disciplina Seraphici nostri Doctoris Sancti Bonaventurae cum versione italica, et quidem completa ac elegantiori, tamen arcta conjuncta. Hic liber est aureus, ac juventuti maxime inserviet, hinc ipsum commendamus Ministris Provincialibus. –

Compertum vobis est Venerabiles Patres Praedecessorem nostrum Reverendissimum Patrem Venantium a Celano in qualibet Provincia Collegiorum institutionem Pro Missionibus indigenis mandasse. – Permulte Provinciae praeceptis Ministri Generalis obtemperarunt est, dicta Collegia Instituerunt et Missionarii jam in illis degentes multa operantur bona, jam bonum semen verbo et exemplo in agro Domini seminant. – attamen in nonnullis Provinciis haec Collegia adhuc desunt, et quammaxime desiderantur. – Quapropter bonum filiorum nostrorum, animarum salutis studentes, monemus ac in Domino vehementer hortamur Ministros Provinciales, ut dicta Collegia quamprimum erigere, ac instituere satagant. Vae vobis Provinciae Moderatoribus, si filii vestri ob vestram indolentiam invincta Domini Obedientiae exhibeant. – Vae vobis, si quus Dei cum animarum detrimento negligitis. –

Haec Epistola Pastoralis perlegenda erit in omnibus Conventibus Nostrae curae congregatis, et quidem more solito, idest in publica refectione. – Ministri Provinciales Nos certiores efficiant tam de receptione, tum de promulgatione hujus Epistolae in omnibus conventibus respectivarum Provinciarum.

Tandem Deum enixe deprecamini pro incolumnitate Sanctissimi Domini Nostri, divina providentia PAPAE IX pro salute Eminentissimi et Reverendissimi Domini Cardinalis Antonii Mariae Cagiano de Azevedo, pro omnibus Regibus, Principibus, Praelatis et Pastoribus Sanctae

Romanae

Romanę Ecclesię; pro incremento et exaltatione Religionis nostrę, nec non pro Ordine Nostro Seraphico; pro pace, concordia inter Principes Christianos, et pro prosperitate populorum, pro Benefactoribus nostris, pro conversione peccatorum et infidelium; ac tandem pro Nobis qui intimo cordis affectu Seraphicam Benedictionem vobis impertimur. —

Datum Romę ex nostro Conventu Araceliano die 12 Decembris 1856. –

№ 54

Ksiądz Konrad Piramowicz

Zakonu S. O. F. Reformatów

Prowincyał N. M. Panny Anielskiéj w Polsce

Prowincyał i Sługa.

Wszystkim Czcigodnym Ojcom i Najmilszym Braciom pozdrowienie zasyła.

Na dwóch już Kanonicznych Wizytach, w niektórych Klasztorach miałem pociechę widzieć się z wami Czcigodni Ojcowie i Bracia Najmilsi. W miarę sił moich pragnąłem wszystkie Klasztorów potrzeby zastawić i każdemu z Was względnie i stanownie usłużyć. Nie dla prostej jedno i zwyczajnéj formy odprawiłem prowem nakazane Urzędowi Naszemu Wizyty, ale szczerze z serca, z przekonania i poznania ważności tego obowiązku. Wszędzie przewodniczyła mi myśl że porządek Zakonny po Klasztorach utrzymuje wewnętrzne go i zewnętrznego nabożeństwa zachowanie naszéj Reguły moralność Zakonników na mojem oparte są sumieniu. Nie mogłem zapomnieć że mię czeka przed Bogiem i Prowincyą nasza odpowiedzialność za obojętność zaniedbaną powolność w obowiązku urzędu mojego. Mam to świeżo w pamięci, co na mnie woła sumienie, czego rządza nasz Święty Prawodawca i co mi Naj

przewielebniejszy

Najprzewielebniejszy O. Jenerał Zakonu polecił. Jemi to uwagami, jak silnym bodźcem, wciąż kierowany, starałem się przytrafić się mogące nadybienia poprawie już łagodniej już surowiej upomnieniem, prośbą i radą, wedle potrzeby do dobrego i od powiedniego stanowisku Zakonnika postępowania prowadzić. Stąd myślą się pocieszam że nie zarzut obojętności na dobro Zakonu do nikogo nie dojdzie, kto usunąwszy uprzedzenie bezstronnie rzeczy te rozważy.

Gdy jednak są niektóre okoliczności i potrzeby Prowincji wymagające bliższe narady z temi którzy waszym Czcigodni Ojcowie wyborem w pomoc władzy naszej Zakonnej idą; pamiętając przy tym na słowa Zbawiciela że gdzie jest dwóch lub trzech zgromadzonych w Imię Jego tam on sam w pośrodku nich będzie, otrzymawszy pozwolenie Najprzewielebniejszego Ojca Jenerała i przedstawiwszy wysokiej Komisyi Rządowej mój zamiar niechcę wystawiać się na słowne zarzuty absolutyzmu postanowiłem zrobić w tym roku Kongregacyą Zakonną. W tym celu przemawiam dziś do was Czcigodni Ojcowie i Bracia. Na odprawienie tej Kongregacyi w Klasztorze Stopnickiem przeznaczam dzień 4. Lipca r.b. i zapraszam Ak. R.P. Innocentium Czerwonka, Exprowincyała i Kustosza Prowincji R.P. Pantaleonem Dąbek. R.P. Augustinum Czarnocki. R.P. Nicolaum Pastemakiewicz Definitorów Prowincji i R.P. Vincentium Markiewicz Sekretarza Prowincji. Wszystkim zaś innym stosownie do myśli prawa naszych przybycia do wyżej mianowanego Klasztoru w tym czasie zakazujemy podtrzeć o prawach wymienionych.

Dla poznania dokładnego stanu Klasztorów wymagamy aby OO Gwardyani jak zwykle złożyli schedy, perceptyi, expensy i pozostałości a oprócz wymienienia do tego zrobionem w Klasztorze napisali i wyrazili jaka jest najpotrzebniejsza i najpilniejsza reperacya. O nadesłaniu także zwykłych świadectw z przysięgą Mszy S.S. z odbytych kazusów polskich i łacińskich przypominamy. OO. Lektorowie niech nadeślą świadectwa pilności i zdolności swych uczniów.

Żeby zaś wszystko co zamyślamy czynić wsparte było pomocą i błogosławieństwem Boga, aby Chrystus Zbawiciel wśród nas się zgromadzonych znajdował, wzywam was Czcigodni Ojcowie w Imię Jego Święte i zapraszam na dz 5. Lipca r.b. w którym Was z Braterskiem sercem oczekiwać będę. Zwykłe suffragia w swoim czasie po Klasztorach wszystkich niech będą odprawione w dniu 4 Lipca, po pryncie niech będzie odśpiewana Modlitwa o Duchu S. na której Klerycy i Braciszkowie do Communii S. przystąpią a po ukończeniu Modlitwy ma być odśpiewany hymn. „Veni Creator“

Wszystkie peregatywy w tym dniu według zwyczaju nadajemy.

Ojcowie i Bracia szczere modły wasze abyście nam wyprosili pomocznicę łaski od Boga do odprawienia tej Kongregacyi z przyzwoitem Zakonu i Waszym. Co uważam być potrzebnym i koniecznym dla dobra Klasztorów i potrzeb waszego Najmilsi Ojcowie i Bracia bądźcie pewnemi że nieomieszkam tego uczynić. Żadne osobiste widoki chęci lub niechęci nie zagłuszą ani na chwilę w mem sercu i nie będą postawnikiem w sumiennych i urzędownych czynnościach moich. Nic mię więc tyle nie potrafi ani zniechęcić nie może iżbym się miał temi uczuciami kierować i zobrazą sprawiedliwości wielkich urządzać. Wiem że wszystkich zadowolnić nie potrafię, ale wszystko sumiennie i sprawiedliwie chcę robić. Jeżeli nastąpi zmiana Przełożonych, Bóg widzi iż to jedynie w tenczas gdy potrzeby Klasztoru lub inne okoliczności; albo własne żądania wzniecą takową. Nigdy jednak żadna poczciwość żadna prywata miejsca mieć nie będzie. Raz jeszcze proszę Was Czcigodni Ojcowie i Bracia wspierajcie mnie modlitwą waszą bo sami widzicie jak ciężkie jak trudne zadanie przed nami.

Z przyczyny nadzwyczajnego jakie się w roku ubiegłym trafiło ze strony Zakonników bez wiedzy i pozwolenia było w Warszawie zmuszony jestem na tej odezwie położyć zaporę temu. Wzbraniam więc i zakazuję wszystkim w Prowincyi naszej wyjazdu do Warszawy bez wyraźnego od nas na piśmie lub ustnie wydanego pozwolenia, a to sub poena suspensionis ipso facto incurrenda. Może się jednak znajdzie kto i na ten zakaz nie zważając zwracam uwagę na zawikłanie sumienia idące za przestąpieniem zakazu mojego: violatio censurae incurrit irregularitatem Summo Pontifici reservatam. Jeżeli Kapłani świeccy tyle szanują swą władzę i bez pozwolenia Konsystorza żaden nie ośmiela się wdalekąż wyjeżdżać stronę to my Zakonnicy ściślej obowiązani dołegłości Władzy mamy nią zupełnie pomiatać i lekce ważyć? Zakaz ten stanowię prawem dotąd obowiązującym, dopóki przez którego z następców odwołanem nie będzie. A przełożonych Klasztorów proszę aby ten zakaz wszystkiem Zakonnikom ogłosili: Klerykom i Braciszkom zakazuję przez karę karceresu przez tydzień i postu przez trzy piątki.

W końcu nie tylko mnie grzesznego Waszym polecam modlitwom ale Kościół Święty i Prowincyę Naszą.

Sandomierz d. 27. Maja 1858 r.

/: podpisano: / Ksiądz Konrad Liramowicz Rektor Prowincyał

Ksiądz Konrad Iniannowicz
Zakonu S. Ojca Franciszka Reformatów
Prowincyi Najświętszej Maryi Panny
Anielskiej w Polsce —
Prowincyał i Sługa —

Wszystkim Najprzezacniejszym Ojcom i Najmilszym w Chrystusie Braciom pozdrowienie pokoju. —

W pierwszej naszej przeszłorocznej odezwie objawiliśmy Wasze Najprzi: Ojcowie i Bracia wszystkie moje zamiłowania z mej strony aby to co by to w Prowincyi zaszłemi z niepowiadrowaniem lub zburzeniem zimo nie sprostował i przywrócił. Ta myśl moja z szczerą chęcią z ja dnoczoną kierowałem ku temu aby odsłoniwszy przyczyny domniemane go w przód nas rozstrojenia mozolnego działać łącznie z Wami Ojcowie i BBr: nad usunięciem tych przyczyn. Czyli chęci i dzielności nasze dobry skutek uwieńczyły, czyli odezwy do Was Najśw: Ojcowie i BBr: czynione wyzwyciężony owoc wyczekiwanej korzyści przyniosły? przekonamy się stąd jeżeli w tym roku Bóg nam pozwoli więcej zaszczytnie zaprowadzonego pokoju i zadowolnienia z samych się bić jeżeli więcej dzielności szczerej wzrostu Duchu Reguły doskonałości zachowności, do prawdy.

Czuwając nad dobrem Prowincyi, nie ustaję i nie słabnę w raz wytkniętych dążnościach, by tych tej i pewniej do przyjść od ujrzanej winny, tojest dobrze wszechstronnie zakonnej, wszelkich dążności środków używać i klasztorów w tym nas wyjących. - Dlatego proszę Was Najśw: OO: i BBr: abyście niezaniedbywali Nam przyczyn jeżeli z miejsca lub urzędu zbędnej lub szkody nadawolnienia nie jesteście. - Poświęcie dzielne niechcenterowanie wszystkie dobru ogólnemu Prowincyi mich osobiste cele ustępuje miejsce celom wyższym, bo nieszukamy siebie ale Chrystusa. -

Co VI Definitorium natej kongregacyi uchwaliło to Wam najmilsi OO: i BBr: ogłaszam proszę i zalecam wyże abyście to ogarnęli sercem, a dobrej i chętnej woli 1: Na przełożonych miejscowych cały porządek klasztorowy zachowali, pożywa. Tych więc najsilniej proszę aby na-

ach upadku Zakonników obojętnym nie patrzyli okiem.
Niech czuwają nad moralnością zakonników pomnikowe słowa
które Prosper S. powtarza Przełożonym. Speculatorem dedit,
et te quia non incaute erat, et ipsum quia te tacente pecarit
flammis peremptibus perdam.-

2. Rozpowszechnił się wszędzie nas brudny i podły występek zer-
szenia zakonników nie tylko przed swoimi ale często przed
świeckimi osobami. Słyszałem od kilku kapłanów świeckich
zgrzeszam przejętych powtórzone nikczemnych i złośliwych jezy-
ków na cnotowych nawet zakonników pomówki. - Gdzież ta
miłość zabobolna, braterska zagoi? gdzie pokrycie wad cu-
dzych znajdzie przytułek, jeżeli my zakonnicy do wyższej do-
skonałości zobowiązani profesyą, wygonimy je z serc i życia na-
szego? Reverendissimus Pater Minister Generali listem pasters-
kim najczulszej żywym słowem nas upomina, abyśmy
więcej honor braci swych cenili; a podłego ostrzegli się wy-
stępku. Dii divisiones inter fratres Relatorium depositiones
& privationes aut peccata in Ordine correcta, & vocis & actus
dissentiones discordias et quidquid in famam et detri men-
tum ordinis vergere potest, ex ordinem ipsum quoque modo
divulgaverit eo ipso excommunicationis sententiam incurrat,
et si legitime convictus fuerit omnibus actibus legitimis per-
petuus privatus esset; neque absolvi possit nisi a Generali vel Pro-
vinciali Ministro Haut nos latet nonnullos existere inter nos
qui docet hec statuta jamdiu antiquata fuisse, sed maxime
in errore versantur; ipsa enim in suo robore semper permanerunt
et adhuc permanent prout decrevit ac statuit Definitorium Gene-
le Ordinis legitime et canonice congregatum in hoc nostro Conven-
Nazarethano. Mimo przypomnienia że to jest grzechem rezerwowa-
nym dosyć ciężkim wpajmię ci prawo poprzednika naszego ARS Jucun-
disi który w encyklice swojej zagraża za oszczerstwo odjęciem pa-
trostwa nawet.-

3. Uważając i oceniając większą korzyść z ustanowionej przez
ARS Jucundianum Meditacyi czytanej, polecamy aby po wszyst-
kich klasztorach odtąd Meditacye czytane były z książek już
dawniej w skazanych dla lepiej i korzystniej jest mieć w swoim
posiadaniu do rozważania nowszej, niż błądzić się myślą po od

Odrębnych przedmiotach lub zasypiac.—

Dla lepszego zebrania ducha i przygotowania się Swoją Borzą do rospoczęcia lekcyj szkolnych od dnia ztąd O.O. Lektorowie oraz z swymi uczniami odprawiać będą Rekolekcyje przy końcu Wakacyj na dni 8 przed otwarciem kursów szkolnych, sam czas lepiej wygodniej na tenmu przeznaczy, niż zimowy wielkopostny.—

5to Horaty w czasie Solwentu, niech będą we wszystkie dni śpiewane, cum gloria, Credo unica oratio. Już w niektórych Klasztorach Czeskich mianowicie to wprowadzili, z wielkim ludzi ubódowaniem i mają pociechę za co im Bóg niech zapłaci

6to Proszę aby O.O. Dyskreci Klasztoru więcej byli przychylnymi do udziału w interesach klasztornych, aby ważniejszych rzeczy przełożeni bez ich wiedzy nie robili, po roku albo tak dłużej pokazały się od tych względem nadużycia, a zatem powstała potrzeba przypomnienia prawa.—

7mo W nabożeństwie do S. Antoniego, niech nam przewodniczy przykład innych naszej Reguły zakonów.— Odbędzie się odprawiać uroczyście Nowenny do tego S. Patrona po Mszach Conventualnych poprzedzających uroczystość Jego roku z po= ról= Ob. Kazanie zapowiedzą kazno odprawić mające nabożeństwo wtorkowe ogłosić Swy= dzień votywa rezygnacyą na przeds przed Wielkim otwarciem po mszy Santus ergo, a po Segnacyi odpra= wa się przed otwarciem S. Antoniego Litania zwyczajnym śpiewem Nowicyuszy z modlitwą według Rzymskiego Kościoła zatwierdzonej—

8. Niedziele niestałowe granicy Wtorkowej i Środy, gdy Celebrans powstanie przed otwarciem Tabernakulum kiedy niewypada z Egzorcyzą— Zdarza się albowiem że i kapłan mało powściągliwy nie wie przyzwoicie Celebrans z asystentami rozmawia— Kaznodzieja w Dekanacie z mianem dawniejszy swyczaj zachowania się tego w nadmienianych polecam.

9. Kanikuła z powodu na wrot wiejskiej Parafianom

nie jawi się dawnych Ojców doskonałości życia: a powodem tego największy zgoła i ustugę przeciwnych na Parafiach gorszy od złe robby, prawodziby gremu tamtejszym Kapłanom po wszystkiego użytku być może, gdyżby Ich Bożu miał Nabożeństwo, gdy się z gorzej zajmie nie zaś w uciążliwem. powzmiarkowaniu. —

Ale niestety większość z nas na parafiach znajduje tamieści obrażenia, źródło truciznę własnego życia moralnego, jak nam smutne wydarzenia o tej prawdzie mówią. Stego powodu prosze namiłość Boga Przełożonych, aby w wizytowaniu na parafie nader uważnymi i ścisłymi byli. Lepiej odmówić, przeprosić, tłomaczyć się niemożnością, niż przyjąć usługę z której ludzie bez nabożeństwa nie przyjmują żadnych rocznych kapeliaństw a do czasowych nie chcą uciekać się zakonników pobożnych i moralnych. — — — — — — — —

10ᵉ Głośno już świat przyzywa nas o wpuszczanie siebie do robót w ogrodach klasztornych. — Niektórzy Przełożeni ośmielili się użycia ich do pracy w samym klasztorze a upominani od innych czas tamtali się, niby pozwolenie wydanymi to dekretami. — Tu wreczcie świat cały nie zakonnie na dopozwolenie niedawanie, nigdy, a teraz uzyskowanie zakazuje, aby kobiety intra claustra conventus, ani pod protestem robót ewentualnie niebyły. —

11ᵉ Polecamy aby treść Ustaw o klasztorach wychodziły nie porozdzielnej skończonej, długa, niezaś wszystkie w jednym czasie, iż około 8 godziny żadnej nie ma w kościele. —

12ᵉ W niektórych klasztorach uprzednie nie jest rozchowany dawniej uchwalony punkt do N. M. Panny w niebowzięciu przypominany przełożonym, aby w tych prosić skiele a dni inne Obiad zniesiem a kolacja spostem. W Konwencie prosze was Najm. OO. i B. Bonitosi zapobiegania, któraby nas wszelkiego złego ubiegły, przed niechętliwemi uprzedzeniami, z których się niespokojne, niesnaski i zazdrości wyrodzają się, te smutne następstwa nie przychylnie są wzrostowi na domu jego dobrego bezpieczeństwa. Jeżeli przyjdzie, dokładnie się osobistość przyjąć nie jeżeli straci z pamięci ogół, cel wszystkich naszego powołania naszej pracy

dobro zakonu, w tajnym tylko zajęciom; jeżeli trudni
będziem i niechętni do powdjęcia obowiązków naszych wyż-
szości, to obawiamy się, iż spodziewany upadek
Prowincyi. — . —

Prosze was tedy Najs. OO i BB kochani, o dobre, chętne i
szczere z uprzejmienie obowiązków swoich z atom
i przyzwoite zachowanie się w klasztorach i w śród lu
dzi, abyśmy wszędzie dobrem przykładem świecili, nie
wywołali zgorszenia, niechęci i skarg na siebie. —
Omnes enim vos filii lucis estis, et filii diei ...
igitur non dormiamus sed vigilemus et sobrii simus.
1. Tessl 5. Kiedy ludzie sami nas krytykować nie
wstydzą się z naszej inności cichości, tajemności, trzeź-
wości i pracy. Niech przeto nie zgrzeszymy w gorliwej
miłości, niech unikają w wszelkiej ciekawości i zgorszenia.
Rogamus vos fratres, ut noveritis eos qui labo-
rant inter vos, et praesunt vobis et moneat vos
1. Tessl. 5. —

Pozegnanie was Najs. OO i BB Najm. prosząc
Was jeszcze, abyście słowa moje dobrem sercem
przyjęli, i w czyn je rzeczywisty przemienili.
Pamiętajcie w modlitwach o biednie Prowincyi
i o mnie Bracie waszym i Sługę. —

Pisałem w Sandomierzu dnia 19 Lii
1858. r.

Ojciec Konrad Piramowicz

Fr. Bernardinus a Montefranco
Regularis Observantiæ S. P. N. Francisci
Totius Ordinis Minorum Minister Generalis
Commissarius Visitator Reformator Apostolicus
humilitas in Domino Servus. —

Omnibus Patribus Fratribus ac Monialibus sua cura et jurisdictioni subjectis salutem cum plenam in Spiritu S.
consolationem. —

Sanctissima est Jejunii lex ac cœlestibus beneficiorum plena — legimus enim jejunium in eo summopere conferre, qua orationis studium, virtutis exercitium, religionis decus, incrementum atq. æternam salutem spectavit. „Jejunii Venerabiles Patres! ut ait S. Basilius p. Hom. 1. de jejunio ant. med. / tentationes propulsat ad pietatem armat, cum sobrietate habitat, temperantiæ opifex est, in bellis fortitudinem affert ut pace quietem dovet." Sed ingentia ac ineffabilia sunt virtutis genera, gratiarum dona qua devote jejunantes assequuntur Jejunium — ut testatur citatus Pater Prophetas gemmit potentes confirmat atq. roborat, jejunium sapientes legislatores faut ad Deum duxit animam diligenter custodit virtutem ac perfectionem in corde nutrit — Quid plura? Jejunium Dei mitigat et placat justitiam, divina benignitatis et misericordiæ thesauros aperit, in electis Dei admirina sanctificationis prodigia operatur. — Ut cæteros sanctissimos viros silentio prætereamus, Sanctissimus Pater Noster Franciscus abstinentiis atq. jejuniis corroboratus demones fugavit, omnium virtutum genere, spiritu prophetiæ sapientiæ miraculorum ac prophetiæ donis mirifice floruit, breviter: ita eminentiorem sanctificationem acquisivit ut sacris stigmatibus insigniri ac totus in Christi Jesu expressam similitudinem transformari meruit. —
Sed quis enarrare poterit virtutem fortitudinem sanctificationem ac ingentes gratiarum thesauros quos omnipotens Deus jejunantibus contulit? — Fere omnes electi jejunio ac abstinentiis medianibus virtutis apicem attigerunt ac militiam Christi agentes in Dei ac Ecclesiæ hostes strenue prælia Domini præliabantur. ——

Hav. —

Hæc attendentes, Patres nostri jejunii leges ad amussim ac diligentius observare studebant, et præcipue hoc duplici ratione, videlicet: quia devote jejunantes vim abstinent ad damnum tentationes propulsandas in via perfectionis progrediuntur, æternam operantur salutem. —

Cum res sic se habeat, nobis est Patrum nostrorum vestigia sequi ac legem jejunii a S. Patre N. Francisco præscriptam diligentius observare et jure merito: currunt tempora difficilia ubique serpunt pericula, ubique impii in Religionem debachantur, ac passim undare miserii, pene ubique bellum inferunt iis qui omnia relinquentes Christum sequi Ejusq. curriculo omni studio ac cura profiteri contendunt. Hinc Nos Venerabiles Patres qui sic via Domini constituti Christi fideles verbo et exemplo parere et docere tenemur, pluribus donis ac gratiis indigemus, tum ad virtutis semitas persequendas, tum ad nostræ religionis dogmata tuenda tum ad ea operanda quæ ad æternam felicitatem ordinantur et dona peculiaria ut Scriptura ac Patribus docemur abstinentiis ac jejunio assequuntur. — —

Tamen hæc scribentes, haud ignoramus nonnullas Provincias in lege jejunii dispensationibus indigere in iis saltem quæ pertinent ad ciborum naturam. Hinc nos filiorum nostrorum necessitatibus providere cupientes supplices dedimus litteras Sanctissimo Domino Nostro Divina Providentia Pio Papæ IX effulgentes, ut nos hac de re opportunis facultatibus muniret. - Et S. Pontifex qui tanta clementia ac benitate claves regni cœlorum tenet et summa sapientia Christi Ecclesiæ regit ac gubernat nostris precibus indulgere voluit et quidem paterna charitate et amplissima indulgentia. Quippe benigne nobis concessit pro Viris ac Sanctimonialibus Ordini nostro subjectis unum comunus in proxima regulari quadragesima Sacri Adventus, sic unica tamen comestione, et vetita promiscuitate ciborum, exceptis diebus Veneris Sabbathi Feria IV Quatuor Temporum Vigilia Immaculatæ Conceptionis, et Nativitatis Domini Nostri Jesu Christi, quibus uti debemus cibis quadragesimalibus

Hoc —

Hoc Indultum vobis communicantes animadvertimus, omnes eo fruentes teneri singulis diebus memorata qua dragesima sequentes in choro aut privatim absolvere pro eo videlicet: Lvingve Tales. Ave. Gloria Patri in honorem Domini Nostri Jesu Christi, cum Psalmo De profundis in suffragium Defunctorum. —

De reliqua, cum nobis sit vera perfectionis studere ac animum catholicis virtutibus exornare, ideo prafato Indulto praesertim profitentes orationis, et sapientia studio aliisque piis operibus, praecipue qua regularem observantiam spectant, omni diligentia vacare satagant Verum, quia summa Venerabiles Patres perfectio est animas Sanguine Christi redemptas viam salutis edocere hinc Nos Praedecessorum Nostrorum vestigiis insistentes vos admonemus, ut in vinea Domini Nostri Jesu Christi studio laboretis ac populorum sanctificationem verbo et exempio promovere studeatis. Hoc summopere importat et va nobis si ea negligimus ac spiritus religiosa vocationis immemores monastica disciplina praecepta non implemus! Va nobis si indulgentes ac obligationum nostrarum obliti Sacramentorum administratione, verbi Dei praedicatione aliisque piis operibus Christi fidelibus prodesse non satagimus Eterna damnationis periculum incurrimus Deum offendimus ac Ordini nostro iam in multis Provinciis periclitanti grave vulnus infligimus. — Demum quia charitas est vinculum omnis perfectionis et in ipsa omnes virtutes vivificantur hinc fraterna dilectionis vinculo induere satagite, et alter alterius libenti animo onera portantes in omnibus operibus vestris maneat semper spiritus pietatis unitatis fraternitatis ac pacis. — Ministri Provinciales hanc nostram litteram Monialibus nostro Ordini subjectis communicare curent patrio idiomate versam. — Hec sunt munera qua vobis praebemus et Deum deprecantes ut omnium gratiarum genere vos repletre dignetur huic nostra Epistola q perlegenda erit in unoquoq Conventu Nobis subjecto et quidem in publica mensa finem imponimus ac Seraphicam Benedictionem intimo cordis affectu vobis impertimur.

Ves.

des manemus P. P. V. V. ..—

Datum Romæ ex Aracoeli die 15 Septembris
1858 Addictissimus in Domino Servus [subscriptum]
Fr. Bernardinus Minister Generalis.
[L S] De mandato Rmi in Christo Patris
[subscriptum] Fr. Aloysius a Genua Secretarius Gnlis
Ordinis

Concordantia cum suo originali latalus
Pinczovia d. 12 Octobris 1858 anno
[subscriptum] Fr. Conradus Piramowicz Minister Prov.

Decretum

Auctoritate Apostolica Nobis specialiter concessa a
S.mo Domino nostro Pio PP IX utentes facultatem facimus
Reverendo Patri Conrado Piramowicz actuali Ministro
Nostrae Reformatae Polonicae Minoris Provinciae quatenus
seclusa scandalo Religiosis subditis suis qui vitam com-
munem servant concedere possit, ut eleemosynas pecunia-
rias possint recipere, ac valeant, tamen non pro seipsis,
bene vero pro Coenobiis vel pro ipsamet Provincia, quae
statim cum peculio communitatis incorporentur easque
deinde penes Syndicum Apostolicum vel Substitutum depo-
rant, nec non concedere possit ut necessarii itineris causa
pravia Superioris locabis licentia, praefatis eleemosinis uti
valeant ac ea solummodo quantitate, quae ipsis necessaria
erit, tamen cum mandato rationem reddendi Superiori lo
cali et de receptis et de expensis. —.— Facultatem porro
facimus memorato Ministro ut in Coenobiis suae Provinciae
in quibus Syndicum Apostolicum vel ejus Substitutum
sive secularem sit sive Tertiarium, fuerit habere negvit, Religio-
sum Professum Sacerdotem vel Laicum exclusa Superiore lo-
cali de consensu Patrum Definitorii Provincialis Procuratorem
instituere possit eique committere ut eleemosinas pecuniarias
communitatis Religiosis recipiat, servet et quotiescumque exper
sas pro Fratrum necessitatibus faciat de mandato Superioris
locabis, exclusis semper legatariis contractibus quos

semper

semper per Syndicum Apostolicum seu Substitutum
fieri debent. ——

Datum Venetiis die 15. Augusti 1858. anno

Fr Bernardinus Minister Gelis ——
Fr Antonius Mra de Tybure Ex Custos pro
Tempore Gelis Ordinis. ——

/: subscripti :/ Fr. Conradus Rekt. Minister

Prowincyał
Reformatow
Prowincyi N. M. Panienskiej
w Polsce
Chełm d 18 Listopada 1858 r.

№ 15.-

Do
Wszystkich Najczarowniejszych
Ojcow i Najmilszych w Chrystusie Braci Ojcze Prowincyi
i Zakonnych. ——

To ukochanej pierwszej Wizycie
w drugiem roku urzędowania moiego, czynię do Was Najczarowniejsi Ojcowie i Bracia Kochani
me uwagi, odezwę z przyczyny danego mi a Reverendissimo
Patre Ministro Gelis Decretu co do brania i uczycia pieniędzy
Jak we wszystkich Prowincyi naszej Klasztorach w czasie
kanonicznej Wizyty odczytałem Zgromadzeniom ten Dekret i
oznajmiłem z jakiemi uroczystemi i silnemi wyrazami nietylko O Jenerał ale nawet sam Ojciec Swięty Pius IX nakazał mi gorliwe
czuwanie i przestrzeganie aby ten główny punkt Profesyi
naszej ten Wielki Przykład Reguły co do pieniędzy Ubostwo nad
wszystkiem pogwałcony w całej swej ścisłości był zachowany
Vi vos autem non andie rzekł Chrystus do Apostołow i ich następ-
ców. - Mimo Jego Namiestnik rozkaz wydał słuchać Go mamy
i z najwiętszem posłuszeństwem dopełniać Go zamiemie mi na
uwadze. —— Nie poprzestając na pierwszym ze czasie Wizyty ogłoszo-
nym Dekrecie O Jenerała i zapowiedzeniu Mam Najmilsi Ojcowie
i Bracia jak mamie wedle myśli tego prawa powtornie odzywam się do Was prosząc i zobowiązuję abyś
cie się do tego Dekretu najzupełniej zastosowali. -

Nie Mam nieogłaszam nowego myśl tego prawa
znany dobrze od przeszłych Kapitulnego życia - Chcę tylko powiedzieć i przypomnieć iż do posiadania osobnych
rzeczy pieniężnej jałmużny żadnego nie mamy Prawa

mii

mi nas usprawiedliwić nie może, nie ostoi nierzetelna. —

W Regule naszej w Rozdziale IV mowi S Ojciec i Prawodawca praecipio firmiter fratribus universis ut nullo modo pecuniã recipiant Nicolaus III in Const. Art. 4. num 3. wyrzekł. manifeste patet ea pramiis ipsos fratres non solum a receptione proprietate, dominio sive usu ipsius pecuniã verum etiam a contrectatione quabibet ipsius et ab ea penitus alienos. —

Tak sami mowi Klemens V. Za jest wyrok ogolna Kosciola Swiętego rozciągnięta do wszystkich Zakonów obowiązanych pro tempore Ustaw Kanonicznych Prawa Kanoniczne ciężkie kary wkładają na Zakonników wykraczających w tym względzie a nawet pieniężnym Proprietarzom odmawiają pogrzebu Kościelnego. Religiosi habentes et retinentes pecuniam privantur sepultura Ecclesiastica Zapomniałem to było przez nas po części i jakoś nieszczęśliwie tak wielkie prawo mniej od innych pomnieyszych gorliwością naszą objętym było. — " —

Dziś gdy wola Ojca Sgo Piusa IX i rozkaz Najprzewielebniejszego Ojca Jenerała wolają na moje zamienienie milczeć mi nie godzi się wcale - nie wolno mi i niemogę zamilczeć z jednej strony Ojcu Jenerałowi nie posłuszeństwo co mi Najwyższa Władza polecila z całą gorliwością i poprawiwszy najprzod siebie wystrzegać się w tym punkcie z całą mocą powagi i władzy mi służącej dać wykonanie mysl dekretu Ojca Jenerała. Spodziewam się że mi to łatwo nie i ciężko nie przyjdzie, że łaskawości ze strony waszej nie zataję. Bez zarzutu dobre chęci i usposobienia Wasze Najszanowniejsi Ojcowie i Bracia kochani przyjdą mi w pomoc. — "

Pragnąc zaprowadzić najdoskonalsze życie wspólne z nadzieją którego rozdzielenia potrzeby z OO Definitorami naradzać się będę. Z obowiązuję najprzod wszystkich podwładnych aby jakie kolwiek mają lub mieć mogą jałmużny pieniężne takowe jeśli jeszcze nie zrobili tego natychmiast pod formalnem posłuszeństwem oddali Przełożonemu albo zamiennie zeznali że u siebie lub gdzieindziej żadnej nie mają jałmużny pieniężnej. — " —

Z obowiązuję też pod zamienieniem Przełożonych i wszystkich Bracia aby nie to aby wszelkie potrzeby Zakonników przez Regułę mam pozwolone chętnie bez burzenia i oprzykrzenia zaspokajali bez tej wzajemności życie wspólne nie utrzyma się rady. — "

Niech się Przełożeni nie troszczą o niedostatek wszak widzimy że Zakonnicy w dzisiejszym położeniu rzeczy wystarczająco mają na potrzeby swoje a jeszcze jak za przykładem rozkazują czasami niewypłacalne i nie wiem na jakie cele składane. —

Gdy bazo

Gdy każdy wszystko co we swej posługi mieć może oddać Przełożonemu a wszystkie życia i prawy wszystky rozumieć, wszelka rzecz z tych rzeczy przywłaszczych bez przyzwolenie i bez wiedzenie za brzymywanych wszystkiego nie wszystko. — Trzeba tylko dobrej woli i chęci, trzeba mieć miłość ogólną i brać a wszystko najlepiej i najchrześcijańskiej pojedzie — Czym ten kto tego wykonania domaga się przezemnie Regula S. i C. Seneca będzie najlepszym przewodnikiem Zakonnosci Matce, najrozumniejszej wszystkie Prowincyi o stopniu doskonałości Zakonnego życia — Wyprawiedliwi wiele bardzo przeszkody, wymierzy w obec wszystkiego przechowania się oderwania się naszego od rzeczy i miłość mianowicie. — Chętnych i Posłusznych odkwalifikuje do Przełożeństwa a Mistrzów wszystkich przekona że do przedkładania innym nie są odpowiedni. —

W Myśl Dekretu działając już w Sandomierskim Klasztorze jako Rezydencyi Matki ustanowiłem Prokuratora A.R.P. Cyriacum Sobczyńskiego i z wielką powieścią serca widziałem chęci na Przełożonego i całego Zgromadzenia które przyjęto ducha tego prawa i z Zakonna powolności spełnić przyrzeczenia obowiązek Już sam wprowadzenie życie wspólne iż wszystkie prace odbywać będą na Klasztor a ten zaprowadzi będzie ich potrzeby. —

Co do innych Klasztorów stanowię Prokuratorów w Opatowie M.P. Eusebiusza w Krzemieniu M.P. Erazmusa w Solcu R.P. Dominikanów w Sokolu A.R.P. Franciszka w Pinczowie R.P. Cerceriańskim w Szczekocinie Ponieważ nie jest electus Guardianus zostaje Prokuratorstwo w rękach Prezydenta A.R.P. Fulgentiusa w Pilicy R.P. Patrycjusza w Krakowie Ponieważ jest Subsidiat nie stanowię żadnego. — Jeżeliby dotąd Zakonnicy nie oddali swej Fatuizny po ogłoszeniu mojej odezwy są obowiązani pod sumieniem złożyć co mają u Przełożonego albo za niemnie zeznać że nie wcale lub więcej nie mają. Przełożony dopiero odda przy Dyspozycjach o Prokuratorowi — o Prokuratorze niemoże najmniejszych robić wydatków i czemkolwiek zarządzać bez wiedzy i pozwolenia Przełożonego Matki sam bowiem jest Rządcą Klasztoru. — " — Jeżeliby o Prokurator nie był w domu Fatuizna będzie u Przełożonego. — " —

List nasz obecny Przełożeni ogłoszą publicznie w Refektarzu a nieobecnym w domu zaraz bez włóczenie są obowiązani pod sumieniem Ojca pierwszej zgromadzenia odczytać aby nikt później nie tłomaczył się nieświadomością. —

Przełożeni.

Przełożeni zamotnych tych klorzy mięszkańcami nasi ojca S. Piusa IX rozkazowi o Generała i Naszemu, nieustraszeni słow ozowy naszej i Kościoła na przyszły Wizycie odbywają - dym dysko i jedynie tym sposobem wyto czy się Samę dysku okrasznym zgorszeniem jakie miały miejsce dość często ze strony chciwych pieniędzy Zakonników ze zgrozą przez klas nie i wygedzywanie dopominających się zapłaty za swoje usługi. —

Tym sposobem zaradzi się istniejącym jeszcze niekiedy nadużyciom drinków ze zgorszeniem świata. — Wzywam was Najszanowniej si OO Exprowincjałowie. Patronie Prowincyj OO Definitorzy Przełożeni Klasztorów i wszyscy Ojcowie i Bracia do wspólnej zemna pracy nad dobrem Prowincyj. — Niedbałajcie zarzutami i kompletka ale wspierajcie dzieło swoje które jedynie honor Zakonny i spokojność sumienia naszego na nas celu. — „ — Spokojni będziemy w czasie spokojniejszy przy śmierci bo na duszy ciężyć nam nie będzie uwięzł Boga i O S. Franciszka. Praestito finimter laboribus universis sit nullo modo pericolum revertendi. —

Nie przyjdzie na nas przekleństwo O S Franciszka w tych słowach zawarte Od Ciebie Najświętszy Ojcze! Ale owszem wzpełni się na nas Boża obietnica w Ewangelii wypowiedziana Beati pauperes Spiritu quoniam ipsorum est regnum celorum. Math. 5. —

Proszę Boga aby moje dobre chęci wspierał swą Łaską Panską i Was Najmilsi Ojcowie i Bracia abym we słowa moje pojęli a dobrem serem i powolną chęcią wypełnili. —

Pozostaję Was Najszanowniejsi Ojcowie i Bracia w dobrej pozostając nadziei że w modlitwach waszych nieprzepomnicie sługi Waszego i Brata. —

Pisałem w Klasztorze Chełmskiem dnia i roku jak wyżej. —

L. podpisano L. A Konrad Piramowicz Reform Minister Pris. —

Ksiądz Konrad Piramowicz
Kapłan S. O. Franciszka Reformatów Prowincyi
Najświętszej Marya Panny Anielskiej w Polsce
Prowincyał. —

Wszystkiem Najszanownieyszym Ojcom i Najmiłszym w Chrystusie Braciom pozdrowienie przesełał. —

Działając w duchu Praw Zakonnych nakazujących Przełożonym troskliwą staranność o dobro Klasztorów, nieomieszkuję dopełnić tego, co ku temu dobru Prowincyi naszej winno pomóc może. —

Nie stawię

Nie stabno w obyczaiach moich ani wstrzymuje się wspaniałe przed braciami, z jakiemi spotkać się mi wypadnie. — Gdy jednak są potrzeby przez wspólne bytowanie rady z Ojcami Definitorami załatwić się mające, gdy są niektóre urządzenia które jedynie przez władzę Zakonu w pełnym komplecie zebrana zrobić się mogą, postanowiłem złożywszy do myśli praw naszych z woli Kongregacyi Zakonnika i tę Mam Najmiłsi Najizanowniejsi Ojcowie i Bracia niektóre niniejszą odezwą ogłaszam. —

Dla dopełnienia wszelkich formalności pozyskałem naprzód przywilenie Reverendissimi Ministri Generalis jako rownie i Wysokiej Komissyi Rządowej aby wszystko prawnie zrobione wolnem było od obawy jakichkolwiek odpowiedzialności i zarzutów. — Porozumiawszy się z Ojcami Definitorami wybrałem na odprawienie Kongregacyi Klasztor Sandomierski dzień 13. Lipca r. b. dotąd zapraszam A.R.P. Innocentium Czerwonka Custodem Provincia A.R.P. Franciszkum Międzogorski Subrogatum, A.R.P. Cyriacum Sobczyński Subrogatum R.P. Bartłomiejem Dębek Definitorem R.P. Nicolaum Pastermakiewicz Definitorem i R.P. Vincentium Martkiewicz Secretarium Provincia juratum i byłe w dniu 11 Lipca powitać pragnę. — Wszystkiem zaś innym przybyciu do Klasztoru Sandomierskiego w czasie Kongregacyi zabraniam. —

Dla rozpoznania dokładnego stanu Klasztorów Ojcowie Gwardyani ummiennie spisane obszerne Akta wymienione przedstawić grato summo zi prowincyalne reperanye wszystko to przez Ojców Definitorów sprawdzone przyznane i podpisane mieli z świadectwami OO Lektorów o postępie innowatorów i rezolutorów klasztorów przedwszystkiem do wymienionego Klasztoru nadesłać. —

Żeby zaś cała czynność przyszłej Kongregacyi pod wpływem i kierunkiem łaski Boga wyrozumną być mogła, Radzę gdy pokory i błagania do Ojca światłości od którego wszelki dar doskonały pochodzi omnis donum perfectum a Patre luminum aby zgromadzeniu naszemu błogosławić i ducha Sto Ducha mądrości i poznania dał raczył abyśmy wszystko na chwałę Bożą dobru Prowincyi i pożytkowi Waszemu urządzili. — I Wasze Najmiłsi Ojcowie i Bracia proszemy abyście po tęgości modły Wasze z naszemi i dla tego przypominam Wam aby z wyjątkiem suffragia we wszystkich Klasztorach w tym czasie odmawiane były a w sam dzień Kongregacyi mieli będzie jak przymie Votiva de Spiritu Sto a po niej Veni Creator Kapłani przybrania Kollekta de Spiritu Sancto w większą błagania naszej Ojcowie i Bracia komunią Sta w tym dniu ofiarować będą, dla uproszenia łaski Ducha Najwyższego. — O! módlmy się wszyscy Najmiłsi Ojcowie i Bracia abyśmy wsparci pomocą nieba wolę Boga poznali, a czy większej czy mniejszej zdatności do nas ofiary Mszalnej z Oppusty Stolicy Apostolskiej Patroni wyexpirowały już Akta Klasztorów dokładnie przejrzeli i przy Schedzie umieścili gdzie już takowe nie istnieją. —

Przekonawszy się

Przekonałem się na Wizycie że prawie wszędzie Sakramenta z ubożone i zakonnicy młodzi cierpią nawet chwilek potrzebnych. Ze obowiązuje Prato rzonych aby przed końcem roku posprawiali potrzebną bieliznę i chwo ściła Mellamów – ogroza przejmuje widząc w ostatniem opuszczeniu i zaniedbaniu zakonników ubogich w kwadrach i obertogu. Bez przyzwoitego zakonnego przystrojenia sypiających. – Mogąc się im do zakonu przypatrzeć niedomagaiących odemi opieki, nawet w chorobie jak były zazalenia godni życie Powtarzam raz jeszcze zlecenie moje i nakazuję aby szczegółowo w Schedzie zamienie co było do Sakramenta sprawionym. —

Wkońcu pozwolcie najczcigodniejsi Ojcowie i Bracia abym Wam odsłonił boleść moją jaka w przykry sposób obiewa mi duszę przy wyborze mi nie były głowne obawy aby w czasie urzędowania mojego nie nastąpiło w prowincji rozwolnienie zakonności. Pojąłem ja do brze całą tą powołanie ważność urzędu i ciężką odpowiedzialność przed tronem Najwyższym, drżącą mnie za zimne, leniwe, obojętne i zgorsze mieniu chwały dopełnienie powołania mego. — Nicbiorę gorliwej chęci mojej w bezustanne odżywianie zwykłej wstrzemięzliwości, ale sam ja pozostanę gorze jest najubożniejsza, najczystniejsza i najważniejsza część profesji naszej, podstawa całej Sakramenta zawód dalszego rozwoju obserwancji zawsze od uszanowania przykładu od sumienia dowolnego dobrego rozrządzania przełożonych. —

Ostatnia odezwa moja stanowi odnowienie Ojca Jenerała z woli Najwyższego Ojca wydany nakazałem mocą tegoż ślubu profesji naszej posłuszeństwa aby wszyscy Sakramenta i wszystkie przez Stolicę Apostolską nakazanem jest ze na podwojną zarobek mogą obrzymaniem odpowiedzi. — Niestety powolności przełożonych mieszkańcom Sandomierzu spełnionym. — w niektórych był przeciwnikiem wszelkiego pomocy ale przeciw woli Ojca Św. – Sakramenta bez zamienie rozrządzają i zatrzymują mi cze i mieszkańcom bez- mocą władzy mojej i rozkazu mi dane go nakazuję aby po odczytaniu tej odezwy natychmiast wszystkie wszystko co z jałmużny mieć mogą oddali przełożonemu pod karą Cenzur Kościelnych. – Odezwa ta wszystkim mieć będzie odczytaną. — „ —

Na ostatniej kongregacji z mianowania Ojców Definitorów publicznym zakazem mianem nadużycie w chodzenia Kobiet Kościoła Claustra Conventus przecież pomimo ten zakaz dość było mocniej na prawo Kościelne miałości w niektórych przełożonych do przestrzegania woli Kościoła i naszej

Smogarzewski

5 mogąc chęci moje owowczas uskutecznić, jeżeli ciężkie opłaty nie ciągnie się
uskarżeniu będą. Nierozważnie bez sumienia bez w porządek w prowadzać
bez istotę professyi naszej w życiu czynu w prowadzać jak postanowieniem
jest mojem stałem bez i najszczerszą najżywszą chęcią moją. Niech więc te
wyrazy świadczą przywiązanie o dążnościach moich, ostrożą Moszan na
szego przed nieprawdziwemi zarzutami. o brak gorliwości i wzrostu do
świętej obserwancyi; mogli zaprotestuję przeciwko tym którzyby kiedy
kolwiek podwiortanym nieprzychylności w następnem powiedzieć mogli
że za czasów moich rozwolnienie się rozszerzyło. —

My Najczcigodniejsi Ojcowie którzy macie miłość
Zakonu którzy odznaczacie się gorliwością o cześć professyi naszej My
którzy rozumiecie posłuch Zakonny My Najmilsi Ojcowie pełni troski
o upadek czystości Reguły naszej wspierajcie usiłowania moje dobrym
przykładem czuwaniem nad zachowaniem rzeczy Władzy Zakonnej gor
liwem udzielaniem nagan tym, którzy bez wszelkiej zwłoki na rozporzą
dzenia nasze zabiegają. — Na powiedz waszą moje to przekonanie że
przy wyborze Przełożonych pojmujących myśl Dekretu Ojca Jenerała
cały ogrom czystości tego prawa i otwierających serce swoje na głos
rozkazu, a nadewszystko przy pomocy Bogiem wprowadzicmy wszelki
porządek i zachowanie Reguły w Prowincyi zabezpieczemy potrze
by Zakonników przywiązamy ich do Oblatów a w miłości zobopol
nej wyrozumieniu potrzeb ich serca i życia przyjemnego w harmonii
braterskiej non dominantes in clero nieparując ale służąc mi
łością ale błogosławiąc jako Synowie jednego Ojca chwalić będziem
Boga co raz okazalszemi nabożeństwy i życie w pokoju w swobodzie
bowiem i uciechy, nie się nam ciężkiem wydawać będzie bo
wszystko na miłości w zniesieniu i zabezpieczeniu sumienia i łaski
się będziem strzedz łaski Boga - peccata vel Libi in
perditionem. —

Pozdrawiam Was Najczcigodniejsi Ojcowie i Bracia
Koledzy polecając Waszym modłom Ojca Sgo Pawła
IX Kwiat Świętej, Prowincyę i mnie Brata
waszego i Sługę. —

Pisano w Sandomierzu d. 24 Maja 1839 r.

Przedpisano ks. Konrad Piramowicz Rekol

Prowincyał

Ks. Konrad Pisanowicz

Zakonu O. S. Franciszka Reformatów

Prowincji N. M. Panny Anielskiej w Polsce

Prowincjał

Wszystkim najszanowniejszym Ojcom i Najmilszym w Chrystusie Braciom tejże prowincji pozdro wienie przysyłam

Czas urzędowania mojego, na który przed laty dwoma wybra ny zostałem kończy się niebawem. Jak Was Czcigodni Ojcowie, przy obięciu obowiązków, wyborem waszem mnie włożonych bratersko odezwą miałem przyjemność powitać; tak dziś przy schyłku przyto żeństwa, chcę Was podobnym słowem pożegnać, zarazem osobiście na ostatniej wizycie, w uściskach braterskim zawrzeć nie zdołam tego uczuciem. —

Słowa moja przekazuję Waszych Najszanowniejsi Ojcowie i Dro dzy mi Bracia! Śledząc badawczym wzrokiem jaki ślad uchar[illegible]teryzuje okres postępowania mojego w stanowisku Przełożonego Prowincji jaki będzie owoc usiłowań i dążności moich, dobro i wzrost za konu mojemu, na cele jakie stawo nych Braci dla się posty szeń przewodnią w wspomnieniu epoki urzędowania naszego. —

Gdy Mężowie wszystko rozumem i cnotą w zniesieniu zaimujący nowisko Przełożonych niebyli w możności wszystkich, stermidzić ich odanych, szczęśliwie zaspokoić, rożnorodnym życzeniom dogo dzić, — niebyć przedmiotem cierpkiej niechęci, o tem mniej jak niż szy i dalecki od owych Mężów którzy nam poświecają w ciemni naszych pożą naukę i wielkim cnoty sercem, tem mniej jak mogę dumnem sięgać pragnieniem, bym wyszedł z urzędowania urzędo wania mojego z tem przekonaniem, iż byłem wszystkim dla wszystkich, — iż Braciom moim służyłem dogodnie choć zaw sze wiernie służyć pragnąłem, iż wszystkich oczekiwania za spokoiłem, a zdaje wprawszechnej życzliwości serc dosmie zwró conych, mych Braci zostaję. —

S. Paweł

S. Paweł Apostoł powiedział: iż gdybym się ludziom podobał sługą Chrystusa niebyłbym." Ta Święta Apostoła nauka, była mi wciąż wpamięci wielką moją prawdą obrana, a złąd obecna a złąd wrzeczach gdzie pierszeństwo prawdzie istuszności oddać się powinna dyktowało mi sumienie, niemogłem zamilczeć iniegodziło mi się nigdy ludzkim pokierować względem. -
Z tym iedynie razie niechcąc obrazić sprawiedliwości i prawa, mógłem obrazić czyie nadzieje, nie odpowiedzieć ich życzeniom. -

Jednak cieszac się przekonaniem sumienia własnego iż prawdą zawsze rządzić się umiarkowaniem i delikatnością iaka się winna, ile kapłanom i Zakonnikom z nay doważ powinna; zmiem odezwać się do Was Kapłanów Ojców i Braci Nowy Przymierzy ludu Izraelskiego którzy przy złożeniu urzędu swoiego odezwał się do ludu. - „ Loquimini de me coram Domino, et quemcumque calumniatus sum, et oppressi cuiquam et de manum cuiusquam munus accepi et restituam illud vobis." Reg 12. Mówcie omnie przed Panem czym kogo zpotwarzył, czym uciskał którego czy dał czyiey ręki wziołem, a zwrocę go — Zawszem dosięgły bowiem
wszystkiey przeszłey mnie serce wrzkome
mnie nie przeszły bowiem nigdy w Prowincii pociski boleści bez wszelkiey przyczyny w mem serca wrzucone na które od zwykłem milczeniem. - Głos moy wpóźnieyszych odezwach, nagaminiony powszechnie wykroczenia przeciw prawu Kościoła wobec Jenerała, obraził nie których. - Coż za okropność niestety iakaż ciężka choroba organizmu za komuś, iaka smutna sprzeczność aby wolno było gwałcić prawo kościoła i wystawiać Karzy; zamnie aby nie wolno było upomnieć się o kompromitujące mnie pogardy. -
Encyklika aby konieczności moią było milczeć na tak otwarte złamanie głównych punktów Professyi! Zaprawdę to sami Czcigodni Ojcowie i powiedzie, kto ma słuszność wtym względzie. -

Ale u mnie w mem sercu te miłą nadzieię, że słabość ta jak objawem przechodniego do lepszego stanu, nie zaprowadzi ona śmierci, pomocą Bożą wyjdziemy z niey do życia miłości i pokoiu Czasowe nie chęci, chwilowe nie zaciemnienie zmysłu szczęśliwie pod wpływem zdrowszego przekonania, iakie z serc większości Zakonu wypłynie, wzbudzi uspionego Ducha prawdziwey obserwancyi. Mam wielką wiarę w pomoc Bożą dobrey sprawy, wiarę - wtryumf sprawiedliwości prawa i prawdy która musi być wyzwoloną z pod przemocy uprzedzeń nowych

i nieszczęśliwy

i nieszczesliwy wskrzesnosci, a wtenczas błysnie inna postać Zakonu
bochatemi iego ozdobkami wsciąż kresi iformie, bydzie pokoj
wnas, kłótnie spłynie na synow pokoiu —

Jesli wzburzone przeciw mnie umysły zpotwarzą czynnosci i słowa
moie, to przecież mam na pociechę ze Ojcowie zacni mężowie prawi
Zakonnicy gdoni, nie podzielą ich nie sprawiedliwych wyroczeń i krzywych
a Prowincia wyrozni słuszność opinyi od perzyrzadkich pomowek —
Ja czuie się wobowiązku pobliznie złozyć podziękowanie Wey-
szanownijszym Oycom A. R. P. Jucundino Czerwonka Ex provin-
ciali i A. R. P. Francisco Mendrogoski Ex Vicario prowti Patrom
Prowincyi i Ojcom Definitorom iż podziałaiąc we wszystkiem
me zdania zamiary i dazności szczegolniej co do życia wspolnego
insunięcia proprietarstwa całą swą gorliwością niebyłko mnie wspie
rali na obradach Kongregacyinych ale iszcze swemi uwagi wzmacniali
ducha mego — Mam te miłość pociechę pocieszytelnem słowa igorliwosci
tych Najszanowniejszych Oycow, a oraz i nowo obranych, naten rok
Przytoczonych niewychodzących w sprzatki z prawem, przyspieszy
się zwrot do czystej i dobrze pojętej za konnosci, — a opieka ich
troskliwa załatwiaca wszystkie potrzeby zakonników ograniczone
lub nie ograniczone przez Kongregacie zapewni ich, pokoj nasz,
usunie powody do wyrzekania na rozporządzenia nasze; a nabyte
przez wszystkich zakonnicy opatrzeni nie, co im iest potrzebne
zrozumieniem ducha prawa, i korzyść dla wszystkich płynąca z niego. —

Jesmy iszcze za uważyli na ostatniej Kongregacyi iż ciągłe
i długie bawienie na Parafiach Zakonników zrodziło nawet
nastarszych do szczętu ducha zakonności Stało się powodem chciwy
dlaza koni Dlatego V. Definitorium uchwaliło aby zaden
przełożony nie wyjeżdżał na parafie dłużej nad dni 30. wyjąt-
wszy tych którzy odnas maią na to pozwolenie np. ka-
pelan w Strubieszowie. — Polecam aby zakaz ten subformali
obedience niebył tylko na papierze lecz wcistym wykonaniu
o co dopytywać się będę. —
Nadto odnawia się dawny zakaz aby żaden Przełożeni, a szcze
golniej prywatni zakonnicy bez naszego pozwolenia do innych
nie wzbrali klasztorów. —
Przypomina się sumienniejsze zapisywanie percepty i expensy
iumiarkowanosc wydatkowanie. Ciężkim iest grzechem marnotrastwo
jałmużny.

lub obracanie

lub obrocznie na niepotrzebne a częste wyjazdy Zakon się oraz
aby Przełożeni w większych rzeczach działali z porozumieniem się
innemi domami Prowincyi. —
W końcu pragnę pozostać w sercu waszym Najszanowniejsi
Ojcowie Bracia a chcąc pozyskać braterskie wasze dla mnie uczu-
cie silę się wciskam w waszą pamięć i braterską życzliwość
Z pośrodka was wziętych na Przełożeństwo będąc wyjeżdżam
wracam znów do was wpośród was. — Nieuniknione moie bez-
pokrycie przybawieniem braterskiem doicie mi miejsce w sercach
waszych, doicie mi wyraz przychylności i braterstwa. —
Niezgasłem w mej duszy życzliwych dla Was Wszystkich uczuć
Najszanowniejsi Ojcowie i Bracia mi drodzy! niech te oświad-
czenie wyrazy moie pozostaną w pamięci waszej i staną się
środkiem z którego by życzliwość wasza pozyskała kumnie. —
Tem słowem was żegnam Najszanowniejsi Ojcowie
Bracia Waszym modlitwom poleram Oyca Swiętego
Pisarz XX go Kościoł swiąty Prowincią innie brata
Waszego i sługę. —

pisałem w Sandomierzu dnia 18 Lipca 1859 roku

X Kondrad Piramowicz Ks
Prowincjał mpp

Ksiądz Patrycy Przylibski.

Kohorsu S. O. Franciszka Reformatów Prowincyi Najświętszej Maryi P. Anielskiej w Królestwie Polskiem. Ex Definitor i Kronikarz tejże prowincyi wyznaczony Kommissarz i Wizytator Generalski i w Chrystusie Panu sługa.

Przewielebnym Wielebnym i czcigodnym Ojcom i Najmilszym Braciom najlepszego zdrowia i obfitości łask Bożych.

Nie jest to nowa rzecz, że w Zakonie naszym Seraficznym Świętego Ojca Franciszka wypełnia się rozkaz wgmieniony w Regule Św. co trzyletnia obierania nowych Przełożonych na kapitule Zakonnej.

W tym to celu przeprowadzenia na zbliżającej się kapitule, zostałem wyznaczony i umocowany od Najwyższej władzy Zakonnej z daty 11go miesiąca Sierpnia roku 1859, która to władza obecnie w osobie Najprzewielebniejszego Ojca Bernardyna a Monte Franco Ministra Generalskiego znajduje się, jak wam to już Przewielebni i Najmilsi Ojcowie i Bracia wiadomo.

Nie inaczej jak uchylając barki moje pod prawo posłuszeństwa Świętego mogłem przyjąć ten obowiązek Kommissarza i Wizytatora Generalskiego, podnosząc serce i dłonie moje w niebo do Ojca światłości, uznając moją niedołężność, prosząc i błagając o nieskończonej dobroci Jego, a żeby raczył spuścić promień światłości Swojej, oświecić mnie dobrocznością Łaską Swoją i udzielić dary Ducha Najświętszego Pocieszyciela, a żebym mógł godnie odpowiedzieć obowiązkowi włożonemu na mnie i następującą Kapitułę z Chwałą Pana Boga z pożytkiem zbawiennym Zakonu i Prowincyi naszej z zadowolnieniem wszystkich Najprzełożonych Ojców i Braci, jako członków tejże Prowincyi odprawić.

Zwracając się do Was Najmilsi Ojcowie i Bracia Niniejszą odzywam, zarazem zamawiam sobie przychylne wspomnienia wasze w następującej Kanonicznej Wizycie, która za Łaską i pomocą Najwyższego Boga mam odprawić.

Tem więc że nie jestem obcem dla Was Najmilsi Ojcowie i Bracia, ale jestem jednym z pomiędzy Was Brat wasz z tejże jednej Matki Prowincyi.

Na tej Kanonicznej Wizycie, którą mam zacząć a obecnego stanowiska słowami do tych słów: <u>Posui te Rectorem curam illorum habe Ecol</u> Postanowiłem Cię przełożonym mojej o nich staranie.

Moją powinnością będzie Napędzających upomnieć, upadających podźwignąć, chwiejących się, obojętnych, ustających w doskonałości Zakonnej przestrzedz zachęcić, wszystkiem słowo pociechy udzielić, i w powołaniu zakonnem utwierdzić; do postępku bowiem w życiu Zakonnem, do wzrostu życia Duchownego i zapewnienia sobie zawsze-

mia wiecznego

nia wiecznego, nieodbędnym warunkiem jest duchowne światło i ciepło, czyli coraz większa znajomość Woli Bożéj i nadprzyrodzonej pomocy z Nieba. — Lecz gdzież tego ciepła i światła czerpać? Zbawiciel Nasz Chrystus Pan, po dokonaniu odkupienia, żeby wszystkich ludzi przysposobić do uczestnictwa nieskończonych zasług swoich, żeby to życie dawcze światła i ciepło krzyżujące z krwawej Golgoty, dzięgło aż do krańców ziemi i przeszło do każdego w określonéj mierze człowieka i do wszystkich następnych pokoleń, żeby tym sposobem całą ludzkość ogarnąć, pociągnąć do siebie i zbawić: powołał i rozesłał na cały świat Apostołów z Piotrem naczelnikiem zabezpieczył. Nauczajcie wszystkie narody: ta postawa nieustannie się sprzeciwia z ich życiem, więc w następnych wiekach i czasach wybrał Pan Najwyższy Ewangeliczny Gospodarz Mężów Apostolskich, jakim był między innymi nasz Patryarcha Seraficzny S. O. Franciszek, którego napełnił Duchem Swoim i kazał mu napisać Regułę dla Zakonu, którego miał być Patryarchą i Zakonodawcą, a żeby szczerze postawę Apostolską, przez Jego zakonnych Braci i Synów słowem i przykładem wypełniana była. —

To same słowa i tę naukę powtarzają przełożeni Zakonni w dopełnieniu powinności włożonych na nich, jakoby mając zdać rachunek sprawiedliwemu Sędziemu Bogu za powierzonych ich pieczy starania. Lecz niestety, wyznać musimy ze obojętność na wszystko najświętszym i koniecznie potrzebnem do zbawienia, zaczęła się w służbie Bożéj, pogarda i lekceważenie przepisów i praw Zakonnych wcisnęły się do naszego ubogiego Zakonu, bo widzimy jak w niektórych Zakonach przemaga chęć więcéj starania się o potrzeby doczesne ciała niżeli o potrzeby duszy, której ledwie ostatnie między zostawują. Widzimy jak zaniedbywane bywają przepisy upomnienia, strofowania zbawienne i rozporządzenia wyższych przełożonych.

Tyrzymy jak zaniedbywane zostają od niektórych Zakonników Reguła i ustawy Ojców Świętych, pogarda i zaniedbanie obowiązków stanu, wszystko to pochodzi z obojętności ostatniéj i oziębłości ducha. Przyczyna zaś na zgubną nieprawość i nieprzemijającą się bo swój, który w przyszłości czeka, nie jest to rozum i oświecenie, ale obłąkanie i zaślepiona uparszywość, jest to brak wszelkiej uwagi religijnéj i zbawiennego Postanowienia. —

Czując ważność mego stanowiska i wyboru, pragnąłbym w serca oziębłe i obojętne wlać i rozniecić choć iskierkę ognia miłości Boga, gorącości ducha, gorliwość o zachowanie Reguły i praw Zakonnych, dlatego nie nie uchodzi się więc tych słów: Ignem veni mittere in terram et quid volo nisi ut accendatur? Ogień przyszedłem rozniecić na ziemię i pragnę żeby się rozniecił.

Czyliż się do nie stosuje do niektórych zakonników, jak ich nazywają ni złych ni dobrych, o których powiedziano, że byt ni zimnym ni gorącym zaczną się wyrzucać z ust moich dla których oziębłość i stagnacya jest stanem normalnym, a postęp w doskonałości zakonnéj i gorącości ducha, gorliwości o chwałę B. B, o zbawienie dusz

w tamtéj

własnéj, jakby marą senną. Któż ich z tego letargu rozbudzi? Czyli rady przestrogi i napomnienia? te nieskuteczne — Czy skrupowania własnego sumienia? to ostatnie, czy odezwy przemowy przelożone czułe i wzruszające? te spowszedniały. Pomimo wszystkich tych duchowny skołatany własnem sumieniem mowi sam do siebie: jak się w Ewangelii nad Samarytanką hominem non habeo niemam człowieka. Na to wszystko potrzeba jest ognia miłości Pana Boga, gorącości ducha, a wszystko nam przypodzie łatwiéj i miłéj. Wszystkie obowiązki nasze zakonne połączone z rozmaitemi niedogodnościami i przykrościami będą nam słodkie i lube, to nam zapewnił nasz ukochany Zbawiciel. Jarzmo moje słodkie a ciężar mój lekki.

Czemuż zwiat nigdy się nie odważy w podobnych do nas przemówić wyrazach, bo świat czuje niedoskonałość swoję, w dniu nam ochłody i pociechy, bo On nigdy krzyża słodkim ani ciężaru lekkim uczynić nie wydoła, Bóg sam jeden, łaska Jego uczynić to może. On jeden może to serce zimne i niewyrobione uczynić ożywić i ogniem miłości swojéj rozpalić i nanowo odbudowować i ożywić.

Jak wędrownik z wierzchołka wysokiéj góry kiedy patrzy w głęboką dolinę o jakże mu się wszystko małe nikczemne pozornie wydaje, to co zadziwiało bywało wielkim wspaniałym obrzymiem, tak też kiedy poglądamy z wysokości stanowiska duchownego na ten świat około nas rozwinięty, kiedy odczuchamy świętém miłości powiatrzem o jakże nam wszystko wydaje się małe nikczemne marne, i te zbytki, te ochwaty i te rozkosze tudzież ohydzatości i wtedy z zawstydzeniem pytamy sami siebie czy i ja miałem się oto ubiegać, dla tak marnych też wydać? Kto jest przepaść która dzieli człowieka zakonnego od człowieka świeckiego, a cielesnego, w pierwszym czasie nikczemnie w porównaniu do wieczności, a drugiego czasu wszystkiém — bo pierwszy uważa się jest stworzony dla Boga a wieczności a drugi dla świata i doczesności.

Powtarzajmy raz jeszcze Najmilsi Ojcowie i Bracia sami do siebie te uwagi, i niż mnie zakonnikowi byle codzienie nowe na uczczeniu doczesnem, który jestem stworzony i powołany do uczczenia wiecznego? Jeżeli zbawię duszę moją zawsze byłem uczczonym jeżeli ją potępię o jakże bym na całą wieczność nieszczęśliwym.

Te uwagi zbawienne niechaj zawsze będą w pamięci naszéj, żeby nam posłużyły do uświęcenia życia i wiecznego uszczęśliwienia.

Polecamy i zalecamy niniejszą odezwę po wszystkich Konwentach naszéj Prowincyi, całemu zgromadzeniu głośno i wyraźnie odczytać i do Ksiąg Archiwialnych zaciągnąć. Zalecamy także wszystkim Przełożonym Konwentów, aby niniejszą odezwę iumyślnym i prędkim posłańcem do bliższego Konwentu jak najprędzéj starali się odesłać i następnie do Rąk Ojca Sekretarza Prowincyi zwrócić.

Prosimy Was Najmilsi Ojcowie i Bracia zawsze pamiętać w modlitwach waszych o potrzebach Rodzica Matki Naszéj

Naimiłościwa Jego

84

Namiestnika Jego na ziemi O.S. Piusa IX jakoteż Dobro
dziejów naszych całego Zakonu i innie też niegodnego poleca
Swiętem waszem wstawieniom.
Pokój i Łaska Pańskiego Jezusa Chrystusa niech będzie z wami.

Dom w konwencie naszym Stopnickim dnia 16
kwietnia 1861 roku

Ignacy Fr. Patritius Chrzyszczki Rektor:
Commissarius et Visitator Generalis manu pl

Ksiądz Patryj Przylipski.-

Zakonu Sgo. Ojca Franciszka Braci mniejszych Reformatów Prowincyi Najświętszej Panny Maryi Anielskiéj w Królestwie Polskiém były Definitor i Kasnadzieja wysłużony Komissarz i Wizytator Generalski w Chrystusie Panu sługa.

Przewielebnym Wielebnym i Czcigodnym Ojcom i Najmilszym w Chrystusie Panu Braciom zdrowia i obfitości łask Boskich.-

Już Wam to wiadomo Najmilsi Ojcowie i Bracia, że wszystkie nakazane w Regule Zakonnéj Kapituły, i odprawiane co trzy lata, nie inne mające dążności tylko utrzymanie w przykładnéj i rozsądnéj gorliwości chwały Pana Boga i Jéj pomnożenie, podniesienie słabnącéj i upadającéj obserwancyi Zakonnéj: ożywienie ostygłych i oziębłych uczuć ku zamiłowaniu rzeczy świętych zbawiennych; zachowanie karności zakonnéj: słusznie więc ten zwyczaj i porządek zalecany po wszystkich zachowany zakonach: ażeby nowo obierani przełożeni następowali w miejsce zmuszonych i utrudzonych obowiązkiem Przełożeństwa, a ztąd nieprzerwanie chwała Boga i pożytek duchowny dla Zakonu wzrastał i pomnażał się.-

Żebyśmy zaś wszyscy godnie usposobili się do odprawiania zbliżającéj się Kapituły, którzy do tego z prawa należyć mamy, trzeba, najmilsi Ojcowie żebyśmy się przejęli Duchem Boskim, duchem gruntownéj zakonności i pamiętali na to, że wszystko co czynimy dla świata ze światem zginie; wszystko co czynimy dla Boga, jako Bóg wiecznie trwać będzie; ta myśl powinnaby kierować wszystkiemi myślami i sprawami naszemi. Jeżeli chcemy żyć jako Zakonnicy zawsze z Bogiem i wedle Boga: obowiązani professyą Zakonną do ściślejszéj doskonałości — wedle Boga i Reguły Zakonnéj życie Zakonne pojąć i zrozumieć powinniśmy. Najpierw poznać ogólnie i szczegółowo powołanie cel i zadanie życia naszego zakonnego.- Powołanie i cel ogólny życia każdego Zakonnika, jest chwała Boża nieprzerwana i zbawienie duszy naszéj. Poznawszy to wszystko dobrze poprzestać na tem nie możemy, — ale jest powinnością naszą, poznać wszystkie środki i drogi do osiągnienia tego celu potrzebne. — Marnuje się niektórzy Zakonnicy życie, bo nie poznają, lub raczéj nie chcą poznać powołania swego dobrze i gruntownie; — marnuje się drudzy; którzy to poznając, środków i sposobności do tego użyć nie chcą ale tych unikają. Pierwszą i konieczną powinnością naszą jest, abyśmy usuwali to wszystko co jest przeciwne chwale Bożéj, Regule i ustawom Zakonnym; — wszystko co wielkość i świętość Boską znieważa — a Zakonowi szkodzi i ohydę lub niesławę przynosi, — każdy grzech chociażby najmniejszy jakkolwiek nam wiadomo jest Boską zniewagą, a temsamem ujmą i przeszkodą chwały Bożéj.- Jestto smutny stan w którym wielu

Zakonników rozpada, że tylko przez jakiś nadzwyczajny czyn można dać chwałę Bogu: a tego niechcą wiedzieć że całem życiem bez zadnej przerwy i spoczynku to czynić potrzeba. Nie sądźmy Najmilsi Ojcowie i Bracia że ta lub owa cnota: jeden uczynek dobry; jedno poświęcenie cnotliwe i religijne jest dostatecznem do pokrycia zgnilizny zepsucia i brudów serca naszego.—

Prawdziwe Zakonne i cnotliwe życie w jedności i całości prawa Bożego i zachowanie świętych ustaw Zakonnych rozwijać się powinno,—ale żyjąc wedle świata nigdy tej całości nie znajdziemy, bo świat ~~sam~~ sam w sobie rozdarty, rozerwany wzajemnie i zdradliwie tylko żyje—życie Zakonne czynnie nieprzerwanie, na podstawie gruntownej Wiary Świętej wzasadnione,—to tylko może nadać jedność i świętość i wieczność życiu naszemu.—

Zapytajmy się jeszcze Najmilsi Ojcowie i Bracia Pisma świętego,— Co jest życie ludzkie? Labor et dolor,—praca i boleść,—peregrinatio et militia,—pielgrzymka i walka.— Mówmy co chcemy, my tej prawdy tego wyroku Ducha Bożego nie zmienimy,—a więc wedle onych słów życie nasze jest pracą,—a my po Zakonach przerzuciliśmy się na próżniactwo i spoczynek; ato próżniactwo, które tak rozmaicie nawet pod pozorem wielkiej skrzętności i zabiegliwości się objawia—jest źródłem wielu złego,—bo próżnowanie może służyć czynnej pracy; bo nietylko ten próżnuje kto nic nie robi; ale i ten co źle robi, albo nieto co powinien robić.— Przełożeni po Zgromadzeniach Zakonnych których czeka odpowiedzialność przed Bogiem za podległych sobie Zakonników wiedzą o tem i płaczą nad tem, chcieliby zaradzić i zaradzić złemu i wykorzenić to zielsko szatańskie z pośrodku nas,—ale próżne są wszystkie ich zabiegi i starania, gdy nie chcą dojść do korzenia złego: ~~Źródło~~ próżniactwo pochodzi z niedostatku gruntownej i dobrej wiary, bo kto wierzy wiarą żywą i czynną nie martwą, wierzy i żyjąc czynnym bo wiara musi czyn i owoc wydać. Praca jakiej Bóg ~~po~~ od nas wymaga powinna przedewszystkiem mieć na celu chwałę Jego, zbawienie duszy naszej i zbawienie bliźnich,—ale nie chwałę naszą. Nie jesteśmy obowiązani na sumieniu do czynienia nadzwyczajnych nadobowiązkowych rzeczy i poświęceń; ale jesteśmy obowiązani do dźwigania codziennego krzyża do wypełnienia zadania każdego dnia. Tu nie idzie o to co czynimy i wypełniamy, jest małe lub wielkie, czy będziem mieli ztąd jaką pociechę duchowną lub korzyść materyalną; ale o to czy to jest lub nie jest naszym obowiązkiem, bo nie z miłości własnej ale z miłości Boga; nie z popędu naturalnej skłonności, ale jako dobrzy prawdziwi Zakonnicy, sumiennie po zakonnemu obowiązki nasze wypełniać mamy.

To pewna że wypełnienie sumienne choćby najmniejszych obowiązków naszych Zakonnych jest dla nas pożyteczne i zbawienne, chociażby podług naszego mniemania żadnych widocznych korzyści nie przyniosło: bo zawsze jest zasługą przed Bogiem. Znajdują się Zakonnicy którzy stracili smak do rzeczy świętych i zbawiennych, puszczają zbawienie duszy swojej na zgubną niepewność, zaniedbują częstego spowiadania się, zalecanego prawami Zakonnemi upowszechnionego świętym zwyczajem, i zawarli na obronę swoją przyczyny: Oto ci tak się

często spowiadają, a jednak jeszcze grzeszą i upadają. — Prawda: ale o ileżby więcej grzeszyli i upadali, gdyby się nie spowiadali? To co jest dziś niedostateczną, wyprodziłoby się może w zbrodnie i nieprawości; bo co jest upadkiem stałaby się zgubnym nałogiem. —

Wypełniajmy Ojcowie Najmilsi i Bracia sumiennie obowiązki nasze względem Boga, względem ludzi i względem nas samych; w każdym dniu i godzinie, bo dzień jutrzejszy, nie jest nasz. Nie dość obowiązki wypełnić z przymusu, trzeba je wypełnić chętnie i z miłości, bo tylko to co z miłości Boga się czyni, zbawiennym owoc przyniesie. Róbmy wszystko w czas, a w czasie dla wieczności, przyzwoitość tak i porządek we wszystkiem zachowując; nie traćmy czasu nad rozbieraniem przeszłości, nad odgadywaniem przyszłości; przeszłość już nie nasza; przyszłość także nie nasza; zostaje nam teraźniejszość w której pracujmy za przeszłość i przyszłość. Następnie czynimy wiadomość iż dzień na odprawienie się Kapituły ~~zbliżającej~~ oznaczony 11 miesiąca Lipca w Konwencie Sokolskim na który to dzień wzywamy i zapraszamy wszystkich Przewielebnych i Czcigodnych Ojców którzy z prawa do tego należą — a najprzód R. P. Patrem Conradum Paramowicz immediatum Ministrum Prowincjalem S. T. L. R. P. Patrem Jucundianum Cherwanka Patrem et Custodem Provinciae S. T. L. = R. P. Patrem Franciscum Wedrogowski Patrem Provinciae et Definitorem Subrogatum. — R. Patrem Pantaleonem Dabek = et R. Patrem Nicolaum Pasternakiewicz Definitores Provinciae na Dzień 8 7 w godzinach wieczor.

Następnie wzywamy i zapraszamy Wielebnych Ojców Gwardyanów wszystkich Konwentów Prowincyi naszej, jako to: R. P. Vincentium Markiewicz Gvar. Conven. Sandomiriensis Secretarium Provinciae, R. P. Stanisław Cybulski Guardianum Conventus Pilicensis = R. P. Philippum Jaźwik G. C. Andreoviensis = R. P. Matheum Malinowski G. C. Cracoviensis = R. P. Erasmum Józefowski G. C. Stopnicensis = R. P. Arsenium Zgetta G. C. Solecensis = R. P. Ludwicum Borzęcowicz G. C. Casimiriensis = R. P. Eusebium Michalski G. C. Chełmensis = ile możności w parze po dwóch, zachowując wszelką przyzwoitość zakonną, w godzinach wieczornych we Mszanie D. 9 Lipca w poranku Ojcowie przybyć raczą; innym wszystkim Zakonnikom do miejsca Kapituły przybyciu zebrania się pod zwykłemi karami = pomieważ wszelkie dobre rady: święte zdanie i pragnienia, zbawienne natchnienia, pochodzą od Ojca światłości jako Dawcy wszelkiego dobra; przeto nakazujemy zwyczajne suffragia we wszystkich Konwentach de Spiritu Sancto na dwa tygodnie przed Kapitułą mające się rozpocząć: w sam Dzień zaś Kapituły Veniam de Spiritus S. po prymie i hymn, Veni Creator Spiritus cum omnibus Collectis = jako też spowiedź i przyjęcie Komunii S. Klerykom i Braciom: Kapłanom przy tem przy Mszy S. Kollekty De Spiritu S. jak najmocniej zakazany. —

Przypominamy Ojcom Gwardyanom ażeby Schede porządnie i czysto przygotowane Regestra w których zapisowanie Mszy S. jako też Eleemosynae peculiariae perceptae et expensae = podpisane przez Dyskretów wcześniej stawali się przesłać do miejsca Kapituły. Na Ojców Lektorów wkładamy obowiązek

ażeby sumiennie świadectwa postępków w naukach i moralności swych uczniów po-
świadczane przez OO. Gwardyanów łącznie przy schedzie przesłali.—
Rozkazujemy i zalecamy Przełożonym Konwentów niniejszą Odezwę, całemu
Zgromadzeniu swoich Klasztorów głośno i wyraźnie przeczytać, i do Archiwum sta-
rego Konwentu zachować.— równie zalecamy niniejszą Odezwę pewnym i
umyślnym posłańcem przesłać jak najspieszniej do bliższego Konwentu, na-
stępnie do Brata Ojca Sekretarza Prowincji z powrotem przysłany.— Prosimy Was
Najmilsi Ojcowie i Bracia raczcie pamiętać w modlitwach waszych o podróżu-
jących Kapłanach Syo. Matki naszej i Jego widocznej głowie Pusie Ojcu: także
o Podróżnych naszych,— potrzeby Prowincji naszej, i mnie niegodnego polecam
świętemu westchnieniom i modłom waszym. Pokój i Łaska Pana naszego Jezusa
Chrystusa niech będzie z Wami.—

Fr. Patricius Reformati Commissarius Generalis
m.p.p.

Sandomierz D. 20 Czerwca 1860 roku.—

W Imię Pańskie Amen.

Prowincyał Reformatów Prowincyi N.M.P. Anielskiéj w Polsce.

N. 60. Stopnica d. 23 M^ca Sierpnia 1860 r.

Wszystkim Najczcigodniejszym i najgodniejszym Ojcom i Najmilszym w Jezusie Chrystusie Braciom, zdrowia i obfitego do Boga błogosławieństwa.

Tak się Bogu podobało, lub tak Bóg dopuścił: że godni Ojcowie, zgro-
madzeni na teraźniejszą niedawno odbytą Kapitułę, mnie z małych
mniejszego, prawie jednogłośnie obrali na Stór i Najzelniejszego naszej Pro-
wincyi, ten czyn tak mię rozczulił, że zamiaru którem miałem, na wy-
padek wyboru mnie, złożyć i podziękować natychmiast, czyli zrezygnować,
niedobrzymałem; uważając: aby przez to, zamieszania nie mówię, ale
wzgardzić zaufaniem, we mnie położonym; przyjąłem wprawdzie nie-
godność i uniżoność, ale ciężar i trudny obowiązek, osobliwie w teraźniej-
szych czasach, uważając że liczba duża, tych godnych Ojców, którzy
głosowali za mną, potrafią, upraszać u Boga dary, i łaski do tego Urzę-
dowania, koniecznie potrzebne. Złóż ja ufność w Bogu, w Nim naj-
przód pokładam nadzieję i o to Go błagać nie przestanę: aby bie-
rował mną — i żeby stąd: chwała Dla Niego powiększona — Dla Kościoła
Syo pożytek — Dla Prowincyi naszej zaszczyt wynikał, a Dla Was
Bracia w szczególe, i Dla mnie spokojność sumienia na i wieczność.

spowiedzialata się, nic więcej nie pragnę, i nie życzę sobie, tylko Boga jedynie. — Na Was Najgodniejsi Ojcowie, Patrowie Prowincyalni, na Was ostatnikowie zarządu Prowincyalnego, wiele liczę, pa- Dobnież i na Was Przełożeni Klasztorów, nieopuszczając żadnego w szczególe, ale na wszystkich w ogóle dużo rachuję — że wzajemnie do Kogo należy, wspomagać się będziemy do ogólnego dobra, i współpracować, a tak dopiero upragnionego Bożego skutku, z mojego Urzędowania, spodziewać się możecie. —

Najdroższi Ojcowie i mili Bracia, nie raz serca nasze, niezgodnymi postępowaniem, przeciwnym stanowi naszemu zakonnemu, przeciwnym Regule poprzysiężonej, a zarazem i jak nie będę kalectwo i przebijać naszego, pragnę, wzajemnej zgody i miłości, wymaga Bóg, — Stęty Ojciec Franciszek, — własne nasze Ślubowanie i obowiązek, który dobrowolnie i chętnie, skutkiem Świętej Profesyi, na siebie przyjęli; a przy zgodzie wzajemnej i miłości, nasze będziemy w Radach, a daleko nie od nas będą wszelkie występki, hańbiące każdego ostatniego, tym bardziej, prawnie zgranego Bogu na służbę zakonnika. — Witam Was w całej Prowincyi Godni i Kochani Ojcowie i Bracia w Chrystusie, teraz piórem skreślonemi wyrazami, i życzę wszelkiego dobra, co do ciała: duszy i ciała; i gdy Bóg pozwoli Osobiście, każdego w szczególe powitać pragnę, z uszanowaniem pokoju. —

Zamieszczam na teraźniejszej Kapitule, niektóre punkta V: V: Definitorium przeszłe i teraźniejsze postanowiło, takowe winienem ogłosić, i tak:

1. W poprzednich latach był zakaz, aby z Klasztoru jednego do drugiego nie udawał się żaden Zakonnik, bez pozwolenia na piśmie od Prowincyała, i: mając w tym bardzo ważny interes, nadzwyczajny: więc dowiadnia się, ten zakaz, przeto ktoby tego nie zachowywał, ma być uważanym i karanym, bez wyjątku, jako Apostata.

2. Także polecanym było, aby bez pozwolenia Prowincyała, także na piśmie, żaden Zakonnik nie ważył się udawać do Warszawy, bo nawet Księżom Świeckim, bez wiedzy i pozwolenia Konsystorza, niewolno tam się udawać, więc tembardziej Zakonnikom, tego nawet prawa Opwilno-policyjne wymagają, ażeby pokrzywdzonego z Zakonników niespotkała nieprzyjemność od Władz Policyjnych, przestrzegam aby o tem pamiętać, i do tego polecenia się zastosować. —

3. Tak się zagęściły korespondencye między Klasztorami, bezpotrzebne, a nawet niedorzeczności i błędy wzajemnie sobie niektórzy przesyłają, i donoszą, a gorzej jeszcze, że przez Pocztę publiczną drogą, i tak się w tym roku niemiłosiernie krafiło, więc zakazuje się wszelkich pism i listów przesyłać, tylko po Dekrypanie Przełożeniemu, a koniecznie napieczętowaniu pieczęcią Klasztorną, lub Urzędową, i nigdy Corpusalną, chyba do Przełożonych lub równych sobie. —

4. Trafiały się w niektórych Konwentach, zbyteczne ozdabiania, szczególniej winem gości, którzy później ze zgorszeniem i ubolewaniem

względaszali to marnotrawstwo, w ubogim zebraczym Zakonie. – Skąd
dowiadujemy się V. V. Definitorium sumienia Przełożonych Klasztorów,
i zabrania wszelkich złych tych rozszerzeń, aby siebie, Klasztor, Prowincyą
i Zakon nie wystawiali na hańbę. –

5. Gdy w zeszłym roku, postanowienie było po Klasztorach, i Sam gdzie
nie ma Substytutów, bywają nieczynne: / Prokuratorowie, ci zaś w niektó-
rych Konwentach nadwerężali swéj władzy, zaś: nieopowiedając się Przeło-
żonym miejscowym o swych przychodach i wydatkach pieniężnych,
porobione: ze Klasztornych pieniędzy, pożyczali samowolnie na niektóre
potrzeby, i pożyczali pieniędzy nawet świeckim osobom; tacy zasługują
na wyrzut sumienia i naganę publiczną, – bo Prokurator nie może i nie powi-
nien być wystawionym do ogólnego Prawa, aby cokolwiek przyjmo-
wał lub wydawał, bez wiedzy Przełożonego. – Przełożeni Klasztorów o-
głoszą publicznie w Refektarzu, jednego ze Zgromadzenia, w którym
zaufanie pokładają więcéj, Prokuratorem, a ten ma wiernie odzwycza-
wać; wszelkie przychody i wydatki Klasztoru, i Zakonników, za wie-
dzą Przełożonych. – Zakonnicy zaś, którzyby pogardzali rozkazem Ojca
Św. Papieża, poleceniem Najwyższego Przełożonego Zakonu Ojca Jene-
rała, i bez opowiedzenia się Przełożonemu, bez jego wiedzy, sami rozrządza-
li fatrunkiem, zkądkolwiek nabytą, wpadają w grzechu rezerwowany, od któ-
rego tylko Prowincyał, i Przełożony Klasztoru, jako Delegowany, może
rozgrzeszyć. –

6. Ojcowie Rezolutowie Kazusów, szczególniéj w upłynionym roku, nie
którzy zaniedbali swego obowiązku, ani Kazusów nie miewali, ani egza-
minu z Teologii Moralnéj nie odbyli, ani świadectwa nie nadesłali, za
co zasługują na naganę, przeto O. O. Gwardyani na przyszłość są o-
powiedzialni, gdyby tego przepisu nie dopilnowali, aby był ~~dopilno-~~
~~wany.~~ – wypełniony. –

7. Lektorzy duchowni po Studiach niższych bywały zaniedbane, i więc
przypomina się, nakazuje i poleca, aby te więcéj nie były opuszczane.

8. Venerabile Definitorium przyjęło porządek odprawiania Medytacyi i Re-
kolekcyi oraz innych Nabożeństw, przedstawiony przez O. Konrada
Exprowincyała, i takowe zatwierdziło, który potrzeba po wszystkich
Konwentach w użytkowanie przyjdzie, gdy stanie będzie porządek wy-
drukowany, odebranym w każdym Konwencie. – Lecz, wkradła się
omyłka w druku, co do Medytacyi, która sprostować należy. – Medyta-
cya rana po ~~2~~ przedzwonieniu i Litanii o Wszystkich Świętych, po-
winna być przez pół godziny następnie rekolekcya. –

9. Prawa Jeneralskie i Prowincyalskie nakazują, aby Zakonnicy
spowiadali się przed wyznaczonym Spowiednikiem, którym jest w ka-
żdym Konwencie O. Mistrzowie, i najstarszy a Reservatis, a żadna zmiana

według własnego upodobania wybierać sobie Spowiedników nie wolno, i to przypomina się. —

10. Gdy Prowincyał przybywa do Klasztoru, jeżeli głos ma w Refektarzu i w Chórze, winien odnaleźć się przy ustanowieniu D. Fundego naówczas Prowincyała na ~~[illegible]~~ Prezydencie, aby OO. Gwardyani nie odzywali się przy stole publicznym w Refektarzu, w obecności Prowincyała, strofując, — ganiąc, — lub napominając Zakonników, boby to było ubliżeniem dla Władzy Zwierzchniczej. —

11. Obowiązujemy Przełożonych Klasztorów, aby przynajmniej wtenczas, gdy Nieszpory lub Msza S. jest, tam exponitur Sanctissimum, świeczkami woskowemi używać do kadzenia. —

12. Całemu Prowincyi Definitorium nadało Przew. O. Fabryczemu Przełożeniu Jejsut Całej Prowincyi nie za Commissarstwo, lecz przez przysługę, na dawniejsze zasługi Prowincyi. — i O. Janowi Majerskiemu za dwudziestoletnie wielolecznie prace Kazimierskie, Jejsut Emerytat Kazimierski i Reverende, Pontificis Pius IX Sto Ojcu, nadestat Najprzew: O. Jenerał, o Nowicyuszach, jak mają czynić, vota simplicia, przeto w Kopii go tu umieszczam, i proszę, aby do niego się zastosować, do kogo należy. —

Decretum. Sanctissimus Dominus Noster Pius P.P. IX attentis precibus Ministri Generalis Ordinis Minorum Observantium, et Reformatorum, hacce quae sequuntur circa naturam, et qualitatem Votorum Simplicium, in Encyclicis Litteris huius Sacrae Congregationis, super Statu Regularium, die 19. Martij 1857. praescriptorum, et circa obligationes ac Privilegia illorum, qui ea emittent, pro eodem Ordine decernenda, statuit, prout praesentis Decreti tenore Apostolica Auctoritate decernit, atque constituit.

1. Vota Simplicia, de quibus agitur, perpetua sunt, ex parte Voventis, ut pote quae tendunt ad emittenda deinde Vota Solemnia, in quibus perfectionem, et complementum accipiunt. —

2. Eorumdem Votorum Simplicium dispensatio reservata est Romano Pontifici, cui Professi gravibus urgentibus causis, preces porrigere poterunt. —

3. Verum eadem Simplicia Vota, solvi etiam possunt ex parte Ordinis, in actu dimissionis Professorum, ita ut data dimissione, Professi ab omni dictorum x Votorum vinculo, et obligatione eo ipso liberi fiant. —

4. Facultas autem dimittendi Professos Votorum Simplicium, de quibus agitur, spectat ad Ministrum Generalem Ordinis cum suo Definitorio Generali. Idem Minister Generalis cum suo Generali Definitorio poterit in casibus extraordinariis, et praesertim pro Regionibus, et locis longinquis, ad dimissionem decernendam sub delegare probos et prudentes Religiosos, qui saltem tres esse debent. —

5. Licet ad decernendam Dimissionem, neque Processus, neque judicij forma requiratur, sed ad eam procedi possit, sola facti veritate inspecta: tamen Superiores procedere debent, summa caritate, prudentia, et ex justis, et rationabilibus causis, quacunque humana affectione remota, ne eius eorum conscientia graviter onerata remaneat. Nemo autem ex causa infirmitatis post Professionem Votorum Simplicium superveniente, dimitti poterit.

6. Professi dictorum Votorum Simplicium, participes erunt omnium gratiarum et privilegiorum, quibus Professi Votorum Solemnium in memorato Ordine legitime ditantur, fruuntur et gaudent.

7. Superiores Regulares, ad quos spectat, concedere poterunt hujusmodi Professis litteras Dimissiorias dum tantat taxat ad primam tonsuram, et Ordines Minores, servatis tamen de jure servandis, et presertim, quae circa Ordinationes Regularium ab Apostolica Sede prescripta sunt.

8. Anni Professionis, qui indicto Ordine requiruntur, ut quis voce activa et passiva gaudeat, et ad Officia admittit possit, a die emissionis Votorum Simplicium computentur et Professi Votorum Simplicium Suffragium habeant in Actis Capitularibus sui Conventus, quatenus et prout habent Solemniter Professi. —

9. Professi Votorum Simplicium dominium radicale, utti ajunt, suorum bonorum, retinere poterunt; sed eis omnino interdicta est eorum administratio, et reditumum erogatio, atque usus. Debent propterea ante Professionem Votorum Simplicium cedere pro tempore, quo in eadem Votorum Simplicium Professione permanserint, administrationem usu fructum, et usum, quibus eis placuerit, non tamen suo Ordine. —

10. Professi Votorum Simplicium, remanere debent in domibus Professorij, et Studiorum, et vitam Communem observare. —

11. Ad valide emittenda Vota Solemnia post Vota Simplicia, requiritur Professio ex presa, ad ides Professio facienda, omnino abrogata est. —

Haec Sanctitas Sua statuit, atque constituit, contra ijs quibuscunque, etiam speciali mentione dignis, non obstantibus, quibus Apostolica Auctoritate derogat, ad derogatum esse declarat. — Datum Romae ex Secretaria Sacrae Congregationis, super Statu Regularium, hac die 15 Junii 1853. a. N. Archiepiscopus Philippen: Secretarius. —

Praescribimus autem Magistris Novitiorum, ut ante Professionem omni cura, atque diligentia, Novitios edoceant naturam, atque qualitatem Votorum Simplicium, ante Professionem, Novitios per semetipsos, vel per alium Patrem idoneum interrogare curent, super qualitate et natura Dictorum Votorum, et si instructionis specimen non exhibuerint, ad Professionem non admittantur.

Demum Seraphicam benedictionem tibi, omnibus et singulis istius Provinciae Patribus, ac Fratribus conferimus, atque peramanter manemus. —

Paternitatis Tuae Reverendae. Datum Bononiae ex Caenobio Sanctissimae Annuntiationis, die 10 Julij 1858. — Addictissimus Deo Servus.

L. s. subscriptum Fr. Bernardinus a Monte Franco Minister Generalis.

Niniejsza Odezwa nasza, ma być w obec całego Zgromadzenia, w każdym Konwencie odczytana, w Księgę zapisana, i do następnego Konwentu przez pewnego posłańca odesłana. Polecamy Łasce Boskiej, — Prowincyą naszą, — Dobrodziejów, i Nas niegodnych, Ojcowie Najmilsi i Bracia, modłom Waszym i dobremu sercu

Ks. Franciszek Wędrogowski Refor. Prowincyał mp.

Prowincyał Reformatów Prowincyi N. M. P. Świętokrzyskiej w Polsce.

Chełm. Dnia 10 Października 1860 roku. —

Przewielebnym, Wielebnym Ojcom, i Najmilszym w Chrystusie Panu Braciom zdrowia i błogosławieństwa od B. G. T.

Gdy w tych dniach dopiero, odebrałem dyspense, od mającego nastąpić postu zakonnego, poczynającego się od wszystkich świętych, a trwającego do uroczystości Bożego narodzenia, z poleceniem Reverendissimi Patris Ministri Generalis, aby odezwa Jego tyczącą się Dispensy od postu była wkrótce Konwencie odczytana i wytłomaczona na Język polski, przeto taką iakąż otrzymałem dotąd radę prosząc aby po odczytaniu i wpisaniu w Księgę odesłać ieknajprędzej do następnego Mansionu, równie aby się do Niej zupełnie zastosować. Polecam oraz Wiecznej Jego Łasce Papieża Piusa IX. Prowincyą naszą zwłaszcza nasze godnych, i nadto nam bardzo Najmilszych O.O. i Braci.

podpisano X. Fran. Wędrogowski Pref.

F. R. Bernardinus a Monte Franco Regularis Observantiae S. P. N. Francisci jam S. Theologiae Lector, Provinciae Seraphicae Exminister, Ex-Custos Terrae sanctae, totius ordinis Minorum Minister Generalis, Commissarius, Visitator, Reformator Apostolicus, humilisque in Domino servus. — Omnibus et singulis Patribus Fratribus atque monialibus suae curae, et jurisdictioni committis spiritum consolationis et salutis in Domino. —

Inter salutaria praecepta, quae statuit Beatissimus Pater noster Franciscus ut Filios suos coelesti imbueret sapientia, atque Divino inflammaret amore, eminentiorum tenent locum de solicitam merentur obedientiam, quae orationem et jejunium spectant, imo haec sunt media, haec sunt sanctiora vestigia, quae omni diligentia persequi contenderunt Patriarchae, et Prophetae, Apostoli, et Discipuli Domini omnesque et singuli viri Dei, qui in veteri, et novo foedere ex sanctitate floruerunt.

Ipsi enim ut legimus orationibus et jejuniis vacare studebant, ut ad sanctitatis et sapientiæ altiores gradus pervenirent. jejuniis abstinentiis
Cassianus præceptis delectabantur: et jure merito jejunium orationibus corroboratum, Divinam induit edificationem, miram confert Dei militiæ fortitudinem, cœlestium gratiarum thesauros apperit, in gentibus operatur bona. Videsne, ita scribit divus Athanasius, quid faciat jejunium? Dæmones fugat, pravas cogitationes expellit, mentem clariorem reddit, cor mundum efficit, corpus sanctificat, denique ad thronum Dei hominem sistit: et reputes hæc temere dici, habes hujus rei testimonium in Evangeliis a Salvatore protestatum. Cum enim Ejus discipuli quæsivissent Discipuli, quonam modo in mundi spiritibus ejicerentur, respondit Dominus: / hoc genus non ejicitur nisi oratione et jejunio. Dirigens vias non labet Venerabiles Patres, ac Filii in Domino dilectissimi in via perfectionis optimum ac valde opportunum esse Angelorum puritati ac sanctitati studere eoramque ubi cibo sed ita se gerunt jejunantes: jejunium enim sic refert eodem de loco cibatus de Pater Angelorum cibus est et qui eo utitur ordinis Angelici censendus est. Ad hanc satis valemus orationis, jejunij efficaciam et excellentiā edicare. ut in scripturis ac sanctos patrū libris frequenter legimus, orationes et jejunia Divinā justitiā ob populi crimina iratam, in misericordiā flectunt. Niniuite orationib, et jejuniis veniā, et misericordiā optinuerunt sed qiš poterit bona omnia q ab orationib, et jejuniis tanquam ăperenti et irriguo fonte manant referre atq; prædicare? et innumera referunt exempla, jejunium orationib corroboratum in periculis, in laboribus, in rebus ōib adversis consolationem, levamen ac divinā confert fortitudinem. Reapse nūne legimus in scripturis populū Dei jejuniis et orationib moritū ejicias, et sanctiora petrare, atq in numerosos hostes, tremendas atq fortissimas Exercitus in fugā vertisse? nūne. Inter jejuniis, et orationib insulta prosperidā impunita coram Altero, q patrā invenit in conspectu Ejus; ac orationis et jejunii auxilio et efficacia nūncia perfidia immani et tirannica Amani potentia detrecta, populū suū e crudeli mortis sententia redimere potuit? nūne. ut cætera silentio præteamus nūne et insignit Aenea: unius Mulieris jejuniū innumeros strauit exercitus Assirior? Magna vis, ergo jejunii! Dignus ut laudato D. Aug. magna vis in jejunio, magna, et præclara sicut per illud Hæc attendentes Patres nostri præsertim spiritu Devotionis et Scientiæ sacræ orationib et jejuniis spiritū perficere, et mereare nitebant atq orationis et jejunij legem a Mro. P.N. Francisco emanatā et sanctam adamussim observare cupientes, eib quadragesimalib tantummodo veneb. ⁊ sed ter, quaterq; festivis. hanc viā tenentes, metam adtigerunt et veræ ejusdē perfectionē atq sanctitatem inter hujus mundi procellas, pericula et tribulationes toto ab errorum cultu deprædicebant Dei fidem verbo, et exemplo prædicantes, invicto animo, effusionis sanguinis inter tirannos studibris atq atrocissima tormenta Jesū Xtū Xtūm confitentes.

Etiam nos, Venerabiles Patres, Duris, ac arduis versamur temporibus, tribulationis spinas undique deambulantes. Vobis,

compertum est hac nostra tristissima ætate ferre ubique luctuosissimos grassari errores, qui Divinam et immaculatam Dei legem, sanctiora dogmata inficere, ac pessum dare nituntur. Vos non latet Filii dilectissimi in Domino, impias ac nefarios homines in Ecclesiam ejusque Pastores debacchari, salutarem et Divinam Christi doctrinam, immo omnia omnino religionis et legis naturalis principia funditus evertere, radicibus exstinguere conantes. Et hoc bellum Ecclesiæ ejusque filiis, infensissimum vehementer sævit in orientis plagis. Allatæ enim sunt litteræ plene mœrore Christianos nostrorum hostes ingentem, ac populum Christianum irruerunt, inaudita crudelitate cædibus, templa incendio delentes, pagos integros ferro, flammis vastantes, sacra quæque omnia nefarie diripientes, atrocissimam cladem, Divinæ inhærentiorem Christi fidelibus ubique afferentes. Nos etiam acerbo dolore confecti gravissima lamentamur in fortunia: inter alia nostrum cœnobium in civitate Damasci non amplius exiabit flammis ineensum corruit in cinerem versum: et quod dolendum omnes religiosi Missionarii Filii ac Fratres nostri dilectissimi in qui in ipso morabantur Christianos in viam salutis et docentes, occubuerunt in odium Christianæ religionis necati. Et haud cessat persecutionis procella, imo florens crescit ac dilatatur. Etiam in pis Italicis prasinciis et angustiis premimur, jam non nulli fratres nostri non solum e propriis cœnobiis, sed e propria natione exulare adiguntur, et quidem interminas, tribulationes, et pericula.

His angustiis percussi, tantarum malorum colluvice circumdati vota, quæ Deo vovimus Deo reddere studeamus, ad viam Sanctorum diligentius percurrentes: et hoc præcipue præstare debemus ne torrentibus iniquitatum inundati absque ope misericordiæ miserrimum in vorticem naufragium faciamus. Adeamus cum fiducia thronum gratiæ, fervidas assiduasque preces effundentes, quibus exoratus clementissimus Deus, optatam, cum ei placuerit, faciat tranquillitatem. Demum cum magna efficacia, ut jam diximus, sit jejunii vis, et potentia hinc ad mensam jejunii recurramus: ut abstinentiis corroborati, et refecti Christi militiam cum omni diligentia, et præcipue cum fructu bonorum operum agere valeamus. De reliquo magni interesset, imo sum opere ad rem nostram conferret, præsertim hodiernis temporibus assiduas solvere preces, et integram proximam futuram quadragesimam sacri adventus, ad rigorosis jejuniis conseerare cibis ubertes stricte quadragesimalibus: sed quia scientissimus ac sanctissimus Dnus Noster Divina Providentia Pius Papa IX^us proprio arbitrio et conscientiæ nostræ remittere dignabatur sequens indultum seu: usum carnium in proxima Sanctum quadragesima pro viris et mulieribus sanctimonialibus nobis subjectis in unica tantum comestione, et vetita promiscuitate ciborum exceptis diebus Veneris, et Sabathi, feria IV, quatuor temporum, Vigilice Immaculatæ C. M. V. et Sabbatinis D. N. Jesu Christi.

Contrariis quibuscumque minime obstantibus. Ideo illud vobis communicare satagimus cum facultate eos fruendi. Volumus tamen ut omnes communitates et singuli religiosi prefata indulto utentes visitent collegialiter, vel privatem Sanctissimum Eucharistice Sacramentum, et quidem singulis Dielus laudate Quadragesimæ et devote recitantes sequentes preces, videlicet sex Pater, Ave, Gloria, tres Salve Regina, ac Litanias B. M. Virginis. — Presentes litteræ perlegantur in quo libet cœnobio [;] non exclusis monasteriis ~~monialium~~ monialium no-bis subjectis [;] et quidem in publica communitate Fratrum. Opportunum quoque censemus vobis communicare annexa Apostolica rescripta (a) mandantes Ministris Provincialibus, ut ea promulgare, et observare curent. et quidem pro ut important. Omnia nostrarum ~~im~~missionum Collegia quolibet anno nos edocere et informare teneantur super statu actuali Missionis, et præcipue personali: absque adequatarum omnium religiosorum catalogum seu elenchum transmittere satagant. De reliquo iterum vos admonemus ut precis, et sine intermissione precis ad Dominum nostrum J. Christum, ad Dei Param Virginem sine labe originali conceptam; et præcipue pro Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa IXno, pro Eminentissimo Domino Cardinali Antonio Maria Cagiano Ordinis Nostri Protectore ac pro nobis, qui Seraphicam benedictionem Vobis largimur Vos salutantes in osculo Sancto, Vobisque faustissima et præcipue pacem, fortitudinem, gratiam Dñi Nostri J. Christi atq precamur. — Valete.

in sigillo 12 Apostolos Datum Romæ, ex Aracoeli 6 Augusti 1860.

Addictissimus in Dño Servus Fr. Bernardinus M.
Montefranco Minister Generalis.

Loco sigilli

De mandato Rmi in Christo Patris
Fr. Antonius a Mellinomboe
Secretarius Generalis Ordinis

Reverendo Ministro Provinciæ
S. N. Alberti in minist.
Polonia

pas [ñ] respiciunt Poloniam et ideo ñ transmittantur. Ita è Fr. Cyprianus
Archimista.

Prowincyał
Reformatów

Prowincyi N. M. P. Anielskiej
w Polszcze Sandomierza d. 25 Maca Kwietnia 1861 r.
№ 94.

Uczyniwszy w Jezusie Chrystusie Nam Najozięgodniejszym i Najmilszym Ojcom i Braciom tego Zakonu i Prowincyi Zdrowia i błogosławieństwa Bożskiego. —

Bożskiej i rzeczonej mądrości, wystrzegać ~~mądrości~~, wyprosić jako w całym rzecie do przyjścia za zadziwiające łaski w duchu pokory od nas najsłabszych ozdobione i dwielbiane być powinne; z niezgłębionej tajemności, mamy tzba rzieczel: „Ubi duo vel tres congregati in Nomine meo, ibi sum medio eorum" Matth. 18. — Gdzie dwóch lub trzech zgromadzonych w Imię moje, tam ja jestem w pośrodku nich." O jak wielka łaska pośrednika Boga i ludzi Jezusa Chrystusa, który wstąpiwszy do Nieba, nie rozstawił nas sierotami ale raczy pomiędzy nami przebywać. — Widząc w Imieniu tego zgromadzonych uczniów Ś. Apostołów, którym staranie o Kościele pole cone było, aby mogli potężne stanowić rady, najpierwszy rzeczy porządek zaprowadzić, kłódy poprawiać, słabości serca i ciała leczyć, zwrychnie le i upadające dźwigać i podnosić; do tej więc Najmędrszej Mądrości, wzdy i nasze obracając Brzeżacmi Uczniowie Panscy, serca i chęci swoje gorliwością pałające, podnoszą z prośbą o pomoc co jest naszych Dzieł Bożskich najdoskonalszą Regułą i prawidłem. — Podobnież i my myśli serca i dzieła nasze do Bożskiej Mądrości w pokorze zniżamy, gdy pierwszą po kapitule w Prowincyi naszej kongregacyą ~~uczynić~~ odprawić zamyślamy, nie na inny cel i kotwicę, do uczynić prawnemy, jedynie dla pomnożenia Chwały Bożskiej, celuy na dobro ogólne, bo rozszerzenie Bożskiej Religii zmierzało, również do zachowania Praw Bożskich, Kościelnych, Zakonnych, gdyż to jest najpotrzebniejszem i najpożyteczniejszem. — Przeto w końcu roku pierwszego urzędowania naszego, za radą Mądrego Duchownej i Cyrkułu po naradzeniu się prawnemy następującą kongregacyą odprawić, i postanowienie nasze Słupniczkim d. 26 Czerwca tegoż roku i o tem: Wam OO: Prowincyałowi Bracia donosimy Do tego więc uroczystego naszego urzędowego czynu najgodniejszego i rzeczonych OO: ~~Ex~~ Venerabilis Definitorii, najuprzejmiej wzywamy, tj: „ ~~Ex~~ R. P. Conradum Pisanowicz St. G. L. Exprotem Cudłowem Procie — również R. P. Stanisłaum Cybulskim — Augustinum Lipczerskim — Erasmum Józefowicz — Vincentium Starkiewicz. S. J. L. — ~~Ex~~ R. P. Assumium Vojdt S. Jh. L. ~~ex~~ Secretarium Juratum Procie. Których przybycia do Klasztoru Słupnickiego ~~ex~~ w dniu 23 Czer. oczekiwać z uprzejmieniem będziemy; innym zaś wszystkim do tegoż momentu przybycia zabraniamy, pod kara prawami ustanowioną; chyba gdyby osobliwe do Nas kto otrzymał na to pozwolenie. —

Czynności nasze na tej kongregacyi ważne nastąpią, bo i ogólne dobro Prowincyi i zamienne zaradzenie wszystkim zajmować nas mają. Udajemy się więc z pokorą i uciechami, do Dawcy wszelkiego Dobra, Boga; i Jego Najłaskawszym Rozporządzeniom poddamy, dla tego we wszystkich Czynnościach Prowincyi Naszej, w szczególnym czasie, Sufragia w Statutach przepisane przed zaczęciem Narad naszych na tej kongregacyi

odprawiane być mają. — W sam zaś dzień Kongregacyi, w każdym Konwencie ma być Missya Solemna odśpiewana du Ducha Przenajświętszego na Intencyą Kongregacyi, o przeszłiwe spełnienie Czynności, i na bez Intencyą, wszyscy Bracia, Klerycy i Laicy, ofiarować mają spowiedz i Kommunija S. a wszystkim wolny obor aprobowanego spowiednika na ten raz pozwala się. — Kapłani zaś we Mszach S. prywatnych dodawać mają, thoilette z Ducha S. Żeby zaś według praw, wszystko się odprawiło, i aby lepiej stan Konwentów poznać można; Polecamy aby Przełożeni Konwentów, Schedy swych każdego w szczególe Klasztoru, przez umyślnego posłańca, Nam nadesłać, przez Dyplomata podpisane, w swoim czasie bez opóźnienia nie zaniechali. — Polecamy także Przełożonym miejscowym i Dyplomatom; aby wszystkie Regestra, jak najpilniej i najsumienniej przejrzane, podpisywali. OO. Lektorzy świadectwa Mozmiaw swoich, summienie napisane i podpisane, zechcą Nam także nadesłać. — Przy Schedach, świadectwa ze Mszy S. odprawionych, podpisane przez każdego Kapłana, z zapewnieniem podanem Kapłańskiem, przyłączyć należy. — Również Klerycy i Bracia z odprawnych swych obowiązków, świadectwa podpisane złożyć na ręce Przełożonego mają i te nadesłane nam być powinny. Także OO: Rezolutorowie Kazusaw Łacińskich i Polskich, świadectwa Nam przy Schedzie opieczętowane nadeślą. I Ci OO: którzy słuchali examinu zwyczajnego co rok się składaj. z Teologii Moralnej, od Spowiednikow, podobnież sumienne przesłać Nam mają świadectwa. — Ponieważ i dawniej i teraz oprócz to i przez Kapłanów i przez Osoby Cywilne zaszkodzone uchybienia, i uszalenia, na nabrzchno Kapłanów, iż z pobliższych Klasztorów, i z jednego i z drugiego, w jednym i tymże samem miejscu bywają za Żebrata, przeto chcąc raz tamę położyć temu nadużyciu, i upomnieniu się Naszym Dobrodziejom, polecamy Przełożonym Klasztorów, oprócz Chełma, aby na czysto proje każdy Przełożony Traktat spisać rozkazał, i takowe na następującą Kongregacyą przy Schedzie razem Nam nadesłał, a gdy do tych tylko miejsc udawać się będzie każdy Kapłan, jak wspomnionych Traktach, sprostowanie nastąpi i podpisane będą przez Nas i Definitorium zwróci się pozwolenia i przestania narzekania. ———

Odebrałem a Rdsmo Pre Grali wiadomość o rejście z tego świata ś.p. O. Menantego ex Generała Zakonu, oraz obowiązek modlenia się za tegoż nieboszczyka, i aby list O. Generała po wszystkich Klasztorach był czytanym przeto go domieszczam przy mojej Odezwie: /. — Do nasze ogłoszenie i rozporządzenie w każdym Konwencie Prawincyi Naszej ma być publicznie w obec całego Zgromadzenia przeczytanym, do Kancelaryi Archiwum wpisane, i do następnego Klasztoru podług porządku na wierzchu napisanego przez posłańca pewnego przesłanym. Przy tem życzę Wam Kochani Ojcowie i Bracia zdrowia dobrego i łaski obfitości

od Boga, polecam Waszym modłom potrzeby Kościoła S. Katolickiego, Piusa IX Papieża Ojca Swego wszystkich Dobrodziejów oraz mnie niegodnego. ——— 98

X. Franciszek Wedrogowski Reformat
Prowincyał mp. ———

FR. Bernardinus a Montefranco.
Regularis Observantiae
S. P. N. Francisci
Jam S. Theologiae Lector, Provinciae Seraphicae ex-Minister,
Ex-Custos Terrae Sanctae,
Totius Ordinis Minorum Minister Generalis, Commissarius, Visitator, Reformator Apostolicus, humilisque in Domino servus.

Omnibus et singulis Patribus, Fratribus, atq; Monialibus nostrae curae, et jurisdictioni concreditis,
Salutem et Seraphicam benedictionem.

Inter spinas dolorum, quae in praesenti rerum ordine ac vicissitudine fere ubique germinant, in tanto, ac vario tribulationum discrimine, quibus undique premimur infaustum atq; tristissimum nuncium accepimus. Reverendissimus Pater Bernardus a Celano antecessor noster non amplius exisiit in hoc saeculo, subitaneo, ac improviso morbo correptus extremum diem obiit in osculo pacis in nostro Caenobio Sancti Petri ad Aram in Civitate Neapolim die decima octava currentis mensis Februarii. Ista scribit moestissimo animo, atq; vehementiori moerore confectus Rev. P. Bonaventura a Casoria Minister Provincialis nostrae Reformatae Provinciae Terrae Laboris in Ditione ultrius Siciliae. Praefatus Pater in perfectionis schola praelucere studebat, suosque subditos in publicis, et privatis officiis verbo, et exemplo ad virtutem allicere curabat. In Ministrum Generalem totius Ordinis nostri a Supremo Regnante Pontifice Divina Providentia Pio Papa IX renunciatus, Ordinis decorem, sapientiam, et puriorem perfectionem ac sanditatem praesertim in iis, quae monasticam disciplinam, Missionum incrementum, animarum zelum, nec non optimam nostrae Seraphicae Juventutis educationem intellectualem atq; moralem spectant, promovere contendit, et quidem sedula opera, provento studio, paterna solicitudine. Ordinis disciplina puriorem induit sapientiam, perfectionem, atq; efficaciam in Comitiis Generalibus. Immo si quid perfectione, sanctitate, et sapientia praestabilius in nostris Constitutionibus reperitur, in Capitulis Generalibus decretum, atque sanctum fuit. Nil minus, ad praefata Comitia confluunt, et quidem ex omnibus, et singulis orbis Seraphici Provinciis praestantiores Ordinis Patres, qui mutuatis consiliis, praeviis maturis, et opportunis discussionibus generalem Ordinis disciplinam perficere omni diligentia satagunt, ut Ordo incrementum accipiat, ac puriorem vivendi normam in singulis Provinciis possidere valeat. — Hinc praefatus Pater, quem defunctum lamentamur, Ordinis incremento, perfectioni ac sanctitati consulere cupiens, in hoc Aracoelitano Coenobio Capitulum Generale, fere a saeculis non celebratum, non solum convocavit opportunis Litteris pastoralibus, sed in eo sedulam quoque impendit curam ad regularem observantiam instaurandam, ac promovendam, quotidie congregatos verba salutis atq; verae sapientiae alloquens. Sed quis poterit, tanti Patris merita, ac virtutes referre? Induens a prima

juventute

Seraphicum habitum in nostra Observante Reformata Provincia Sancti Bernardini Senensis in Aprutiis, Seraphicae Disciplinae apprime studiosum, ac verae sapientiae auctorem se exhibuit, ac ob suum ingenium ad altiora vocatus, in omnibus officiis diligentiae, et dexteritatis specimina praebuit. In lectorem Philosophiae, ac Theologiae institutus omni cura seraphicam edocuit juventutem, adeo ut Emerentiae Lauream promeruit. — Sui Ministrum Provincialem, in Secretarium, et Procuratorem Generalem Reformatae Familiae selectus, ac tandem ad Supremum Ordinis Ministerium evectus nihil intentatum reliquit, ut Ordinis negotia diligentius ageret; ac fratres et filios suos in Domino in Dei amore, et timore enutrire valeret.

Sapientia virtutibus Seraphicis decorata vividiorem emittit lucem, veram odet perfectionem, et gratiam invenit in conspectu Ecclesiae. Inde utanti viri zelum, atque sapertiam admirantes Romani Pontifices, eum in sacrae Congregationis Episcoporum, et Regularium, nec non in Episcoporum examinatorem procrearunt. Cum res ita se habeant non solum Serielianae pietatis, equitatis, bene vero etiam gratis animi sensus postulans, ut proli anima praeces ac sacrificia offeramus, ut in aeterna habitacula per Dei misericordiam recipiatur, — quae propter gratum et religiosum animum in pectore gerentes, Ordinis Nostris Statutis inherentes mandamus, ac precipimus pro ejus animam in unoquoque Ordinis Nostri in Coenobio unam decantari Missam Solemnem cum integro defunctorum Officio, unam itidem a singulis Sacerdotibus celebrari Missam privatam; et a Clericis, Laicis, et Monialibus coronam Virginis unam cum Stratione recitari. — Haec nostra Littera pertegatur in unoquoque Conventu aby Monasterio Nostrae jurisdictioni subjecto. De reliquo Deum pro nobis orare sagitatgike, ut praesentibus difficilibus temporibus opem ac opportuniora auxilia in Ordinis redimine nobis conferre dignetur. Seraphicam benedictionem Vobis impertimur aby manemus.

Romae ex Aracoeli 25. Februarii 1801. anno.

Addictissimus in Domino Servus Fr. Bernardinus Generalis.

De mandati Rmi in Christo Patris.
Fr. Antonius Amolinachus
Secr. Generalis Ordinis

Loco ✠ Sigilli

Pro Ministro Provinciae
Reformatae Bohemiae minoris.
Ita ē Fr. Cyprianus mpp

W Imię Jezusa Amen.

Prowincyał Reformatów
Prowincyi N. M. P. Anielskiej
w Polsce

No. 113. Stopnica d. 27 Mca Sierpnia 1861 r.

Wszystkiem w Jezusie Chrystusie Najczcigodniejszym i Najmilszym Ojcom i Braciom tegoż Zakonu i Prowincyi zdrowia i błogosławieństwa Bożego. —

W czasie rozpoczętych nawad, w odbytej niedawno Kongregacyi, nie usiłowaliśmy niczego o nic bardziej nie starać się, tylko aby przełożonych niższych i obowiązków tak klasztorów jako i kapelanów w szczególe, według możności dogodzić, aby tym spokojność i jedność zachowana była. Niestety! nie wszystkim obiór ten prawom przypadł do gustu, owszem wiarołomstwo jednego Klasztoru Zgromadzenie jawnym opuścić, rozgoryczeniem całej Prowincyi i wielu bardzo Dostojnych i Godnych osób Duchownych i Cywilnych przychylnych nam Dobrodziejów, my jednak nad tem chwilowem uniesieniem się i uruchwalaniu niektórych ojców mocno ubolewali, i do tego momentu ubolewamy, jak mogli rozpomnieć o stanie swojim, o powołaniu ~~swoim~~, i o Ślubach uczynionych, gdzie wyraźnie mamy ojca naszego i Patryarchy Franciszka Świętego wyrazy" Bracia niech będą pouczeniu swoim Ministrom tolerancyi wszystkim co obiecali Panu zachowali a ~~coby~~ niebyło przeciw duszy ich i Regule naszej. w Regule rozd. 10. — Przy tem zaraz nastąpieniu obiorze Zgromadzenia po Kapitułach, odzywamy się do was ojcowską Miłością i Bracia odzywaniem. Pawła Świętego Apostoła" Bracia odnawiajcie się w odnowieniu umysłu waszego doszukiwajcie, którąby była wola Boża, pomnożcie dzieła cnotności, a przyobleczcie się w zbroję światła, aby godnie postępować w powołaniu, do którego wezwani jesteśmy — z wszelką pokorą i łagodnością z mozem się wzajemnie w miłości, starając się zachować jedność ducha, w więzach pokoju. — Woli nas Boskiej na każdem sposób wykonać niepotrzebnemi, bez zwłoczenia z siebie starego człowieka, który idąc za pragnieniem ciała, wiecznie psobładził, a bez obłeczenia się w nowego człowieka, który według Boga stworzony w szystkiemi cnotami rozgarnął, abyśmy samemu Bogu podobać się mogli. — Życie wolniejsze chociaż z chlubą z umysłem naszem, jeżeli jednak według Boga stworzony żyć pragniemy, z umysłem naszem dogadzać nie powinniśmy. — Niechcijmy się stosować do świata, lecz odnowmy się w nowości z umysłu naszego. —

Odnawiajmy nas takowe sprawujące Prawa Boskie i Reguły Swiętej
Ach nauczenia sprawujemy nadzorujemy, przepisy i postanowienia
Takowe chętnie wypełniamy, umartwieniu i nabywaniu cnot całe=
kiem się oddajemy;" a to zachowanie, powiększa ozdobę Religiej, dosko=
nałość Zakonna ozdobi, w Konwentach zachowuje porządek, między
Braćmi powiększa zgodę i miłość, między osobami swobodami, rozszerza
dobrą sławę Zakonu, chwały Bogu przydaje: bez tego podobne odnowie=
nie Ducha, bywa zaniedbywaniem całego życia Zakonnego traci swą świetność,
chwałę i ozdobę, zkąd wiele wynika: że nie tak ważnym ustanie
i czasie nawet między ściślejszej obserwancyi Zakonnikami i naszej
Prowincyi, takie rozprzężenie rozrasta, że nie Przełożeni podwładnym
polecać i roskazować, co ma być zachowanym, ale Przełożeni bywają
niejako zmuszani stosować się do złej woli podwładnych, a ztąd wynikają
najsmutniejsze skutki. — Widzieć się daje: iż chwała Boska się zmniejsza,
gdyż nie ma do Chóru należycie jednego każdego przybywa, pomimo mniej=
szych zatrudnień innych; o Medytacyach Rekollekcyach, bywaniu na
Mszy Konwentnej, która się co dzień odprawia na Ołtarzu Matki Boskiej
i Dobrodziejów, oraz za zmarłych Braci i Dobrodziejów, co mowią?
prosić błagać, polecać, rozkazywać aby to było zachowane, bardzo mało,
a prawie żadnego skutku — tych poleceń nie następuje. Dzieje się
to wszystko nie przypadkowym trafunkiem, lecz widoczną dopełnia się
wolą dopuszczającego, lub karzącego Najwyższego Pana Nieba i
ziemi, jednak ztąd traci sławę Zakonu i Zakonnicy, nabawia się urazy
drowy od Boga i ludzi taki Zakon upada, jak widzimy nawet naj=
ścisłejsze Zgromadzenia przy drugich nabywających cnotach zniknęły.— W tym celu odzywamy się do was Najdroższe Ojcowie i Bracia
błagając was na wszystko najświętsze? abyście godnie postępowali w po=
wołaniu do którego od Boga wezwani jesteśmy, opierając się forsow=
nie na łaskę i pomoc Boską, tym skłonnościom, do których osłabio=
na, a do złego skłonniejsza nas natura wiecznie ciągnie, usilnymi
niezłomną starannością, wypełniać obowiązki stanu i powołania
naszego, zachowując nie tylko wyższe, ale i najmniejsze przepisy i
postanowienia, a nie władzy tylko powołaniem, lecz tym bardziej
starsi a najbardziej Przełożeni Klasztoru starać się powinni przy=
stępny do tych punktów, które W.W. Definitorium postanowiło:
1. Przypomina się obowiązek OO Gwardianom i podwładnym aby
chwale Boskiej więcej pamiętali, i dawali dobry przykład, uczęszczając do
Chóru na Konwentną Mszę, na Medytacyą i Rekollekcye, ile możność
pozwala, inaczej niech wiedzą: że ich kary Boskiej i kary prawo=
mne czekają. 2. Ponieważ niektórzy Przełożeni, otrzymują Regestra nie=
porządnie Mszy !! oraz percepty i Exponsy, pisząc wjakimkolwiek się
podoba czasie, a najwięcej odkładają na dalszy czas, a ztąd nieporządek
na wszystkie przypadki śmierci lub co podobnego, wynikać mogła
by szkoda Klasztorom, przeto W.W. Definitorium zalecą przełożonym,
aby z Marcem końcem miesiąca z Regestra miesięczne kancyc[illegible] arco
[illegible]ventał, dawali co Dyskretorium, ile ich jest w Klasztorze do [illegible]pisu
a także we porządnie otrzymywane Regestra, aby przy schedzie

nad Kongregacie i Kapituły przesyłać do Definitorio. 3 Powinna się
ustrzedz nie dla przełożonych aby pieniędzy u siebie nie utrzymywali,
lecz u Prokuratora, lub gdzie jest Subsistut, u tegoż Substituta, równie
podług Reguły Zakonnej, aby nabytu Eleemosinę z wiedzą Przełożonego także
Prokuratorowi oddawali, niechaj uchodzi tak pierwszej jak i drugiej
za proprietarzy, i nie prostuszych woli Ojca Świętego Papieża, oraz
Jenerała całego Zakonu, a przeto na wyprawy sumienia na nagrody
i kary aby nie zasługiwali. 4 Również niektórzy Przełożeni zasługują
na nagane, za nie uczynność i nie ludzkość, gdy widzą pod ich rządem
urzędu się, iż prócz codzienne potrzeby, takowych odmawiali, na-
wet mniejszych potrzeb, panowie starsi swoją przełożeni za to są dla swych
podwładnych, jak gdyby ojcem lub Matką. 5 Ponieważ Studenci po-
trzebują Książek, a zatem obowiązani są przełożeni swoich klasztorów
radzi starać się takowych nabywać książek, a równie i innych dzieł
ile mogą pozwalać do Bibliotheki. 6 Gdy i prawa Papieskie i dekre-
ta Jenerałskie, równie prowincyalskie, zabraniają wstępu do wewnątrz
murów klasztornych płci żeńskiej, a to nadwerężone zostawały w nie-
których klasztorach; więc w Definitorium postanowiło, złamawca
nie tych praw ma być Suspensy od Gwardiaństwa na miesiąc, gdy to
z ich wiedzą nastąpiło, a ta kara za nadwerężenie wymieniona wzrastała,
przeto przede przełożonych, aby się bracia na nieprzyjemność nie wystawiali.
7 Gdy niektórzy Zakonnicy pozwalają sobie odzieży nie zwyczajnej w zakonie na-
szym używać to jest: Szlafrokiem, więc w Definitorium stanowcze zabrania
używania takowych. Także nie Castore i t. d. i za Kwartorem, i Kaftanie polecało
zdejmować i tylko jednem wierzchnem [illegible] 8 Ponieważ pojawiają się różnej formy
i kolorów Kapelusze między naszej prowincji zakonnikami, skąd w
Definitorium przyprowadzić do jednakowości wszystkich, postanowiło
aby wszyscy używali Kapeluszów wełnianych czarnych rządami dużemi
ale i dużo tanich i trwałych za nawet wczasie dorożnie nie droższe,
drogich niższe, przeto nabywanie innych oprócz postano-
wionych zupełnie się zabrania. —

Gdy smutna nadeszła wiadomość z Miasta Saleurnego Francij
Paryża do Mowaju naszego o zgonie tam, Dostojnego Księcia Czartoryskiego
go Adama, niegdyś Wojewody Senatora i Ministra Królestwa
Polskiego, cały naród polski nad trumną tego Wielkiego Męża, którego
ani zdrowia ani rządy, ani wielkiego Majątku nigdy dla ojczyzny
nie żałował i nie oszczędzał, przeto wielka bardzo Żałość tak nawet i w
Warszawie odprawiona za Duszę Ś.P. Adama Księcia Najdroższego
została, i dla nas pozostaje obowiązek z prawa i zwyczaju, jako za zgo-
dnego wielu Klasztorów gorliwie Karmelickiego którego był Ojcem
Klasztornym Przeto wstępnie Konwencie całe Ewigacja jak za
zakonnika świeckiego zrobić z Officium i Mszą śpiewaną w Tym dniu
Konwentach prowincji Naszej Definitorium i Mszą ś. śpiewaną odprawić
się ma. W Kleryckiej w Karmienia po troje, gdzie indziej po jednym Officjum,
a Bracia w Karmienia po 300, a gdzie indziej po 100 pacierzy za Duszę
Ś.P. Adama odmówić powinni. To nasze ostrzeżenie w Każdem Konwencie
Prowincji naszej, ma być publicznie w obec całego zgromadzenia
przeczytanego w Kapitule w Księgę wpisane i do następnego w Kapitule przeczytane.
Przytem życzę wam Kochani Bracia zdrowia dobrego i błogosławieństwa
Pańskiego, polecam Ś. waszym modłom potrzeby Klasztora Ś. Karolickiego Prusa IX
Ojca Ś. i wszystkich dobrodziejów żywych i zmarłych oraz nas nieżadnego. —
podpisano X. Franciszek Wodrogowski Kust.

Prowincyał Reformatorów N.M.P. Anielskiej w Polsce. —
Przewielebnym Wielebnym i miłym w chrystusie OO. i Braciom
obfitego Błogosławieństwa. — Nro 117 Chełm d. 9 grudz 1861 r.

Odebrawszy w tych dniach bieżącego miesiąca i roku, a pismo Ojca Ministra Generalnego wierną i radosną wiadomość, o tej zaszłości nieodrodnej — chwalebnej chrystusa Pana męczennicy w Japonskim Królestwie ostatniego sprawdzenia chrześciańskiego Katolicko-Rzymskiej Wiary za jej nauczanie, i Boga prawego ostatanie, ustnymi ranami za Łaskę w Japonii w wieku XVII Piotr Babtysta, Hiszpan z 23. innemi Magdanami, Dominikami, Franciszkanami oraz tercyarzami zakonu naszego O. O Franciszka oprócz 3 Kleryków z Tamaryszkiem Jerozolimskiego i tych stolicę Apostolską Urbs 8 d. 14 września 1627 przydzy błogosławionych Polierczyka Wiernego ras 12 — 13 [illegible] Lipca 1739 r odpust zupełny na dzień 5 Lutego udzielił całemu zakonowi O. O Franciszka i Dziewicy Maryi niepokalanie poczętej wszystkim wiernym Chrystusowym obojga płci dzień uroczysty i przemacrone odprawienia modły, do czego nam miłościwie pamiętny O. S. Pius IX. po pełnym rozpatrzeniu rozporządzenie przez delegowaną Komisję uznał godnym tych wyrażeń do kanonizacji doprowadzić, bez gdy podobne czynności kanonizacji wielkie zajęcia pociągają Kosztu, przeto Przedjemcy Pater Minister generalis polecił, aby dobrowolne na ten cel Ofiarności były składki a zebrane składnie przez Syndyka Apostolskiego lub jego Zastępcę odesłane do Prowincyała, który do Rzymu do Syndyka Apostolskiego Generalnego odesłać powinien jak najprędzej, bo Kanonizacya ma nastąpić najpierwej 1862 roku. Wiele mniej mogą jeżeli Fundusz z różnych składki ofiarowanych więc polecam przełożonym Klasztorów mocą i mocą aby się do tych zadośćuczynili, a gdy co zbiorą przez się lub podwładnych mnie doniesli, najpóźniej końcem lutego, następnie miesiąca roku, abym mógł przyjąć postarać się o wcześniej na ogólnie zebrane składki, i pomóc jak przez stoję. — Odebrałem także jednocześnie Typ[illegible] wydany 21. sierpnia b.r. przez Ojca S. Papieża Piusa IX. do postu z Rzymu od W.W.S. — Pozwala tu Biskupa za używania potraw mięsnych, raz tylko na dzień, to jest na obiad, w Niedziele Poniedziałek wtorek i czwartek Kolacya raz potrawa skromna bydź może. — Niezarzeka Ojciec S. wszystkich modłów lub pacierzy, ale oddaje prawdziwej Nabożności, nadmieniając: aby cała reguła dzienna wskazuje Nowicyat wspólnie odmawiała się ile możności przynależy do Nowicyata po obiedzie, poczynając przed N. Sakrament, a potem do Prymaj: Boga Rodzicy Maryi Panny tam zanosząc gorące modły do Boga i opieki Matki Bożkiej w tych opłakanych chwilach, aby nas od niewczesnej i od zmarłych nastąpiło dla Nowicyata S. męczeństwa wyrok. —

Gdy podobało się najwyższemu zebrać z tego świata naszego Przełożonego Kapłana S.P. Antoniego Ks. Makowskiego w d. 3 b.m. i roku w Warszawie przeto polecam abyśmy za duszę S.P. Antoniego wskazanym Kommunie odprawili Exequie i Mszą S. śpiewaną. Mszy zaś odprawić Deputowanie a Wszystkie po 100 pacierzy. polecam nabożnie modłom w ważnych godzin OO. i Sióstr. Nowicyat S. Katolickich O. S. Piusa z Papieża, dobrodziejów Naszych żyjących i zmarłych Prowincyi Nasza i innych niegodnych

podpisano X. Franciszek Wydrzycki Ojciec Prowincyał S.

Prowincjalat Reprezentow N. M. P. Arcielskiej
w Polsce. Przewielebnym, Wielebnym, w Chrystusie
Panu, Ojcom, i miłym Braciom Obfitego od Boga: Błogo-
sławieństwa i łaski. — № 164 Chełm dnia 15 Maja 1862 r.

Na, odbytej z obowiązku Urzędowania Naszego Wizycie wszystkich Konwentów w prowincyi Naszej, do jedynie i wielkie staraliśmy się troskliwie: aby i przemowy nasze duchowne, i wszystkie czynności, zdziały do wiecznego i jedynego Celu, aby Was Ojcowie Najgodniejsi i Najmilsi Bracia, zachęcać i niejako pobudzać, do godnie postępowania w powołaniu, do którego od Boga prawdziwi jesteśmy. — Abyście świętego Powołania łaskę piastując, w zachowaniu Ślubów, praw Boskich, Kościelnych i Zakonnych postępując, Ducha Pańskiego, wasz sami mieli pilnowali, a tak życie konieczne Duchowne i Zakonne prowadzili. —

Pragnę i do Boga modły niewstannie zawsze — i wszystkim nam wypada zawsze: abyśmy nas potężną łaski swojej Boskiej mocą wspartych, w służbie Jego stałymi uczynił, abyśmy nie lękali się tych, którzy nas prześladują, niewinnie, ani naśladowali tych, którzy nas od Świętych postanowień odwodzą, ani chwiali się jakoby malejwiary, albo zbytecznie sami sobie zaufali, lecz wiarą żywą — nadzieją — i gorącą miłością Boga i bliźniego napełnieni, nieprzestannie wzywajmy z Niebios męstwa, pokornie ufając, a Bóg nie da nam wpaść. — Wtenczas tylko stanie nasz, gdzie co Święte — Boskie — Cnotliwe — jest wzgardzone, a co nie-cnotliwe, bezbożne, za wysoko cenione — a to wpłakane zdanie i do stanu nawet Duchownego i zakonnego się wkrada. —

Otóż nam z Uczniami J. Xża biegającemi się na morzu, wołać i prosić wypada: Domine salva nos perimus; Panie zbaw nas, giniemy — ale Pan się ulitował nad wzburzeniem swoim; Imperavit ventis et mari et facta est tranquillitas magna; Matth: 8. Rozkazał Pan wiatrom, i morzu i stała się spokojność wielka: Więc i nad nami ulituje się i przebaczy Pan, i nie da wpaść jeżeli sami nie zechcemy — i spowrotem łaski Jego czynić niezbędnemy. — Tak się Boskiej Opatrzności podobało, że dobro uczynić, a niczego złego nie dopuścić, gdyby do Boskich zamiarów nasze zastrzeżony. Tak sami sobie rządzić, aby w nasze pokusy jako złe doświadczenia nie jako kary, ale jako dobra przemiana obracamy się. Zachowajmy zawsze prostotę ducha, a dobry Pasterz duszy wiecznej, zachowa nas i obroni. — Pamiętajmy na Boga, który nas do uczestnictwa swojej tj: do całkowitego Świętego powołał, powołaniem swiętem, a który w swoich postanowieniach jest niezdecydowany; nam przynależy, nie zdrowienie przystępować do Niego, i to wszystko, w się do Naszego powołania dotyczące wypełniać. —

My zaś wszystko co do Nas i obowiązków stanu naszego należy. Boskiemu miłosierdziu najusilniej polecamy, i dlatego ręczą Zawsze gotowymi do poprawienia się niejaczą staranności, i te oświadczamy Wam Najdrożsi w Chrystusie Ojcowie i Bra

Cjenvie i Bracia w dniu 3. Lipca biężącego roku, w Kwawwawcie Jędrzejowskim, do którego jako na najpotrzebniejsze narady najprzyjemniej zaprawszeni: A.R.P. Juwenalis Czerwonka Ex Prowincie, Ex Custodem, pro Custode Prowincie. – ac Reverendi Patres actuales Definitores P. Stanislaus Cybulski, Augustinus Lipiarczyk, Erasmus Jaczewski, Vincentius Markiewicz w dniu 30. Czerwca, przywitali ich pragniecy wraz cum R.P. Arsenio Elgott S.S. actuali Secretario et actuario Prowincie. –

Jwrzyw czas bez szczegolnego od Nas powolenia, ich wspomnionego Kwawwetu przestępcia, pod Karami Apostazyi wzbraniamy.

Żeby zaś naradami naszemi Bog sam przez Ducha Przenajświętszego rządził, i do powodzenia w Nim się prowadzi, w prawe i sprawiedliwe jest i Stanowimy i Was Cjenvie Jrobni i Bracia zbawiennie wzywamy, myśli nasze z Niebios światłością napełnić raczył, wyznaczamy aby w Każdym Kwawencie Prowincyi Naszej, przez dwa tygodnie, przed dniem Kwongregacyi, wszystkie odprawiały się modły tj: Hymn Veni Creator &c... cum versibus et Orationibus de Spiritu S.to Beatissima Virgine Maria – ac de Seraphico S.P. Francisco w dzienie – post Laudes – post Tertiam – post Vesperas. – Wsam zaś dzień Kwongregacyi, Msza S. spiewana po Prymie ma być de Spiritu Sancto we wszystkich naszych Kwawentach, na której Bracia Chorzy i Lajcy mają nabożnie Kommunikować S. przyjąć, Kapłani zaś we Mszach Sch tychże, dodać mają Kollektę de Spiritu S.to –

We dzień wszystkich Kapłanowie approbowanym Do słuchania Spowiedzi Zakonników, powolenie a casibus reservatis rozgrzeszenia udzielamy, iuxta tam wolne obranie spowiednika.

Polecamy także aby OO. Dyskreci Kwawentów, wszystko przejrzeli ilędy się przekonają o prawdzie, podpisali Regestra i Schedę – mającą się przesłać na Kongregacyą – Równie wszyscy, w szczegolności Kapłani z Mszach S. odprawionych przez siebie, chcieć mają świadectwo z przysięgą, Fratres Clerici z odmawianych Officiach Diurnum, a Bracia z odprawionych pacierzy, chcieć mają przysięgę także. OO. Resolutorowie Kazań Łacińskich i Polskich dla dobrego Examinu Spowiedniczego, zechcą nadesłać świadectwa sumiennie. OO. Lektorowie, równie mają przy Schedach nadesłać Testimonia swych Uczniów co do nauki a co do Moralności, przez Miejscowego Gwardyana podpisane. –

W Kwawentach w których rządzili OO. Definitorowie, po ich wydaleniu się na Kongregacyą, mają rządzić OO. Wikarzy, wyjąwszy gdyby inne nastąpiło postanowienie Nasze, wszystkich Prezydentów polecamy, aby Zgromadzenia nawiedzali jako Prelatowie i inni byli wlegli we wszystkiem, coby niebyło przeciwnego ich i Reguły naszej.

Prezydentom przypomnimy: aby tak Msze S.S. Celebrando jako i Celebrato zanotowali sumiennie, równie i Jałmużny Dochód i Wydatki spisywali, a Bieżące Jałmużny na innej potrzebne rzeczy nie zamawiali. – Ponieważ w Chó-

Chełmie zakończył życie doczesne S.p. Hieronim Adamowski, który w tymże Konwencie sprawował obowiązki Subtelytuta przeszło lat 20, przeto należą mu się tamże w Chełmie Suffragia mianowicie tj: każdy Kapłan ma odprawić za duszę s.p. Hieronima jedną Mszą S. każdy Kleryk jedną Dominicarum, a Bracia po sto pacierzy i Exaudi w Chórze za Mszą S. spiewaną; po innych zaś Klasztorach: Memento defuncti Hieronimi ma być wpisane na Tablicy przez Tydzień, wreszcie polecamy duszę s.p Hieronima pobożnym.

Niniejszą odezwę po odczytaniu Zgromadzeniu w każdym Klasztorze, w pismie do Księgi, odesłać mają przełożeni do następnego Klasztoru, ten dług spisanego pokwitowania na zawsze.

Polecam pamięci w modłach Waszych Ojcowie kochani i Bracia Ojca S. Pinsa IX potrzeby Kościoła i Prowincyi, Dobrodziejów i nas niegodnych.—

L.S.✠ podpisano X. Franciszek Wędrogowski Ref. Prowincyał mp.—

Prowincyał Reformatów Prowincyi N. M. P. Anielskiej w Polsce Stypnica dnia 20. Marca 1862 roku № 155.

Przewielebnym, Wielebnym Ojcom, oraz i miłym Braciom, łaski i obfitego od Boga błogosławieństwa.—

Gdy według Naszej Erekcyi, nadchodzi Czas obierania Najwyższego Rządcy Zakonu, Generała, i cała dobrana Nawanie, od którego zależy nie Urzędowanie Najprzewielc: Ojca Bernardyna a Montefranco, naszem polecenie: aby dla uproszenia pomocy i łaski od Boga do godnego obrania Następcy — odbywały się modły we całym Zakonie, a całym i w naszej Prowincji, przeto niniejszym nakładamy i polecamy Braciom tegoż: Ojca Generała: aby w każdym Konwencie odprawiać następujące Suffragia. — 1. Veni Creator Hymn, cum Versiculis et Orationibus: — De Spiritu Sancto: — De Beata Virgine Maria, — et de Seraphico Patre Nostro Francisco, ma być codziennie po Mszy Konwentkiej odmawiane, zacząwszy od Wielkiej Nocy, aż do dnia 7. Czerwca b.r. iako do dnia obioru. — 2,ie Kapłani mają codziennie, wyjąwszy 1. et 2da Classis Świąt, także od Wielkiej Nocy, do dawać Kollekty de Spiritu Sto, do tegoż jak wyżej dnia. — Wszem zaś dniem Zielonych Świąt, wszyscy Zakonnicy odbyć Spowiedź powinni, i na Sakramencie Ołtarzu do Spiritus Sti ofiarowani się mającej pro Felici Successu Capituli Generalis mają Ołtarzy i Bracia na tem Intencyą= Komunikować mają.—

Przytym przesyłając swoje błogosławieństwo Pasterskie i Naszej Prowincyi O. Generał, poleca naszym modłom i pamięci: Wszelkich Katolickich — Ojca S. Piusa IX — Dobrodziejów Zakonu i Siebie.. Ojca przydając życzenie i prozbę: modły do Boga za Kraj Nasz, Prowincyą naszą i za nas niegodnych.—

Niniejszą odezwę po odczytaniu Zgromadzeniu, publicznie w Refektarzu wpisaniu do Księgi, jak najprędzej odesłać należy do Następującego Klasztoru. Wydaliśmy w Stypnicy w S. Maryi Magdaleny Ostatniej jako wyżej z Pieczęcią Prowincyi utwierdzeniem.—

In Nomine Domini

Prowincyał Reformatow Prowincyi N.M.P. Anielskiej w Polsce. Stopnica d. 20 Mca Sierpnia 1862 № 187.

Przewielebnym Wielebnym Czcigodnym OO i Najmiłszym w Chrystusie Panu Braciom.

Łaski i obfitego od Boga błogosławieństwa.

O jak wielką bojaźnią i boleścią napełnia się serce nasze, ile kroć ciężkość obowiązku albo raczej ciężaru Naszego rozważamy - i ile kroć zastanawiamy się nad wyrazami Boskiej Mądrości, do Brzydkich ludem wyrażonych, Quod procul est non alligatis, et abjectum est mercedulentis. Ezech: 34. Co ile kroć rozważamy najpilniejsze nasze Pasterzy przykłady a szczególniej Pawła S. Apostoła który w Dziejach Apostolskich o sobie mowi: Per triennium non cessavi monens unumquemque vestrum. I chociaż przez przeszły czas mieszkania dwoch lat do obowiązku Naszego należało, zadosyć uczynić starałismy się dając stosowne napomnienia tym którzy tego potrzebowali, - popełnione nam mogło poprawiać nie zaniedbalismy, - i wkrodzące się nadużycia, wynosić usiłowali. - Wszystkich i każdego w szczególe do usilnego obowiązków swego stanu gorliwie dopełniania zachęcić starałismy się równie do pilnego w Cnotach Stanu swego ćwiczenia się, i gorącego postępku w doskonałości Chrześciańskiej i Zakonnej zawsze ku usilności wabiąc, i nie jako wzbudzając według możności słabych tych sił Naszych stosownie według mądrości Pana Boga naszego Jezusa Chrystusa sposobem, i drogą która się, która od Nas zamierzone i upragnione bojaźni i boleści początek i przyczyna - I znowu powtarzamy w tym Dziennik i ostatnim roku Urzędowania Naszego miejscu, Nam się opuszczać rąk dnie starania nasze odstraszy dobry skutek lub mieć. Tembardziej w dopełnieniu ciężkie naszego obowiązku zachęcają Nas nasze Proroctwa, Clama! ne cesses Isaiae 58. Wołaj nie przestawaj. - Nie podobnej niedawno Kongregacyi anno VV. Definitorio w Zakonnicie Jędrzejowskim, odzywam się do Was Najczcigodniejsi Ojcowie i Najmilsi w Chrystusie Bracia, proszę przez miłość Boską, abyście w sercach i pamięci Waszej zachowali nasze napomnienia przestrogę: - Żyć w Zakonie, a nie żyć po zakonnemu, i żyć w Zakonie po zakonnemu, jawna całkiem różnica - Życie w Zakonie, bez pilnego wypełniania Praw, - ciężarów i przyjętych obowiązków, jest jedno co przywdziać Świętą Zakonną Suknię jako znak człowieka Bogu oddanego, pogardzającego światem i jego próżnościami, porzucającego się światowej ozdoby, pożądliwości z bluźnierskiem ciałem, - pobożności i nienawiści

znaki pogwierzchownie na sobie nosić, a czynami wewnętrznemi i zewnętrznemi nie odpowiadać dobremu i prawdziwemu Zakonnikowi, jest do życia nie pozakonnemu. – Zamykać się w zakonie i odrobnic od przykrej ziemskiej troskliwości, a wzdychać do świata, uczęszczać do światowych uciech i znajomości za Wartsztatem – Uczęszczać na modlitwę bez uważnie i bez podniesienia myśli do Boga – Podobać się zwierzchności przy dzy Zakonnej ale tylko w tem co przynosi zadowolnienie – Zakonu ubostwo lecz nie chcieć cierpieć niedostatku w niczem – pokazywać pokorę lecz niechcieć się uniżyć, gdzie się bydź cierpliwym, a w wszystkiej przeciwności gniew okazywać i z tem samem Zakon i świat naśladować. Imię Uczenia i naśladowcy Chrystusowego, imię Zakonnika, Syna S. O. Franciszka nosić, a Cnot Chrystusa i S. Patryarchy nienaśladować, to jest życ w Zakonie, nie pozakonnemu. – A któż takiego człowieka nazwie prawdziwym pogardzicielem świata, prawdziwym Zakonnikiem i Sługą Bożym? Kto odezwie się że godzien jest zapłaty i nagrody wiecznej? Życ zaś w Zakonie po zakonnemu, jest to: wrodzone skłonności zwyciężać – zmysły umartwiać, pracę i trzeźwość oddawać się modlitwie, czuwania, posty i inne ciała udręczenia chętnie podejmować, ustawicznej pracy się oddawać – pogardę za cześć, niedostatek rzeczy za rozkoszowanie, – własnego rozsądku i własnej woli wyrzec się: – progowanie i takowanie ochotno przyjmować, świat i jego przyjaźni mieć w nienawiści, – światowości unikać, bez przerwy ciągle ćwiczeniem się w cnotach najpilniej zabawiać – i codziennie w życiu duchownem zakonnem postępować, nie próżne, lecz stosownie do prawdziwego naśladowcy Oblubieńca Chrystusowego, i godnego Najwyższego Patryarchy Syna nosić imię; te są prawdziwe cnoty Zakonnika te są ozdoby, które nagrodę w Niebie osiągnąć mają, a których zepsowana natura ludzka się wzdryga i unika; i z tąd dla niektórych jakoby za ciężkie poszydane i jakoby niepotrzebne do obowiązków Zakonnika przytaczane zadzierają się. – O jakże wiele różni się życ w Zakonie, i życ według zakonności? Uczy nas to Objawienie Najdroższej i Miłej Bracia Wyprawa, i często bodaj Ustawy nasze Zakonne, czyli podług nich życie prowadzimy? i czy li to zgadza się ze stanem i powołaniem naszem? a modlitwy nasze, staramy się o nabycie gorącego ducha służenia Bogu, i każdy swoje aby godnie odprawować obowiązki, Nolite conformari huic mundo. – Renovamini autem spiritu mentis vestrae et induite novum hominem, qui secundum Deum creatus est. Upomina Paweł S. do Efezów Rozd. 4. Niechajcie się stosować do świata, ale odnowcie się duchem umysłu waszego, obleczcie się w nowego człowieka, który według Boga stworzony jest. –
To zaś odnowienie w duchu, aby zastąpiło, z którego wypływa życie

według zakonności, Nie nowe Reguły lub nowy sposób przedstawiony, lecz ścisłe zachowanie Praw Boskich, Kościelnych, Reguły, Praw Zakonnych i Postanowień Prowincyi wypełnienie, i jak najpilniejsze w cnotach Ś. ćwiczenie się zakazujemy. Na tem bowiem wypełnianiu ustawicznie się Religija nasza; z wypełnienia tychże, rośnie doskonałość Zakonnika: - Do tego gdy dopełnia się: porządek w Konwentach, między Braćią miłość, pokój i zgoda znajdywać się Świętym badziewi, najpiękniejszy okazuje się przykład, a Bogu chwała należyta oddaje się. Ztąd zachowawcy Praw nabywają chwały od Proroka Króla ogłoszonej, który mówi Beati immaculati in via qui ambulant in lege Domini. Beati qui scrutantur testimonia Ejus in toto corde exquirunt Eum Psalm: 118. Słuchajcież więc Ojcowie Najmilsi i Bracia w Chrystusie Najmilsi! Tych Prorok Pański błogosławieniem nazywa, którzy prawa Ste zachowywali: bezbożnymi zaś nazywa tenże Prorok, gwałcicieli i przestępców praw. " Non enim qui operantur iniquitatem in via Ejus ambulaverunt. - Dla tego wszelkiej usilności dokładajcie Ojcowie Kochani i Bracia, aby Prawa Boskie, Reguła i wszelkie postanowienia do tych były zachowane. Starsi aby młodszym przyświecali przykładem: młodsi zaś niech chronią się tego co widzą złego w starszych i złego, niech tylko naśladują pilnie to, co widzą prawem i dobrym w nich. — Te zobowiązku urzędowania naszego zalecamy - Co zaś nowo teraźniejszej Kongregacyi obydwa postanowieniom a VV. Definitorom, to wyrażamy.

1mo Co bydź ma lat poprzednich postanowieniom względem spowiedzy aby bez wiedzy Przełożonego nikt nie wydawał, u siebie nie trzymał, nie chował; dziwią się do polecenia; aby cokolwiek ma lub mieć może jałmużny Zakonnik, aby takowe z wiedzą Przełożonego, Ojca Prokuratorowi, lub gdzie jest Subsyndyk domu oddawał, zapisując każdy przychód równie z wiedzą Przełożonego i wydatek przez Prokuratora. Kto by zaś przekonanym został winnym do pełnienia niniejszego postanowienia, kara Suspensy przez dni 15 na takowego wyznacza się a komu takowa nie służy aby trzy dni w karcerze o chlebie i wodzie za pierwszą razą był karanym, za powtórzeniem występku, kara podwójna bydzie. —

2° Ponieważ w niektórych Konwentach w prowadzaniu niepożądek że Klerycy niemający Święcenia śpiewali assystencyą w Dalmatyce do Ewangelii — przeto zabrania się to i znosi zupełnie, a Przełożeni dopuszczających się podobnych nadużyć winni karani ostro.

3. Gdy niektóre Prawa Jeneralne, Prowincyalskie, Decr. Dekreta Papieskie zabraniają wstępu do Klasztorów mężkich, płci żeńskiej pod karą klątwy czyli Excommuniki, przeto przypomina się Przełożonym aby nad tem pilną mieli baczność, gdyż Gwardyana niepoznaczy, którym nie ma władzy a pozwalając pod pretekstem Swięcenia i profesyi — Gdy zaś w niektórych naszych Kościołach bywa dużo robactwa, dlatego w niektórych, przeto VV. Gwardyani winni się przedewszystkiem postarać się w Władzy Dyecezalney, o pozwolenie na piśmie w puszczania kobiet na raz jeden, dwa lub jak wyjątkowo, a gdyby Władza Dyecezalna odmawiała pozwolenia, nadzwyczaj potrzebnie winni VV. Gwardyanie mieć na sobie następujące Niedzielę ogłaszać: ponieważ Władza Duchowna odmawiała pozwolenia w puszczania Kobiet w czasie nawet Odpustu na Tymczasowe Klasztorne, przeto do tey Władzy zastrzegać się powinniśmy że w puszczaniu nie będziemy.—

4. Gdy wielu Zakonników zwykła odbywanie Rekollekcyi dziesięciodniowych na ostatni tydzień postu, lub do czasu przed samą Kongregacyą lub Kapitułą, więc ten zły wkradający się zwyczaj VV. Definitorium znosi, i poleca odprawianie takowych Rekollekcyi lub w poście do VV. SS. lub w poście zwanym Benedykta, a nadzwyczaj w początku Postu Wielkiego bez względu czyli starsi czyli młodsi winni będą z wszystkiem postanowieniem.—

5. Gdy w niektórych Konwentach Wotywa po Nonnie w Sobotę de Immaculata zaniedbywana bywała, przeto stanowi VV. Definitorium podkarą na Przełożonych Klasztoru, aby się według przepisów odprawiało regularnie, i w tych gdzie jest studium Klasztornych, razem i nad partykułarzu.—

6. Wszelkie granie w karty które nie służy Zakonnikom, czyto prywatnie lubnie tak w Klasztorze jako za Klasztorem pod Excommuniką zabrania się.

7. Ponieważ Pieśni śpiewanie w czasie Mszy Konwentuchy uznało VV. Definitorium niestosownem, gdyż mało który z Zakonników umie dobrze takowe śpiewać na głosy, przeto powraca się dawny zwyczaj śpiewania w czasie tejże Mszy Konwentuchy: Kiant Domine krzyża

8. Gdy przełożeni wysełają z Klasztorów przyciśnieni potrzebą do Magistratu lub Sekretarzy sami ich nieobecnych wyręczać powinni.

9. Gdy się pokazują między niektórymi Zakonnikami chustki czarne

chałszaleby, czyli obojczyki na szyi, przeto VV. Definitorium zupełnie zabrania i zakazuje tego ubrania niestosownego, nadewszem Przełożeni Klasztorów czuwać winni, i takowe odbierać i znosić.

10. Przypomina się przełożonym Klasztorów aby z bytkow drunkach, szczególniej w winie znosili, i jak najskromniej swoich jako i obcych gości przyjmowali, lepiej ten grosz obrocą na sprawienie jakiej bielizny do Zakrystyi lub Jadalni, bo dawniej miyscach brak wielki iczyże bielizny pozbawuje się - lubo do Bibliotheki książek sprawić, a nie będzie obmów i marnotrawstwa.

11. Prosi i zachęca VV. Definitorium aby Zakonnicy nie wychodzili do miasta tylko w wielkiej potrzebie i to z rozwagą ile być może; a zresztę wyjechanie zupełnie się znosi - OO Gwardyani lubiey rzadziey aby nie dawno zezwalali na takie wycieczki.

12. Bydź już powszechnie zabronionem, więc jeszcze powtarza Suspensyą tak na przełożonego jako i na powtarzalnych zabrania się udawać z jednego Klasztoru do drugiego, bez pozwolenia na piśmie od Prowincyała, to samo można zrobić listownie co i jeździć, a wtorzeniu niepotrzebnemu stania się powinna, która się i kładzie.

13. Zastrzegają niektórzy OO. Gwardyani na nagane i powagę się w jakieś podejrzenie ze polecenia przesyłania Regestrów Klasztornych na Kongregacye i Kapitularzy, nie zważyli żadnego i tylko z bilku przysłanych reszta pokazali się nie posłuszni poleceniom, a zatem na stropowanie zastrzegli.

14. Niektórzy OO. nawet obowiązani, a przełożeni dawania dobrego przykładu zaniedbywają nieszczęsnie do Chóru, przez co chwała Boska cierpi uszczerbek, obawiszcze VV. Definitorium na mocy praw, aby OO. szczególniej przełożeni byli pilniejszymi w tem względzie annis ideo meis pozwala, wszak razem z mowie ledwie kwadrans czasu dłużej zabawić a uzyskać w Celi mówiąc, a będzie dobry przykład i zasługa przed Bogiem, zasnadto Medytacye i Rekollekcye obowiązani są wszyscy Zakonnicy wyjąwszy chorych, a to na mocy praw nie Zakonnych tylko, ecz Dekretów Papieskich, przeto prosimy aby do możności wszyscy uczęszczali.

15. Ponieważ w wielu Konwentach zaniedbano odbywać Stacye z Rzymskiego Dnia, które na tablicy w Refektarzu powinny być pisane, w którym więc obowiązujemy OO. Wikaryey aby o pisaniu tablicy co dzień, o Stacyach pamiętali, gdyż za odbywanie Stacyi bierne dają OO. SS. Papieże nadane Odpusty. — Polecamy i prosimy Przełożonych Klasztorów abyśmy ze rozporządzenia w prowadzali w wykonanie, inaczej na siebie przed Bogiem i przed Prawidłem ciężkie będzie wielka odpowiedzialność.

Gdy w skutek oskarżeń przestawych do Rzymu od Reverendissimum Ministrum Generalem na Nocną Prawidłem - jakoby się w Prowincyi wielkiej

wielkie nadużycia i zgorzenia, odebrałem dla bawam 24 Aprilis a. c. przez Kongregacyą a Rvdssimo Ministro Generali list, pełen żalu i boleści Jego O. Jenerała z poleceniem aby żaden List był w całej Naszej Prowincyi wętszonym, takowego więc żadnego Domieszczam. / Oryginał do Akt zostaje / aby się Prowincya przekonała o kłamliwych donieszeniach, gdyż wiele jest potwarzy a mało prawdy w oskarzeniu, a co jest prawdą, i wyrzutem jmci Najprzewielebn. O Jenerała w tym abyśmy się starali poprawić.

Admodu Reverende Pater, Obsme!

Tactus dolore cordis intrinseci, plus lacrimis quam a tramento haec quae sequuntur tibi scribo, quae quas ad meas pervenerunt aures, ex puris et non ambiguis fontibus. Audio enim istam Provinciam in tales incidisse relaxationes, et scandala, qualia fortasse nec inter ipsas saecularium societates vadunt, ad et nomen quod ignoratur; divina officia in Choris etiam Ecclesiis solitudine claustri, et silentio abhorrentur, et contrario divagationes per vias et plateas et saecularium domus, amantur, fratres indiscrimi natim vel per totalis, quia a tempore longo abusus invaluit, et nemo est qui recogitet unde nemo qui ipsos revocet a perditionis via, nemo qui eos puniat juxta Ordinis Statuta, Pontificiique Constitutiones; imo toleranter hujus abusum / vulgo Chodzenia / etiam cum saecularibus personis tam intra, quam extra claustra permittuntur prandia, aequitationes, inebriationes inutiles impensas; fave aut apostasiis, vitiosis, depravatis moribus, scandalosis, et justi, et boni nominis Fratres deprimuntur ad Sacros Ordines promoventur male periati et perversi Clerici, omnes Fratres calciamentis utuntur, etiam / incredibile dictu / juvenes Novitii; quinimo Novitiatum adibus omnibus patet die nocteque, etiam saecularibus; nocturno tempore januae Conventuum aperiuntur, et perditi Religiosi fugam capiunt, et quae poena apostasiae favores, et laudes a quibusdam depravatis Patribus Provinciae reportant! Haec et alia hujusmodi permulta, quae veritatis causa relinquo quae incredibilia viderentur, mihi relata sunt cum juramento. Oh utinam falsa sint! est valde timeo quod nimis vera.—

Nunc rogo te A. R. P. per viscera Jesu Christi Domini Nostri salvage, cura repara istam Domini Domum quia labitur! Cogita, et scito quia animas fratrum tuorum in die judicii a te requiret Deus. Nemen filium unum corripiet eum, qui vitet vero ei blandiatur. Sed plura dicam tibi dum ad Generale Capitulum veneris, ad quod magno desiderio expectabo te: quod si forsitan tu venire non poteris, veniat suo loco A. R. P. Custos. Nunc autem statim scribe per totam Provinciam et notas facito tuis Religiosis has meas lamentationes, quae ex amore et paterno corde provenerunt. Moneo quoque te, ut si usque adhuc celebrata non sit Congregatio, nec celebretur nisi post Generale Capitulum. Et haec sat pietati tuae.—

Vale mane in Domino in cujus N. nomine benedictionem tibi precor, et peramanter confirmo. P. F. A. R.

Romae ex Ara-Coeli die 24. Aprilis 1862.

Archiepiscopus in Dno Servus [fr. Bernardinus M. Fiorini]

Ulis. Tutmy więz Najmilsi w Chrie OO. i Bracia abyśmy zadobrze uczynki wykonywane odbierali skutkiem życia naszego zakonnego. Inne Zakon życia Doczesnemu jako i w przyszłym, czego z serca życzę.

Niniejszą odezwę Przełożeni Klasztorów, po odczytaniu, wypełnianie niniejszych rozporządzeniom, w pisaniu w Księgę Archiwum, mają bez zwłoki czasu do następnego Klasztoru wesłać, a zostałego do rąk naszych, da Bóg szczęśliwie oddać. — Nakoniec polecam Naszym pobożnym modłom Ojców Kochanych i Braci Kleryków S. zwłaszcza Głową K. Go Piusem IX Papieżem Ojczyznę naszą — Prowincyą — Dobrodziejów żywych i umarłych, i Nas niegodnych. — Wydałem w Konwencie naszym Skopowickim w S. Marji Magdaleny pokutującej dnia wyżej —

H. Franciszek Niedrogowski Reform. Prowincyał mpr.

Prowincyał Reformatorów Prowincyi N. M. P. Anielskiej w Polsce. Chełm d. 6. M.ca Października 1862. № 195.

Przewielebnym Wielebnym i Kilkym w Chrie OO. i BB.

Błogosławieństwo i zdrowia duszy i ciała od Boga

Gdy w początku Miesiąca Września b. r. odebrałem a Reverendissimo Patre Ministro Generali uwiadomienie że Ojciec S. Pius IX szczególniej nam pamiętny w hoście Chrystusowym wojującym nadzwyczajnie dyspensę od postu zakonnego od Wiel. SS. wydał w 30 Lipca tym roku, z wyrazami, Indulsit tamen concessione et relicta promiscuitate ciborum co. ceptis diebus feria IV. Veneris Sabathi Quatuor Temporum-Vigiliis Immaculatae B. V. M. et Sativitatis D. N. J. Christi- Oto wam donoszę Godnym Ojcom w Chrystusie BB. oraz uwiadomiam czynię że łaskie Ojca S. oddając w łaskę każdego pobożności mych dziecinnie Bożym modłom i zamiast umartwienia postem, jednak wyż Reverendissimus Pr. Minister Generalis Superior Wielce Colendissimus, polecił, aby w każdy dzień piątkowy w Wiel. SS. całe zgromadzenie udawało się do kościoła i tam przed Sanctissimum po 5 Ojcze nasz Zdrowaś i Chwała Bogurodzica Kościół S. dodając jednak Ojcze nasz Zdrowaś i Wierzę za Ojca S. Papieża każdy w szczególe odmawiał Zakonnik: przeto wam pamiętać proszę —

Gdy również uchwałem rozwiązanie i polecenie ogłoszenia Zakonników BB. Mężczyzn Japońskich i Dekret Piusa IX nadający Odpust zupełny jednorazowy na odprawianie w Naszej Prowincyi Kanonizacyi przez 3 lub przez 8 dni w każdym z Naszych Kościołów w dniach obranych przez Władze Zakonne w ciągu roku kanonizacyjnego tychże SS. Męczenników, przeto wyznacza się w każdym z Naszych Kościołów trzydniowe Solenne Nabożeństwo, od dnia 3. zaczynając do dnia 5 Lutego poświęconego tymże SS. Męczennikom i przypominam OO. Kaznodziejom aby przez 3.

poprzedzające Niedzielę Święto Najśw. M. Panny Gromnicznej ogłaszali z Ambon o mającym odprawiać się w Berdyczskodniowem Nabożeństwie na Chwałę Bożą, na cześć SS. Męczenników Japońskich i na nasz zbawienny duchowny pożytek. Winni się 10. porównać względem kazania a Kościoły aby na te dnie ubrane były można najokazalej; i dawszy do Władz Ojcow. nych poprzednio pozwolenia na godzinę 9 Exp. z Hostyą Św. Sakramentu in Monstratorio per tres dies. Uwiadomienie o uroczystości Kanonizacyi Ojca S. z Oryginału wyżej pisanego do mieszczan.

Reverende Pater in Christo Dilectissime! Maxime Deo sint grates pereximie que Christo Domino laudes. — Vix hodie decem elapsi sunt menses, ex quo Apostolicum prodiit Decretum edens Tuto procedi posse ad Beatorum Martyrum Japonensium Canonizationem: et jam Divina favente gratia mirea. Sti Francisci filios auxiliantes Canonizatio ipsa felicissime peracta est tam de vero tamque insigni celebritate; atque Praelatorum Populorumque varietate ac frequentia, quorum nunquam post hominum memoriam supremus ejusmodi Ecclesiae ritus peractus esse perhibetur. — Nec quod porro intra Sanctae Urbis moenia prorsus occludi videretur, sed aliqua saltem ratione omnes ubique terrarum participes fieri possent sacrae ipsius solemnitatis ac laetitiae; Pius noster Christi Vicarius, Nobis humillime postulantibus concessit, ut in omnibus utriusque sexus Nostri Ordinis Ecclesiis sacrum Triduum vel Octiduum, privilegio tum in eorumdem Sanctorum Martyrum honorem intra annum celebrari valeat; adjecitque eveleste Indulgentiarum thesauros ab iis omnibus acquirendos qui praescriptas de more conditiones rite adimplerint. Jus autem, qualesque sint hujus modi conditiones, et quanam praefati Tridui vel Octidui privilegia, Decretum ac Breve, quae ad rem totidem verbis subnectimus, luculenter docent. —

Ordinis Minorum S. Francisci.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa IX clementer deferens supplicibus votis Rmi P. Fr. Raphaelis a Bortiano Ministri Generalis totius Ordinis Fratrum Minorum a subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario relatis, indulsit, ut in Ecclesiis utriusque sexus sui Ordinis, ea vice vel Tridui vel Octavarii in honorem Sanctorum Martyrum Japonensium intra annum a solemni eorum Canonizatione peragendum, sin aliis diebus cani valeat Missa solemnis de iisdem Sanctis, dummodo non occurrat Duplex, vel Dominica 1. Classis, aut Festum 1mae Primae stis: item annuit, ut prima vel alia die cujusque Tridui vel Octavarii celebrari possint omnes Missae de praenotatis Sanctis Martyribus, exclusis Duplicibus primae et secundae Classis, Festis, Vigiliis Octavisque privilegiatis: ac tandem concessit, ut perdurante Triduo vel Octavario, omnibus Missis addi queat Commemoratio Sanctorum Martyrum Japonensium; dum modo nunquam praetermittatur Missa Parochialis, vel Conventualis de die, quatenus et quoties illius celebrandae onus adsit, et in omnibus Rubricae serventur. — Contrariis non obstantibus quibuscumque. — Die 3 Julii 1862. — C. Ep. Portuen. et S. Rufinae Card. Patrizi S. R. C. Praef.

Loco ✝ Sigilli — Dt. Bartolini S. R. C. Secretarius.

Pius PP. IXus

Universis Christi fidelibus praesentes Litteras inspecturis Salutem et Apostolicam Benedictionem. — Exponendum nuper Nobis curavit Dilectus

Filius Raphel a Pontecurvo Minister Generalis totius Ordinis Minorum S. Francisci ad honestandum sanctum diem, quo die BB. Martyres Japonenses ejusdem Ordinis a Nobis praesenti anno Deo favente, et inspirante Sanctorum Martyrum vel quorum adscripti, in vestris suis esse, vitin Ecclesiis Fratrum Monialium memorati Ordinis Solemnias in triduum, vel octiduum pia pompa, et extraordinario apparatu celebrentur. - Quare vestem Dilectus Filius Raphel a Pontecurvo humiles, enixasque preces Nobis exhibuit, ut pro sancta hujusmodi occasione coelestes Indulgentiarum thesauros de Benignitate Nostra Apostolica reserare dignaremur. - Nos ad excitandos Fidelium animos, ut Sanctorum exemplis et vestigiis inhaerent, et adamarum salutem promovendam pia charitate inducti, exhibitis Nobis supplicationibus obtemperare volumus. - Quare de Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli Apostolorum Ejus Auctoritate confisi, omnibus et singulis utriusque Sexus Christi fidelibus vere poenitentibus et confessis ac Sacra Communione refectis, qui in uno die cujusque fidelium arbitrio sibi eligendo supplicationum in triduum vel in octiduum de licentia respectivorum Superiorum intra annum a die solemnis canonizationis majoraeve computandum faciendarum, in quolibet ex Ecclesiis Fratrum Monialiumque Ordinis S. Francisci dictam Ecclesiam devote visitaverint, et ibi pro Christianorum Principum concordia, haeresum exstirpatione, ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quo die praedictorum id egerint, Plenariam omnium semel tantum in quolibet ex praedictis Ecclesiis per unumquemque Christi fidelem hac ipsa vice tantum, omnium peccatorum suorum Indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino concedimus. - Praeterea omnibus et singulis fidelibus jam memoratis salutem orde contritis, qui in quolibet die ex dictis supplicationibus in triduum, vel in octiduum ut supra faciendis praefatam ex praefatis Ecclesiis visitaverint, ibique oraverint, septem annos, totidemque quadragenas de injunctis eis, seu aliis, quomodolibet debitis poenitentiis in forma Ecclesiae consueta relaxamus; quas omnes et singulas Indulgentias, peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes Animabus Christi fidelium quae Deo in charitate conjunctae ab hac luce migraverint per modum suffragii applicari posse etiam in Domino indulgemus. - Praesentibus pro una, et tantum valituris. -

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris die 15 Julii 1862

Pro D. Card. Barberino. Jo. B. Brancaleoni Castellani Substitutus

Hucusque Pontificis Optimi Maximi spirituales recensuimus favores. Nunc vero non ingratum Tibi esse arbitramur, si praeterea nuntiemus, jam ideratis premiis typis nostrorum Martyrum Historiam novis ab Auctore subjectam curis, et modico quidem praetio (25 scilicet obolis vulgo bajocchi) apud Tiberinam Urbis Typographiam nova venalibem fore. - Mirandae quippe est ut qui Sanctos celebrant, eorum dignosci Vitam cupiant, eosque facilius imitentur, quorum gesta melius agnoverint. Parum namque celebrare juvat quos imitari aut nescias, aut pigeat. - Ubinam vero praeclarae Sanctorum virtutes nostram ignorantiam eliminent, pigritiam excutiant, hoc unum per ipsos Deum humillimis precibus exorabimus, ut misericordissime semper-

Quod fecit ipse Deus, ac per merita Sanctorum Japonensium Martyrum, quos Sancta et in terris gloria amulavit, clementer concedat.

Nos interim Seraphicam Tibi, omnibusque solicitudini Tuae communis,

quorum vocationibus favere cupimus. Benedictionem eximo pectore
mandatam peramanter impertimur.

L. S. Romae, ex Aracoeli die 17 Julii 1862

Addictissimus in Dno Jonnys. Fr. Baptist Mr Gentilis
de Mandato Rmae Paternitatis Suae Fr Antonius a Melissano
Secretr. et Definitor Generalis.

R. P. Ministro Provinciae Minoris Poloniae

Nakowie powiecam. Z modłem Waszym do Godni i B.B. Kapitułę J. Prowincjalną Głowę Jego Ojca S. Piusa IX Stan duchowny i dobrodziejów żywych i umarłych, i Nas niegodnego. —

P. Franciszek Wędrogowski Rektor
Prowincyał. mp.

Ksiądz Jucundyn Czerwonka

Zakonu S. O. Franciszka braci mniejszych Reformatów
Prowincyi N. M. P. Anielskiej w Polsce Exprowincyał
Lector S. Theologii Emeryt Komissarz Wizytator Generalski
i pokorny w Chrystusie panu sługa

Wszystkim najmilszym Ojcom i Braciom tejże prowincyi łaski i Błogosławieństwa Bożego życzy

Dopełniwszy już w niektórych Konwentach kanonicznej wizyty i mając w Bogu nadzieję że w krótkim czasie i w innych takowa nastąpi, widząc również potrzebę jak najściślejszego uporządkowania Prowincyi, z wiadomych okoliczności, znacznie rozprzężonej, mając na ten cel wszystkie upoważnienia i pozwolenia władz Duchownych i Krajowych; porozumiawszy się wreszcie z najprzewielebniejszym O. Prowincyałem, Definitorami i Starszemi Ojcami Prowincyi zapowiadam wam Najszanowniejsze Ojcowie i Bracia Kapitułę Prowincyalską w Konwencie Pinczowskim na dzień 25 sierpnia r. b. na którą wzywam Najprzew. Ojca Prowincyała z całem Definitoryą i Sekretarzem Prowincyi, również wszystkich szanownych Ojców Gwardianów, jako reprezentatów i pełnomocników swych zgromadzeń, by tym sposobem w wyborach i wszelkich czynnościach, cała Prowincya miała udział, zaś za brakujących dwóch członków Wielbrego Definitoryum, zapraszam najprzew. Ojca-

Bartłomieja Rudkowskiego S. Th. Lectora wysłużonego, Prowincyi Patra, i przewielebna O. Dyonizego Milewczyka S. Th. Lectora wysłużonego ex Custosa Prowincyi; a za O.O. Gwardianow Krakowskiego, i Pilickiego, wzywam przewielebnych OO. Adriana Gałuszkiewicza S. Th. Lectora wysłużonego i Dominika Pelecha, jako Ex Definitorów którym podług stanowienstwa i zasług na taki wypadek prawa służy. Wszystkich najdalej w tym ze Conwencie Pinczowskim dnia 23 Sierpnia w godzinach popołudniowych oczekuję innym wszystkim bez wyraźnego powołania przystępu do tegoż conventu wzrasz Capitułę zakazuiemy. Smutny zaiste widok przedstawia nasza Prowincya! My starzy cośmy za kwitnących jej czasów żyli gdyby oby nie nadzieja w Bogu który i z kamieni synów Izraela utworzyć jest moren, musielibyśmy z Jeremiaszem za płakać Quomodo obscuratum est aurum mutatus est color optimus dissipati sunt lapides Sanctuarii!! cap 4. v 1.—

Ale nayszanowniejsi Ojcowie i Bracia. wyroki nieba są wprawdzie nie zawsze przez nas dobrze pojęte ale zawsze sprawiedliwe potrzebne i bardzo w swoich skutkach użyteczne bywaią tylko nie opuszczali rąk i dobre mieli zamiary. Wszak Kościoł święty po każdej bolesnej próbie świetniejszym wychodził odpadło od niego to tylko co przeszkadzało do wzrostu bo zdrowe ziarno zawsze na nayżyzen pada a plewę i kąkol lada wiatr unosi Recesserunt a nobis mówi S. Augustyn quia non fuerunt ex nobis.! Wzrost, pożytek, i zaszczyt zakonów nie liczba ale wybor stanowi.—

Dla tego też wielkie mamy żądanie byśmy na następnej Kapitule wybrali do steru męża podług serca Bożego podobnych mu dali Definitorów i Przełożonych Konwentów i sami pod ich zarządem gorliwie dopełniali swoich powinności. bo jak obojętny lud nie umiejętny wodz narodu ogół tak i najgorliwszy i najprzezorniejszy bez posłuszeństwa i współudziału podwładnych sam się

utrudzi i nic dobrego nie zdziała a wszystko to nastąpić może i nie zawodnie nastąpi jeżeli powstrzymawszy się od wszelkich przedwczesnych niegodziwych bo wszelkiemu prawami zakazanych namowy układów i intryg: które niestety bardzo wiele złego dotąd namnożyły i wyrzekłszy się własnej miłości nie będziem szukać siebie ale dobra Prowincyi jeżeli wyrzekłszy słowa przysięgi de dignioris et magis idonei eligendo podług nich sumiennie postąpimy Wtedy Laska Boga towarzysząca nam prosto we wszystkich konwentach odprawiać zwyczajne suffragia i wdzięczne Capituły co też prawa wskazuje. OO Gwardianom moją miłość sobą schedy wprowadenta i testimonia wszelkie równiez gdyby w którym klasztorze nie było Regestrów gotowych w czasie wizyty ma takowe Gwardian zabrać na Capitułę pod osobistą odpowiedzialnością. A ponieważ owe głosne i gorszące Prowincyę i Okolice Kategoryę w konwentach: w Hetmańskim i Sandomierskiem wynikłe których zgrzeszą, aż do Rzymu dotąd zatrzymane zostały do Dyecezyi Jeneralskiej wizyty i Capituły; wzywam najprzewielebniejszego OO Prowincyała by wszelkie dowody i akta dotyczące się onych że miał w pogotowiu by ten wypadek drażliwy ostatecznie zakończyć zaspokoić sumienia miłości Braterskiej miłość i wzajemną zgodę zaszczepić w Prowincyi. Ten list proszę odczytać z gromadzeniem do własnej księgi wciągnąć i ospiesznie dalej odesłać. W końcu się SS. Modłom życzę wszystkim dobrego zdrowia i błogosławieństwa Bożego. —.

Pisano w konwencie Stężyckiej pod wezwaniem S.ej Marii magdaleny dnia 7 sierpnia 1863 r.

N. Jucundyn Czerwiński Kon. Wiz. Gener.

Prowincyał
Reformatów
Prowincyi N. M. P. Anielskiej
w Polsce
Stopnica d. 9. Września 1863. -
№ 1.

Wszystkim Najprzewielebniejszym
wielce Czcigodnym i Najmilszym
w Chrystusie Panu Ojcom i Bracia[m]
Prowincyi i obcych od Boga błogosła-
wieństwa życzy. -

Jakeśmy inni przed praceśmy na zapotrzebowanie Stolicy Apostolskiej do-
jeżdżali, My wiadomi naszej osoby równie jak wieloletnich
zasług naszych dla dobra Prowincyi poświęceń spełnionych, zaledwo
widzieć posługi duchowne i to po za klasztorem w zastępstwie przełożeństwa
wiernie dopełniwaliśmy, aż wreszcie przeznaczeni na Prezydenta do Gremu
Rytwiańskiego, od lat 40. z górą przez Ordynariuszów opuszczonego, natu-
ralnie, nad wielką uprzątnąć opustoszałego: po rozważaniu pomocy Bożej
jęliśmy się z całem poświęceniem do odbudowania zburzonego Gremu. -
Dwa lata upełna walczyć niezmordowanie z niedostatkiem i biedami,
dnia[mi] opatrzności! udało się nam dzieło. - Grem Rytwiański po wie-
kowej przerwie podobnie odprawowany jak w pierwszych gorliwie w wo-
lo. Jakoniaków - i jakoś z małemi[ś] zajścia[mi] stał się nader przydat-
nym; albowiem w czasie obecnie wojennym, gdy wojska Rossyjskie
zajęwszy Klasztor Sandomierski wydaliły z niego Zgromadzenie, Grem
Rytwiański duszny z niego odrodzenia z rozciągnieniem nad Ojców
Ojców i Braci naszych tułających się przyjął w gościnę do swego zacisza.
a My ewinny tam swoich swoje potrzeby mieli powołani w miejsce
rozproszonych Definitorów na Surrogata do odprawienia w komplecie
stanowionej Kapituły w Konwencie Piotrowskim, po odprawieniu
pobożnie pomocy, rady, i błogosławieństwa Ducha S. dawcy wszel-
kiego dobra, na dzień 25. Sierpnia r.b. niebawem zgodnie i jedno-
myślnie wybrani zostaliśmy na Ministra Prowincyalnego, na
Prowincyi nieprzerwanej naszej; a ku temu na nas bar-
dzo wiele włożono nader ciężkiego obowiązku, z odpowiedzialnością
z którego sterniczka przed Bogiem i ludźmi. - O tym kedy nad-
miarę[m] mowić: mowię[ć] w pokorze czyniąc wiadomo niniejszym
pasterskim listem Nasz wszystkim Najprzewielebniejszym
Wielce Czcigodnym Najmilszym w Chrystusie Panu Ojcom i Bra-
cioom Czci niegodnie, podobnie uczynił jak ów wielki Prorok
po raz pierwszy odzywam się do was: z pustyni powołany jestem
do Gremu vocatus sum. Ale jak ów poprzednik Pański
wszedłszy z ustronia leśnego przygotował lud do godnego przyjęcia
Boga Zbawiciela na ziemi; tak i my spełniając potrzebę
na Nas powołaniu, dla zachęcenia was do zachowania
poprzysiężonej Reguły S. Patryarchy, nic innemi zajęci
jak wspomnionego wielkiego Proroka, odzywamy się słowy:
Vox clamantis in deserto parate viam Domini rectas
facite semitas ejus. Tak zajęci: głosem wołającego, na pu-
styni odzywamy się do was i całą szczerością i otwartością po-
kornej pomnażać Nas, od młodych dni aż do podeszłych lat

przyjęcia naszego

życia Nasz Pan; zawsze w towarzystwie, i na tonie waszem
spędzonego; abyście życiem niedbałowem gotowali drogę Panu
na Sąd Mamy sąd: abyście chodzili prostemi ścieżkami powołania
waszego. – A to nie od rzeczy będzie o krótce wyrazić zamiar
dobrodzieja jakiś nas powoła: że długoletnie prace, gorliwość
i wartość posługi nie zawsze bywają ozdobą przed dziwacznym
losem. – Zdarza się, że starowiek (poczciwy) młodość wprawy, a wiek
dojrzały wpocie zrota przepędza, a prawie nieznany i jak ziarno
niwoci pokryty, matki się gorzką niedolą, gdy inni sta-
nowszy u szczebla przemijających dostojeństwo, błogich używają
chwil wpośród tłumów i wonnych kadzideł którem ich zawsze
obdarzają pochlebcy. – Lecz wszystkiem ubolewają wypełniają się wy-
roki Boga którego sprawiedliwość pokorą uwielbiamy i po-
dobało Mu się podziwignąć Nas upadających pod ciężarem prze-
ciwności i zachować jaśniej na podługę Swéj Prawicy: – Super
aspidem ambulabis et conculcabis leonem et draconem Psl. 90.

Nie liczą wszakże bynajmniej na własne siły, owszem: nic tając
trwogi jaką obecnie przemijający jeszcze wielkość ciężarów pod-
ganiających wobec nieprzyjaciół stanowisko i niewzruszone ufność
na pomoc Boga, który jak poczętkowy głosicieł Chrystusowej
zasady słabości niemających prostaczków rozmaitą po całym świecie
nadziemia zbawiennej nauki, tak i teraz dla zapłacenia niezba-
danych sądów swoich, sobie wybrał trzodę, która Wam przewodni-
czyć ma czujną strażą do zachowania Reguły S. Patryar-
chy i dla rozciągnienia ustaw Jałkowych. – Postanowienie wszakże
nader uciążliwe, słabe zamiary Nasze mimo najszczerszych
chęci, gdybyśmy [illegible] na własne zachowali siły. – Dziś
do Was Najcześciwsi i Najmilsi w Bogu Ojcowie i Bracia
błagalną zanosim prośbę, abyście pomnąc na doczesne i wieczne
życie wiernie zachowali Regułę, abyście nie na Bóg Nasz
lecz na rozkazy przez Nią ogłaszane podług nauki Chrystusa,
poglądając z synowską ufnością wszędzie i zawsze słuchali głosu
tego Odkupiciela i oddawali wiernie Bogu co jest Boskiego: – głosu
S. Patryarchy który mówi: Bracia mają być posłusznymi
we wszystkim swoim Mistrzom. –

Myśl Nasza zajmuje ustawienie doskonałości życia
zakonnego i pobożności naszej uspokojenia pełnienia obowiązków
duchownej chwili i gorliwie Swéj Spowiedzi garnącego się do nas
ludu – dla jego pożytku, dla naszej zasługi. – Odnawiajmy i rozwa-
żajmy pilnie przepisane duchem Bożym rządzącym w Kościele prawi-
rze Napomnienie: są to wyroki pełne na uchronienie, które nas ado-
skonalić oświecić i przysposobić na podługę S. mają przeznacze-
nie. – Ten się dobrze żyć nauczył powiada S. Augustyn. Kto
się nauczył dobrze modlić. Zakonnik wiernie służący w modli-
twie jest złym Zakonnikiem i ostawieniem matki albo zagasłej
wiary; bo między życiem serdecznym a modlitwą takie jest spoj-
nie że jedno bez drugiego jako ciało bez duszy gnije. – Dobre życie
rodzi i czyni mocniejszą i przyjemniejszą Bogu modlitwę, a modli-
twa zachowuje i udoskonala dobre życie. – Niech tedy modlitwa Me-

dacya

lacya ciągle nas zajmuję abyśmy na siebie samych i Dobrodziejów naszych i na kraj nasz cały, sprowadzili ducha bogobojnej mądrości swiątobliwości i miłości pomoc: - ale między najgłówniejszymi potrzebami jest nauka stosowna naszemu powołaniu i obowiązkom: a przeto Uczenia nie będzie dziecinną wyprzedzeniem, ani dziecinną Staroścą a zapomnieniem doskonałymi będzie! - „Wargi Kapłańskie mówi Sołomon będą strzedz umiejętności i Zakonu, pytać się będą z ust jego, ponieważ Aniołem Pana Zastępów jest." Oto! jak wysokie znaczenie i jak wielka odpowiedzialność ciąży na Kapłanach. - Darmo nieletórzy pokrywają lenistwo brakiem czasu; bo każdy może się mniej więcej uskutecznić pilnym czytaniem dzieł naukowych, pożytecznych, i w ten sposób zabezpieczyć swą doskonałość zakonną; bo nauka swą pracą uwalnia od bijącego potu z którym ze związanemi rękami i nogami, wydaje próżnowanie. - Święta zaś i pożyteczna wiadomość nabywać się powinna nie dla niej samej; ale dla swego i drugich zbawienia, nie żeby błyszczeć nauką, lecz żeby ogrzewać: Sama bowiem umiejętność nadyma a miłość buduje. - Takoż im więcej kto czyni postęp w prawdziwej wiedzy Boga nauce, tym się większą pokorą skromnością przykładnem życiem i wiarą zalecać powinien. - Tu wypada mi odezwać się do was Czcigodni Ojcowie Letorowie! Nie jesteście najemni Panu; waszych godnych prac nikt tuszyć nagrodzić nie może, lecz nie dosyć żebyście oddawali Seminaryi Kapłanów z nauką i wiadomościami: miejcie wzgląd na ugruntowanie ich w Zakonności, ukwierdzenie w cnotach, inaczej pomnożylibyście przewrotnych mędrków i nic całkiem nie zarabiali byście Koronek: dawajcie starajcie się aby Seminarzyi wasi mówili wam z Synem Sobiesza: Miłość wódz i przywódz, radość Rodzicom! Seminaryi! uczynił, co Miasto mężny dać Tłuszczy. Ks. 6. cap 12. - Wkym to duchu co tym przekonaniu umierający Mathatyasz przemówił do swoich Synów: „Bądźcie miłośnikami Zakonu, a dajcie duszę waszą za przymierze „Ojców waszych, a odzwyczaicie siłę wielką i zimię wiecznie - przebo „rzmieńcie się i czyńcie mężnie, o Zakonie bowiem stawni będziecie" Mach. c. 2. -

Wy Bracia Nasi! z powołania swego posługom oddani, nie rozumiejcie abyście przeto do szacunku i miłości naszej prawo bardziej mieli! będąc tego przekonania, że za wasze trudy, prace, i niewygody które w zachodach o potrzeby dla Zgromadzenia stawianie podejmujecie, nikłko bliźnim jakie nasze serca ale i na wieczność błogosławiona obok swej będącej prostoty wielkie gromadzicie nagrody. - Przy waszych zatrudnieniach nie tracąc ducha pobożności, pokory, cierpliwości zastanówcie się na zpełnieniu napomnień Mędrca Pańskiego: Strzeż się Boże wybrać aby powątpiewać mocno, i głupio aby powątpiewać mądrze: i na zpełnienie obietnicy Chrystusa Pana: co ojcu Niebieski wierzy przed mądrymi według świata: Wam maluczkim objawiono będzie. -

O! gdyby każdy zpełniał ściśle powinność swoją względem Boga siebie i bliźnich, stałoby się nasze bytobu nader dobrze i stodolom, bo niema innego celu jak doskonałości Zakonnej szerzenie i utrzymanie,

a bez wiary

a ber wtasnych miłowań, nikt w życiu duchownym niepotrzebuje. Tak nie rozerwanego węzłem naszą świętą powinność razem jest zpojona. Tak szczęśliwe powodzenie Prowincyi Matki naszej, której zdrowym potrzebom naukami uymarnieni i na pracowitszą winnicy Chrystusowej zdolnych wypotrzebieni wszystkiego potrzebuje działania: na wszystkich jako członkow jednej Serafickiej familii ścisły wkłada obowiązek. – Pomnienie zakon Naszego Urzędu każdej nie wmniejszej części od Was Ojcowie i Bracia!

Listy Nasze miały ale jednak głos waszego Seniorchmilla, do tegoż obowiązkiem powinnemy jeżeli nie do Was Ojcowie Prowincyi Prelatowie Warcentow i przewodnicy zmodzierzy, wszystkiego stanu, Nauczyciele i Zakonnych cnotliwych cudach i erowaniach nad dobrem Zakonu! Waszem doświadczeniem, waszą radą, waszą dobrą chęcią i gorliwością mamy nadzieję po Bogu zapełnić nasze niedostatki; a przeto Najuprzejmiej się Ojcowie w Panskiej, pokrzepi i przewidujcie całe uroboszczenie tak wielkiej Prowincyi zpotem na Nas wtorzonej; bo dla tego wybrał Was Pan abyście byli jako światło i jako Mistrze w domu Bożym: abyście jako Autorowie obcowali z podrostadnymi waszymi – abyście waszym przykładem i gorliwością w zachowaniu Reguły Swej Ustaw Zakonnych i pobożnych purcyjow, przynosili dla nich pokarmowanie i Nauki duchowną. Nabożnie pomnijcie iesci Mistrzami porozji i miłości braterskiej; że do was uciążliwie należy utrzymać zgodę i jedność w Zgromadzeniu. – Nim stoli bliżej potrzebom Prowincyi przypatrzemy się odbywając wizytę Kanonicznę, uwracziemy ku niektórym postanowieniom na Sessyach Kapitularnych zapadłe. –

1.° Aby żaden z Zakonnikow nie ważył się utrzymywać i zachowywać przy sobie jakowey pieczętnej akt u Oyca Gwardiana, i zapieczętowanej ma być wiadomy Prelatowi Konwentu. –

2.° Nauka Katechizmowa gdzie się da wprowadzić. –

3.° Do obchodzenia drogi krzyżowej były Stacyi wzięte od Obowiązani razem z ludem w Niedziele. –

4.° Kanony nauki dobry i bramy ściśle przestrzegać. –

5.° W miejscu Jawnych Dowiadaje się Sędzia. –

W Wieczerzach widywać tak w Klasztorze jak i po za Klasztorem, w nim zaś po za Klasztorem tylko zwodna widywać obrudzia. –

6.° Ordynarz Dawny czytać, i według niego widywać zwyczaje i obyczaje urządzać, powiechawszy wszelkich postanowień późniejszych. –

8.° Kapelusze przywracają się Konwentowe stowarzyszenia jako chcą prawa a kordy konopne lub jakich widywają obcemi od Kapucyni. –

9.° Milczenie, dyscyplina, rozwaga, według Dawnego obyczaju, mają być przestrzegane. –

10.° Kultury jeneralne wprowadzone i nadal odbywane być mają.

11.° Materiały w spichlerzach gdzie się znajdują i nadal nie mają zmieniona. –

12.° Kapelanie zebrowione. – Do Kapitulne postanowienia które abyśmy do praktycznego podali wykonania

uznieni

sumienie Nasi przymówki ludzi cywotnych pobudziły. –

Nie ogłaszamy tu żadnych szumnych na papierze a wszczy sarnej nic nieznaczących planów nowej jakiejś reformy, czyli pokazu tu upadkowi, od czego Boże nas zachowaj! lecz pragniemy z całej duszy miłej Bogu i ludziom dobrze zrozumianej zakonności, potomnym czasom przechować. – Wierzem aby się nam szczęśliwe powiodło: módlmy się Najmilsi Ojcowie i Bracia, aby dobrotliwy Pan powołanie nasze więzią bogobojności umocnił; miłość czystą pomnożył, oświecił obmierzłą wszelką spory między nami uchwycił, i nas niegodnych za dobroci swej przewodnikiem swoim postanowił; uczynił tak ważnej sprawy godnym i waszemu zbawieniu pożytecznym. –

Módlmy się wszyscy do Pana Zastępów, jedni za drugich szczególni zawzięty prośby przed Tron Jego za dobro Świętego Kościoła Rzymsko Katolickiego – aby pokoną prawicą swoją zamachy nieprzyjaciół jego Zniweczył, i obłąkanych Synów do nawrócenia się na łono swej Matki Kościoła swą łaską oświecił i przelewaniu krwi niewinnej mowie pożądany tamować położył.

Módlmy się za Ojca S.ego Piusa IX aby w trudnych obowiązkach wszystkich wspierał swięty Jego przedsięwzięcia – ostatecznie przykrości i gorliwe usiłowania pomyślnym uwieńczając skutkiem, siły Jego wzmacniał co najdłużej uchwycił tato. – Nareszcie w modłach Waszych nie zapomnijcie o Tak wielkich Dobrodziejach naszych i o Nas którzy z wzniesionem do Boga sercem o błogosławieństwo dla was Czcigodni Ojcowie i Bracia prosić nie zaniechamy. –

Ten List Nasz Pasterski po przeczytaniu całemu Zgromadzeniu i do Archiwum zapisaniu, do bliższego Kapitułu ma być odesłany. –

(podpisano) X. Dyonizy Milewski Reform. Prow.

Prowincyał
Reformatów
Prowincyi N. M. P. Anielskiej
w Polsce
Rytwiany d. 23. Września 1863. r. –

N.o 13. – Gdy z powodu zamieszań teraźniejszych i innych przeszkód nie zdążymy zapewne przed czasem zwiedzić nasze klasztory i osobiście Zgromadzeniom Naszej pieczy powierzonym dobrodziejstwo Stolicy Apostolskiej Nasz Pan udzielonej, przeto niniejszym pismem wiadomo wszystkim Ojcom i Braciom w Prowincyi Najmilszym że Najprzewielebniejszy O. Jenerał całego Zakonu Naszego Najwyższy Prałat, mając na uwadze trudności zdobywania potrzebnych artykułów na Post od wszystkich Świętych aż do Bożego Narodzenia, do którego z mocy Reguły jesteśmy obowiązani, na postulacyi dnia 15.ego Lipca r.b. u Ojca S.tego Piusa IX szczerze nam panującego prośbę swoją uzyskał dyspensę z tem wszelkiem zastrzeżeniem, aby na jednostajnem mięsnym pożywieniu przestać nie mieszając żadnych potrawów – we środę zaś Piątek i Sobotę kiedyś do Wigilii Narodzenia Pańskiego poczęcia N. M. Panny i Bożego Narodzenia ścisły post zachować. Zachęcają zwolnienie rzeczonego Pana O. Jenerała zalecamy: aby wtedy Piątek przez Post zgromadzenie

nie

nie słuchierzący obiad podług zwyczaju, dziękczynio nabożnie Najświętszy Sakrament i pomocy Boga Rodzicy zupełnie błagało. —

Wreszcie zalecają O. Jenerał umiarkowanie tak w jedzeniu jako i napoju mówiąc: że jeżeli naidenie Chrześcianin nawet wszystkie dni życia doczesnego dobremi uczynkami i gorącemi do Boga modły na nacześć przeszłe, tedy tembardziej Zakonnik poświęcony na służbę Bożą pokutą modlitwą umiartwowaniem i innymi cnótami upełnienia jest obowiązany zagładzić. —

Polecamy także życzliwemu Braci naszych, aby gdzie jeszcze nie odprawione Sufragia zwyczajne za duszę O. Autoniego Majewskiego w obszarze Duchownej na placu boju zabitego dnia 18. Marca r. b. takowe wysłuchali i w dzięczynnem wspomnieniu zachowali. —

W Kościele polecamy gorącym modlitwom potrzeby Kościoła Świętego — Naszego Narodu i Prowincyi Naszej, aby ją opieka Matki od wszelkich smutnych wydarzeń zawsze strzegła i zachowała. —

(podpis:) X. Dyonizy Milewczyk Ref. Prow.

Prowincjał Reformatów — Prowincyi N. M. P. w Polsce Wielkiej. —

Skapiska dn. 25 Lipca 1864

L. 106. —

Wszystkim Najszanowniejszym Ojcom i najmilszym w Chrystusie Braciom tejże Prowincyi. — pozdrowienie przesyła. —

Każdemu zaiste nadał Bóg wolny rozsądek i wolą abyśmy dobrym jej użyciem nadoczesne i wieczne zasługiwali uszczęśliwienie, na niej bowiem zawisła moc kochania się Boga, oraz wszystkich dzieł zwłaszcza świątobliwie sprawowania a ponieważ wola ludzka sama z siebie jest niedostateczna, przydał jej Bóg towarzyszki pedagoga rozum, aby ją uczył i podał wolę swoję Boską za regułę, od której by zawisła i rządzona była: i dla tego też, póki i kiedykolwiek za rada rozumu i woli Boskiej rozkazem idzie, Boska wcale nazywać się powinna według Izaiasza proroka: Vocaberis voluntas mea in ea" l. 62. —

Lecz gdy się zaprzykazaniem Boskiem, nie za głosem Reguły, praw i ordynacyi naszych, nie za kierunkiem rozumu, ale za swemi idzie pożądliwościami — gdy wolność sobie dozwolonej na złe używa, natenczas własną nazywa się, a zatem przewrotna, lekce ważąca odwieczne prawa, świątobliwości Mężów świątych aprobowane, bez rady, bez wodza, bez niebieskiego światła, idzie w przepaść, parta burzliwemi namiętności wiatrami. — — —

Najmilsi — —

Najmilsi Ojcowie i Bracia unikamy od jadowitej żmii i innych drapieżnych zwierząt, niekamy przed zaraźliwa choroba, strzeżemy rzeki i sutki od ognia; a. jak bardziej unikać powinniśmy własnej woli. Una bowiem za zdaniem Ojców Ś. jest żmija najzjadliwsza, która sama pożera swoje dusze — a cóż mówić jakie niedobroje, jakie straty, zamieszania w zgromadzeniach przynosi, jakież spustoszenia w prowincyi dopuszcza się? — Podczas wizyty Kanonicznej, nie bez trudów i trwogi odbytej, zapoznaliśmy z bliska szczegółowych Ojców i Braci naszych — a w nich zdaru Niebios doszrzegliśmy dwojaka wole, z której mowa. —

Na widok Zakonników dobrych, którzy od chwili przyjętego boznienia stałe czem w powołaniu, wytrwali w sumiennem wykonywaniu przez Zwierzchność powierzonych sobie obowiązków, zawsze posłuszni, pokorni i gruntownie pobożni, pamiętających owej wzniosłej, jakiej się od Mistrzów swych nauczyli: Non velle nisi bona facere, sed passiones vincere. na widok mówię tych bohaterów, wiernych sług Bożych; serce nasze od radości pojąć się nie może — Cześć wam wzgardzicielę świata i jego próżności! Cześć wam zwycięzcy własnej woli! Wola Boża jest waszem drogowskazem naszczęściem — Wasza meka do której wśród mozolnej pracy i trudów, wśród ubóstwa Ewangelicznego, w pokorze, posłuszeństwie, bez szemrania, cała miłością i czystem sumieniem miedzacie — Sądze bez wachania się że każdy z Was usłyszy w niedługim oblicznie Boga powtórzyć może słowa w Jana 5: zapisane w Roz: 6. Przyszedłem ja. do Zakonu ja. nie iżbym czynił wolę moją, ale do tego który mnie posłał" Od Boga wszakże wszyscy mianujemy się bydź do Zakonu powołani. — — Ale podczas tejże Wizyty, nie tajemy przed Wami Czcigodni Ojcowie i Bracia spostrzeżeń jakie Was smutkiem przejęły, widząc niektórych Przełożonych i podwładnych, oziębłych w swym powołaniu, niedbale pełniących swe obowiązki — co gorsza mieszających się niebacznie w sprawy świeckie, polityczne, niezgodne z powołaniem Zakonnem, z uniżeniem Kapłańskim — owszem wyniosłych honorów i poniżenie wyrzekających — Skutków takowych nader smutnych dla Prowincyi, który nie dopatrzy, gdy wejrzy badawczem okiem, jak wielu individuów w tych gniewu Bożego nad nami czasach, zabrakło z pośród nas? jedni bez naszej wiedzy, nie wzywani, za popędem własnej woli Której się przy profesyi ś: rozmyślnie wyrzekli, przedsię zginęli na zawsze — drudzy którzy z wymarzonej wolności a spełnienia pozorna gorliwością, zapomnieli o tem że non sunt facienda mala ut eveniant bona, dzieła ziemie obca: na tych słusznie żali się Matka Prowincya słowy proroka: Synów wielich wychowałam i wywyższyłam, oni zaś wzgardzili mną. — — — — —

Najmilsi Ojcowie i Bracia! Kiedy naród Izraelski mnogością potężnego nieprzyjaciela był zagrożony z grzebiemy zwycięzkiej niewoli — Izaiasz prorok w tak ciężkiej dobi, taką słowa Ludowi strapionemu radę — Pomiędzy przyjaciółmi Obarzem płakać będą Kapłani i Ministrowie pańscy, aby przepuścił pan ludowi swemu, a nie podał Dziedzictwa swego na pohańbienie" — Tak zaiste podczas przygód nay bardziej obowiązujących, wierni swemu powołaniu, z wiarą czyn Ojców naszych,

w posłuszeństwie —

w portach, umartwieniu, trzymając się Ołtarza i naszego obozu, gorąca modlitwa, bym zwycięzkim orężem, miekczyć i rozbrajać mamy gniew Wszechwiecznego Boga nad nami zawieszony — a na Pany Chrześciańskie, na ludy ich berłu poruczone, pokój, zgodę i błogosławieństwo Niebios sprowadzać. — —

Ale wracamy do niektórych przełożonych, którzy albo przez zbyteczne pobłażanie sobie, nie mają odwagi bladzących podwładnych trzymać w karności albo wynikiem nieznajomości praw Zakonnych nie umieją bem również jak sobą pożytecznie kierować: na tych podobnie jak Paweł S: na Żydów, w obecnej prowincyi, zalecamy się, mówiąc: Gdyście powinni bydź nauczycielami dla czasu, znowu potrzebujecie aby was nauczano." ad Hebr: 5 — Tak w rzeczy samej: długoletnie doświadczenie nauczyło nas, że czytanie przy stole j. którejkolwiek Statutów Jeneralskich i Prowincyalskich, jak brzek kimara około ucha przekomarzają się i upowszechniają: z tego powodu w dalszych odezwach naszych celem obznajmienia zstatkowemi przełożonych, do których wyłącznie powiedział Król Prorok: Erudimini qui judicatis terram. " praktyczniejszych punktów wypisywać nie omieszkamy. — —

Statut Statuta Jeneralskie o zbiegach na karcie 14 pod #3. miejscowym przełożonym nakazuja, aby zbiega j: Apostatę j: zaraz na drugi dzień publicznie w refektarzu ogłosili wykletym i natych miast Ministra Prowincyalskiego powiadomili — na karcie 35. nakazuja aby Przełożony konwentu Zbiego w Archiwum ze wszystkiemi okolicznościami zapisał — Dalej Statuta Jeneralskie pod #16. zakazuja Prowincyałowi z obcej prowincyi — Gwardianowi z obcego Klasztoru zbiega zatrzymywać — Statuta Prowincyalskie pod #9. po trzech dniach w karcerze bez kaptura i chordy trzymanego apostatę w Refektarzu publicznie rozgrzeszonego, ze świadectwem i Sacyuszem, gdyby tego była potrzeba, do właściwej prowincyi lub Klasztoru odesłać nakazuja, o czem na karcie 38, Statuta Prowincyalskie dokładna sposobią Informacyą — Otóż gdyby przepisanym obrzędem Apostaci jako synowie Beliala byli przyjmowani i karani, umniejszyło by się zbiegostwa, a następnie zgorszenie i pogarda stanu Zakonnego; wystąpiłyby się natogi i zuchwalstwa a najbardziej pijaństwa obrzydłego — Bo któż nie widzi jak zbiegostwo w stanie duchownym jest ochydnym? i czem zbieg usprawiedliwić może swój krok skaniebny? — Wszak gdy przełożony karci natog, niedbalstwo, czyni to z urzędu i obowiązku mienia, wdzięczność mu się zamilżć winowska, a od zwierzchności za gorliwość pochwała należy — a gdyby niewinnie był prześladowany, udać się ma przed Dyskretami, wostatku zdać swój odnieść do Prowincyała, który przez siebie lub deligowanego go bez skromna wymierzy sprawiedliwość — W roku naszym dwóch Apostołów przyjęto w Polsce, o których żadnego nam, a nawet o przełożonym aresztowanym i wywiezionym do ostatka nie dano Raportu. — Gdy w skutek nowych postanowień Wysokiej Komissyi Rządowej bywających się Kapitułi Kongregacyj Zakonnych — Kongregacyja Nasza w tem roku w czasie niej odprawiona bycie nie może: bedy powiadamiamy niniejszym na dzień 4 Września r: b: w Klasztorze Kopnickim odprawi się — Na który zapraszamy przybyć w dniu 2. rzeczonego miesiąca w godzinach Nieszpornych wszystkich członków Venerabilis Definitorii

a w wszystkich Ojców i Braci Prowincyi naszej obowiązkiem do odmawiania zwyczajnych suffragiów — w dzień zaś Kongregacyi do odśpiewania Veny de Spiritu S. na uproszenie łask potrzebnych w obradach dobra ogólnego — Ten list Pasterski odczytanim publicznie w Refektarzu i wpisaniu do Archiwum Klasztornego do naszych rąk ma być odesłany. —
W końcu polecam naszym modlitwom Najczcigodniejszi Ojcowie i Bracia Ojca S. Pius IX Kościół S. Prowincyą i imię Waszego Brata.
X. Dionizy Milewczyk Rekt Prowiz. — —

Prowincyał Reformatów Prowincyi N. M. Panny Anielskiej w Polsce —

Gdy z powodu odmówionego nam pozwolenia Wspólnej Komissyi Rządowej na odprawienie zwykłej Kongregacyi rocznej, nie mogliśmy dostatecznie zaradzić potrzebom Klasztorów Prowincyi Naszej, a tem mniej zadaniom szczegółowych Indywiduów; Na mocy udzielonej nam od Najprzewielebniejszego Ojca Jenerała dyspensy zostawiwszy w miejscu tychże samych Przełożonych, w których wybór i zmianę wyłącznie Rząd Krajowy wzgląda; zaradziliśmy jednak jak nam umiejętnie dyktowało bezstronnie wymaganiom niedzownym niższych posad — a mianowicie względem uzdrowienia szkół, by młodzież nasza niechwiejąca się w powstaniu uszczerbku w naukach sobie podawanych nie poniosła. — — —

Nie pominęliśmy również obsadzić Ambon Kościelnych zdolnemi i gorliwemi Kaznodzieyami Mezami Apostolskiemi. — w tym tak nowym a nie praktycznym położeniu naszym, wszyscy czcigodni Ojcowie i miłi w Chrystusie Bracia odpowiednie do obecnych okoliczności, szczególna na powołanie nasze obrać powinniśmy uwagę, jak mówi Paweł święty Apostoł: Videte vocationem vestram Fratres II ad Cor

Gorliwe to upomnienie Nauczyciela Narodów dane Korynckczykom jako należy do wszystkich Chrześcian, tak w szczególny sposób do nas się odnosi, którzy szczególnym powołaniem oddaliśmy się na służbę Bogu z Zakonie — Bo wszakże nie podpada wątpliwości, że zastanowienie się nad szczególnością powołania, w którem nas Bóg łaskawie umieścił i rozważanie z pilną uwagą obowiązków, które stan Zakonny wkłada na nas, a które chętnie i dobrowolnie przy Ś. Profesyi przyjęliśmy; nie są one zdolne wzbudzić nas najskuteczniej do baczności unikania groźnych niebezpieczeństw, jakie nieszczęśliwie, gubią niektórych Braci naszych, do szczęśliwości Bogu, że nas wybawszy ze świata, gdzie ciągła walka zdań przeciwnych ogólną sprowadza niedolę; w zaciszu Zakonnym, jakby Synów swoich obsadził, niczego więcej nie zadając procz serca: Fili praebe mihi cor tuum. O! jak słodka uczuwa radość Ś. Nasz Patryarcha, gdy widzi synów swych z przynależną wiernością w zniosłem swem powołaniu odpowiadających. — Którzy służą Bogu w gorącości ducha, pełnią sumiennie Regułę Ś. i ustawy swego Zakonu, wykonywają wiernie ślubu by poświęcone Bogu — podejmują z przykładną gorliwością prace i trudy około

oświecania nieumiejętnych, naprowadzania błędnych na prawą drogę; Słowem, nauką i przykładem cnót przyświecają wszystkim – Ale przeciwnie nic bardziej nie stoi na Ś.ci Patryarchy do Przekleństwa przeciwko tym Braciom, jako gdy widzi niby Zakonników, a prawie nic Zakonnego, oprócz zwierzchniej Szaty, chociaż i ta niekiedy dziwaczna – Modlitwa umysłowa i ustna opuszczona, umartwienie zaniedbane – postu szczerbo nie znane – ubóstwo wyśmiane – życie pospolite zmienione słowem z powołaniem niezgodne. – Takie to spostrzeżenia nasze podczas Wizyt Kanonicznych – postęp w jednych upadek w drugich, podały nam do myśli przypomnieć Wam Czcigodni Ojcowie i mili w Chrystusie Bracia, słowa Pawła Ś.ci: Videte vocationem Vestram Fratres. Patrzcie na Powołanie nasze Bracia. – – – – – –

Skutkiem takiego baczenia na powołanie, bojaźń Boża napełni serca nasze, miłość Jego gorąca oderwawszy od ziemskich umysłów Nas ku rzeczom niebieskim miłość wzajemna nie przestanie nas wiązać stale, pokora skłoni do pogardy nas samych – Cierpliwość wśród największych nawet czysto wewnętrznych lub zewnętrznych utrapień, jak owych świętych Męczenników pokrzepi nas – Czystość bez najmniejszego szwanku, posłuszeństwo chętne – ubóstwo aż do zaniedbania niedostatku rzeczy nawet potrzebnych – miłość samotnego żywota zaleca nas przed obliczem Boga jako wiernych sług Jego, jako prawych Synów Ś.ci Patryarchy. – –

Przyszłem do najmniejszy Wam Czcigodni Ojcowie i Bracia, o śmierci ś. p. Ojca Wenantego a Badiano byłego Prokuratora Generalnego naszego Zakonu w Rzymie na dniu 6. Kwietnia r.b. zapadłej – Posługi Jego były ogólne dla Zakonu, ogólne też Suffragia przynależą Mu. – Zatem obowiązujemy, aby w każdym Konwencie Prowincyi Naszej odprawiona była Msza Święta za Duszę Ojca Wenantego – Officium Defunctorum w Chórze. – – – – – – – –

W końcu polecamy Świętym Modlitwom Waszym potrzeby Kościoła – Świętą zgodę i miłość Panów Chrześciańskich. – Kraj nasz aby go Bóg zachował od powietrza, głodu, ognia i Wojny, – Prowincyą Naszą od zgorszeń Nas samych, aby utrzymywała w stałej służbie swojej. – – – – – –

Ten list nasz pasterski po przeczytaniu w publicznym Zgromadzeniu wpisany do Archivum respective Klasztorom każdego, ma być do nas odesłany.

X. Dionizy Milewczyk Rector Prov. – – – – –

130

4